

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T A R Â R E

pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004

În temeiul art.108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I – Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul II „Impozitul pe profit”

1. După punctul 53¹ se introduce un nou punct, punctul 53², cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

d) provizioanele specifice, constituite de instituțiile financiare nebancare înscrise în Registrul general ținut de Banca Națională a României, de instituțiile de plată persoane juridice române care acordă credite legate de serviciile de plată, de instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, care acordă credite legate de serviciile de plată, precum și provizioanele specifice constituite de alte persoane juridice, potrivit legilor de organizare și funcționare;

Norme metodologice:

53² . Pentru aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, persoanele juridice, administratori de fonduri de pensii facultative, respectiv administrator care furnizeaza pensii private, deduc la calculul profitului impozabil provizioanele tehnice constituite în baza dispozitiilor Legii nr.411/2004 privind fondurile de pensii private administrat privat, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, respectiv în baza prevederilor Legii nr.204/2006 privind pensiile facultative, cu modificarile si completarile ulterioare.“

2. Punctul 76 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

„Codul fiscal:

Pierderi fiscale

Art. 26. - (1) Pierdere anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierdere fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența ca efect al unei operațiuni de fuziune sau divizare se recuperează de către contribuabilii nou-înființați ori de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite sau divizate, după caz, proporțional cu activele și pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Pierdere fiscală înregistrată de contribuabilii care nu își încetează existența ca efect al unei operațiuni de desprindere a unei părți din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se recuperează de acești contribuabili și de cei care preiau parțial patrimoniul societății cedente, după caz, proporțional cu activele și pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menținute de persoana juridică cedentă.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile și cheltuielile atribuibile sediului permanent în

România.

(4) Contribuabilii care au fost platitori de impozit pe venit si care anterior au realizat pierdere fiscala intra sub incidenta prevederilor alin. (1), respectiv alin. (5), de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Aceasta pierdere se recupereaza pe perioada cuprinsa între data înregistrării pierderii fiscale si limita celor 5 ani, respectiv 7 ani, dupa caz.

Norme metodologice:

“76. Pierderile fiscale anuale din anii precedenti anului operatiunii, nerecuperate de contribuabilul cedent si transmise contribuabilului beneficiar, se recupereaza, la fiecare termen de plata a impozitului pe profit care urmeaza datei la care aceste operatiuni produc efecte, potrivit legii, pe perioada de recuperare ramasa din perioada initiala de 5, respectiv 7 ani, în ordinea în care au fost înregistrate acestea de catre contribuabilul cedent.

Pierderile fiscale înregistrate de contribuabilul cedent în perioada din anul curent cuprinsa între 1 ianuarie si data la care operatiunea respectiva produce efecte, transmise contribuabilului beneficiar, se recupereaza la fiecare termen de plata a impozitului pe profit care urmeaza datei la care aceste operatiuni produc efecte, potrivit legii. Aceasta pierdere este luata în calcul de catre contribuabilul beneficiar, la stabilirea profitului impozabil/pierderii fiscale din anul fiscal respective, înainte recuperării pierderilor fiscale din anii precedenti .

În scopul recuperării pierderii fiscale transferate sau mentinute, dupa caz, contribuabilul cedent si contribuabilul beneficiar efectueaza si urmatoarele operatiuni:

a) contribuabilul cedent calculeaza pierderea fiscala perioada cuprinsa între 1 ianuarie si data la care operatiunea de desprindere a parti din patrimoniu produce efecte, în vederea stabilirii partii de pierdere transmisa contribuabilului beneficiar, respectiv partii pe care continua sa o recupereze, proportional cu activele si pasivele transferate/mentinute;

b) contribuabilul cedent evidentiaza partea de pierdere fiscala din anul curent, precum si din anii precedenti transferata/mentinuta, în registrul de evidenta fiscala;

c) contribuabilul cedent transmite contribuabilului beneficiar un înscris care trebuie sa cuprinda informatii fiscale referitoare la:

- pierderile fiscale anuale transferate contribuabilului beneficiar, înregistrate în

declaratiiile sale de impozit pe profit, inclusiv cea pentru anul în care operatiunea de reorganizare produce efecte, detaliate pe fiecare an f l în parte,

- în cazul operatiunilor de desprindere a unei parti din patrimoniu, transmite si partea din pierderea fiscala înregistrata în anul curent, stabilita prin ajustarea pierderii fiscale calculate la lit.a), precum si pierderile fiscale din precedenti, proportional cu activele si pasivele transmise contribuabilului beneficiar, potrivit proiectului de divizare;

d) contribuabilul beneficiar înregistreaza, în registrul de evidenta fiscala, pierderile fiscale preluate pe baza înscrisului transmis de contribuabilul cedent, în care evidentiaza distinct si perioada de recuperare pentru fiecare pierdere fiscala transferata. ”

3. Punctul 77 se abroga.

B. Titlul VI "Taxa pe valoarea adaugata"

1. La punctul 4, alineatele (7) si (8) se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficiala prin care sa aprobe sau sa refuze implementarea grupului fiscal si va comunica acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii documentatiei complete, respectiv a cererii completate potrivit alin. (6), însoțita de documentele justificative.

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare prima zi din cea de-a doua luna urmatoare datei comunicarii deciziei mentionate la alin. (7).”

2. La punctul 4, alineatul (11) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

„(11) În situatiile prevazute la alin. (9) lit. c) - e) organul fiscal competent va lua o decizie oficiala în termen de 30 de zile de la data primirii notificarii si va comunica aceasta decizie reprezentantului. Aceasta decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii urmatoare celei în care a fost transmisa reprezentantului. Pâna intrarea în vigoare a deciziei, persoanele impozabile care au solicitat parasirea sau în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus initial optiunea de a fi tratati ca grup fiscal unic si au fost acceptati în acest sens de catre organul fiscal competent. În situatia

în care se solicita numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal și în aceeași decizie va aproba numirea unui alt reprezentant propus de membrii grupului.”

3. La punctul 4 alineatul (13) litera a), punctul 2 se modifica și va avea următorul cuprins:

„2. va trimite decontul sau de taxa reprezentantului;”

4. Punctul 6 se modifica și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Livrarea de bunuri

ART. 128

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(2) Se considera ca o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat și livrat bunurile respective ea însăși, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede ca plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede ca proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrarilor de bunuri efectuate cu plata următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă este respectivă sau partilor

lor componente a fost dedusa total sau partial;

b) preluarea de catre o persoana impozabila a bunurilor mobile achizitionate sau produse de catre aceasta pentru a fi puse la dispozitie altor persoane în mod gratuit, daca taxa aferenta bunurilor respective sau partilor lor componente a fost dedusa total sau partial;

c) preluarea de catre o persoana impozabila de bunuri corporale achizitionate sau produse de catre aceasta, altele decât bunurile de capital prevazute la art. 149 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operatiuni care nu dau drept integral de deducere, daca taxa aferenta bunurilor respective a fost dedusa total sau partial la data achizitiei;

d) Abrogat

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile catre asociatii sau actionarii sai, inclusiv o distribuire de bunuri legata de lichidarea sau de dizolvarea fara lichidare a persoanei impozabile, cu exceptia transferului prevazut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuata cu plata, daca taxa aferenta bunurilor respective sau partilor lor componente a fost dedusa total sau partial.

(6) În cazul a doua sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separata a bunului, chiar daca bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei parti a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, dupa caz, si de pasive, indiferent daca este realizat ca urmare a vânzarii sau ca urmare a unor operatiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natura la capitalul unei societati, nu constituie livrare de bunuri daca primitorul activelor este o persoana impozabila. Primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce priveste ajustarea dreptului de deducere prevazuta de lege.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) Abrogat

b) Abrogat

c) Abrogat

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclama sau în scopul stimulării vânzarilor sau, mai general, în scopuri legate de desfasurarea activitatii economice, în conditiile stabilite prin norme;

f) acordarea de bunuri de mica valoare, în mod gratuit, în cadrul actiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în conditiile stabilite prin norme.

(9) Livrarea intracomunitara reprezinta o livrare de bunuri, în întelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de catre furnizor sau de persoana catre care se efectueaza livrarea ori de alta persoana în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitara cu plat transferul de catre o persoana impozabila de bunuri aparținând activitatii sale economice din România într-un alt stat membru, cu exceptia nontransferurilor prevazute la alin. (12).

(11) Transferul prevazut la alin. (10) reprezinta expedierea sau transportul oricaror bunuri mobile corporale din România catre alt stat membru, de persoana impozabila sau de alta persoana în contul sau, pentru a fi utilizate în scopul desfasurarii activitatii sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezinta expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabila sau de alta persoana în contul sau, pentru a fi utilizat în scopul uneia din urmatoarele operatiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizata de persoana impozabila pe teritoriul statului membru de destinatie a bunului expedit sau transportat în conditiile prevazute la art. 132 alin. (5) si (6) privind vânzarea la distanta;

b) livrarea bunului respectiv, realizata de persoana impozabila pe teritoriul statului membru de destinatie a bunului expedit sau transportat, în conditiile prevazute la art. 132 alin. (1) lit. b) privind livrarile cu instalare sau asamblare, efectuate de catre furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizata de persoana impozabila la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunitatii, în conditiile prevazute la art. 132 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizata de persoana impozabila, în conditiile

prevazute la art. 143 alin. (2) cu privire la livrarile intracomunitare scutite, la art. 143 alin. (1) lit. a) si b) cu privire la scutirile pentru livrarile la export si la art. 143 alin. (1) lit. h), i), j), k) si m) cu privire la scutirile pentru livrarile destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice si oficiilor consulare, precum si organizatiilor internationale si fortelor NATO;

e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunitatii sau prin orice retea conectata la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termica sau agent frigorific prin retelelor de încălzire sau de racire, în conformitate cu conditiile prevazute la art. 132 alin. (1) lit. e) si f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implica evaluarea bunurilor mobile corporale sau lucrari asupra bunurilor mobile corporale efectuate în statul membru în care se termina expedierea ori transportul bunului, cu conditia ca bunurile, dupa prelucrare, sa fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fusesera expediate sau transportate initial;

g) utilizarea temporara a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinatie a bunului expedit sau transportat, în scopul prestarii de servicii în statul membru de destinatie, de catre persoana impozabila stabilita în România;

h) utilizarea temporara a bunului respectiv, pentru o perioada care nu depaseste 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în conditiile în care importul aceluiasi bun dintr-un stat tert, în vederea utilizarii temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporara cu scutire integrala de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinita una din conditiile prevazute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se considera efectuat în momentul în care conditia nu mai este îndeplinita.

(14) Prin ordin al ministrului finantelor publice, se pot introduce masuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10) - (13).

Norme metodologice:

6. (1) În sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, termenul de luarea de bunuri produse de catre

o persoana impozabila pentru a fi folosite în cursul desfasurarii activitatii sale economice sau pentru continuarea acestora nu se considera ca fiind o livrare de bunuri. Aceleasi prevederi se aplica si prestarilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal.

(3) În sensul art. 128 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabila care actioneaza în calitate de comisionar, primind facturi pe numele sau la comitentul vânzator sau, dupa caz, de la furnizor si emitând facturi pe numele sau catre comitentul cumparator ori, dupa caz, catre client, se considera ca actioneaza în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punctul de vedere al cumparator si revânzator al bunurilor, indiferent daca actioneaza în contul vânzatorului sau al cumparatorului, respectiv se considera ca furnizorul ori, dupa caz, comitentul vânzator face o livrare de bunuri catre comisionar si, la rândul sau, comisionarul face o alta livrare de bunuri catre comitentul cumparator sau, dupa caz, catre client. Daca, potrivit contractului, comisionarul actioneaza în numele si în contul comitentului ca mandatar, dar primeste si/sau emite facturi pe numele sau, acest fapt îl transforma în cumparator revânzator din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplica sub denumirea de structura de comisionar în cazurile prevazute la pct. 19 alin. (4).

(5) Bunurile constatate lipsa din gestiune nu sunt considerate livrari de bunuri, fiind aplicabile prevederile art. 148 si art. 149 din Codul fiscal si a 53 si 54.

(6) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executarii silit se considera livrare de bunuri numai daca debitorul executat silit este o persoana impozabila.

(7) Transferul de active prevazut la art. 128 alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri si/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabila cedenta, indiferent daca este un transfer total partial de active. Se considera transfer partial de active, în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei parti din activele investite într-o anumita ramura a activitatii economice, daca acestea constituie din punct de vedere tehnic o structura independenta, capabila sa efectueze activitati economice separate, indiferent daca este realizat ca urmare a vânzarii sau ca urmare a unor operatiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natura la

capitalul unei societati. De asemenea, se considera ca transferul partial are loc si în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activitatii aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garanteaza posibilitatea continuarii unei activitat economice în orice situatie. Pentru ca o operatiune sa poata fi considerata transfer de active, în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie sa intentioneze sa desfasoare activitatea economica sau partea din activitatea economica care i-a fost transferata, si nu sa lichideze imediat activitatea respectiva si, dupa caz, sa vânda eventualele stocuri. Primitorul activelor are obligatia sa transmita cedentului o declaratie pe propria raspundere din care sa rezulte îndeplinirea acestei conditii. Pentru calificarea unei activitati ca transfer de active nu este relevant daca primitorul activelor este autorizat pentru desfasurarea activitatii care i-a fost transferata sau daca are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronuntata Hotarârea Curtii Europene de Justitie în cazul C-497/01 - Zita Modes.

(8) Persoana impozabila care este beneficiarul transferului prevazut la alin. (7) este considerata ca fiind succesorul cedentului, indiferent daca este înregistrata în scopuri de taxa sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile si obligatiile cedentului, inclusiv cele privind livrarile catre sine prevazute la art. 128 alin. (4) din Codul fiscal, ajustarile deducerii prevazute la art. 148 si 149 din Codul fiscal. Daca beneficiarul transferului este o persoana impozabila care nu este înregistrata în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal si nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui sa plateasca la bugetul de stat suma rezultata ca urmare a ajustarilor conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161 din Codul fiscal, dupa caz, si sa depuna în acest sens declaratia prevazuta la art. 156³ alin. (8) din Codul fiscal. Momentul de referinta pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obtinerii bunului de catre cedent, conform art. 149 sau 161 din Codul fiscal, dupa caz. Cedentul va trebui sa transmita cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, daca acestea sunt obtinute dupa data aderarii. Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de catre persoanele impozabile nu va fi sanctionata de organele de inspectie fiscala, în sensul anularii dreptului de deducere a taxei la beneficiar, daca operatiunile în cauza sunt taxabile prin efectul legii sau prin optiune, cu exceptia situatiei în care se constata ca tranzactia a fost taxata în scopuri fiscale.

(9) În sensul art. 128 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzării bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obisnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de același fel ca și cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzării nu sunt produse de persoana impozabilă și/sau nu sunt unuri comercializate în mod obisnuit de persoana impozabilă și/sau nu sunt de același fel ca și cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumator final și valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

b) bunurile acordate în scop de reclama cuprind, fără se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit ca mostre în cadrul campaniilor promotionale, pentru încercarea produselor, pentru demonstrații la punctele de vânzare;

c) bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfășurarea activității economice a persoanei impozabile cuprind bunurile oferite cu totul gratuit, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pentru care persoana impozabilă poate face dovada că sunt strâns legate de desfășurarea activității sale economice. În categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaților săi și care sunt legate de desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt, de exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecție și uniformele de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajați, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnavirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuități acordate propriilor angajați sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane și altele de aceeași natură.

(10) În sensul art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile de mica valoare acordate gratuit în cadrul actiunilor de protocol nu sunt considerate livrari de bunuri daca valoarea fiecarui cadou oferit este mai mica sau egala cu plafonul de 100 lei. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În situatia în care persoana impozabila a oferit si cadouri care depasesc individual plafonul de 100 lei, însumeaza valoarea depasirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plata si colecteaza taxa, daca s-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente achizitiei bunurilor respective. Se considera ca livra de bunuri are loc în ultima zi lucratoare a perioadei fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit si a fost depasit plafonul. Baza impozabila, respectiv valoarea depasirilor de plafon, si taxa colectata aferenta se înscriu în autofactura prevazuta la art. 155 alin.(7) din Codul fiscal care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscala în care persoana impozabila a acordat bunurile gratuit în cadrul actiunilor de protocol si a depasit plafonul.

b) bunurile acordate gratuit în cadrul actiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrari de bunuri daca valoarea totala în cursul unui an calendaristic se încadreaza în limita a 3 la mie din cifra de afaceri din operatiuni taxabile, scutite cu sau fara drept de deducere, precum si din operatiuni pentru care locul livrarii/prestarii este considerat a fi în strainatate potrivit prevederilor art. 132 si 133 din fiscal. Încadrarea în plafon se determina pe baza datelor raportate prin deconturile de taxa depuse pentru un an calendaristic. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizarile si actiunile de mecenat, acordate în numerar, precum si bunurile pentru care taxa nu a fost dedusa. Depasirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu respectiv se colecteaza taxa. Taxa colectata aferenta depasirii se include în decontul întocmit pentru ultima perioada fiscala a anului respectiv.

(11) În sensul art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, transferul este o operatiune asimilata unei livrari intracomunitare cu plata de bunuri, fiind obligatoriu sa fie respectate toate conditiile si regulile aferente livrarilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxa. Caracteristic acestei operatiuni este faptul ca momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru, acestea nu fac obiectul unei livrari în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal si, pe cale de consecinta, aceeasi persoana impozabila care declara transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor va a si achizitia intracomunitara asimilata în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt

stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacții în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun mobil sau imobil în respectivul stat membru în situația în care persoana respectivă prestează servicii în respectivul stat membru, transportul/expedierea unui bun mobil corporal din România în alt stat în vederea transferului și care ulterior nu se mai întoarce în România, situație în care nontransferul inițial devine transfer.

(12) Nontransferul cuprinde și expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru, de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(13) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licența obișnuită care interzice copierea și distribuirea acestora și care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform art. 128 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date preînregistrate, este comercializat ca atare și, instalare și eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleași aplicații și funcții.

(14) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul art. 128 din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul art. 129 din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoțită de prestări de servicii complementare care pot avea, ținând seama de importanța pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale și de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări de servicii, un caracter predominant în raport cu operațiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.”

5. La punctul 7, alineatele (5) - (9) se modifica si vor avea urmatorul

cuprins:

“(5) Emiterea de catre mandatar a unei facturi în numele sau catre cumparator, pentru livrarea de bunuri intermediata, este suficienta pentru a-l transforma în cumparator revânzator din punctul de vedere al taxei pe valoarea adaugata, astfel cum este prevazut la pct. 6 alin. (3). De asemenea, mandatarul devine din punctul de vedere a taxei pe valoarea adaugata un cumparator revânzator, daca primeste de la vânzator o factura întocmita pe numele sau. Aceleasi prevederi se aplica si în cazul în care mandatarul intermediaza o prestare de servicii.

(6) În sensul art. 129 alin. (4) din Codul fiscal, nu sînt asimilate unei prestari de servicii efectuate cu plata utilizarea bunurilor, altele decît bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activitatii economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispozitie în vederea utilizarii în mod gratuit altor persoane, precum si prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfasurarea activitatii sale economice. Sunt asimilate unei prestari de servicii efectuate cu plata utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activitatii economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de catre persoana impozabila pentru uzul propriu, daca taxa pentru bunurile respective a fost dedusa total sau partial, cu exceptia bunurilor a caror achizitie face obiectul limitarii la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art 145¹ din Codul fiscal. De exemplu, o societate comerciala care produce frigidere pe care le pune la dispozitia gradinitei de copii organizate în cadrul societatii comerciale se considera ca utilizeaza în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decît desfasurarea activitatii sale economice.

(7) În sensul art. 129 alin.(5) lit. a) din Codul fiscal, nu constituie prestare de servicii efectuata cu plata utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activitatii economice a persoanei impozabile, sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul actiunilor de protocol în masura în care actiunile de protocol sunt realizate în scopuri legate de activitatea economica a persoanei impozabile, nefiind aplicabil plafonul prevazut la pct. 6 alin.(10) lit.a). Prevederile pct. 6 alin.(10) lit.b) se aplica în mod corespunzator pentru utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activitatii economice a persoanei impozabile, sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul actiunilor de sponsorizare sau mecenat.

(8) Prevederile pct. 6 alin. (9) se aplica corespunzator si pentru operatiunile prevazute la art. 129 alin. (5) lit.b) din Codul fiscal.

(9) Prevederile pct. 6 alin. (7) si (8) se aplica corespunzator si pentru prevederile art. 129 alin. (7) din Codul fiscal.”

6. Punctele 13 – 15¹ se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Locul prestarii de servicii

ART. 133

(1) În vederea aplicarii regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoana impozabila care desfasoara si activitati sau operatiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1) - (4) este considerata persoana impozabila pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoana juridica neimpozabila care este înregistrata în scopuri de TVA este considerata persoana impozabila.

(2) Locul de prestare a serviciilor catre o persoana impozabila care actioneaza ca atare este locul unde respectiva persoana care primeste serviciile si are stabilit sediul activitatii sale economice. Daca serviciile sunt furnizate catre un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activitatii sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul se afla respectivul sediu fix al persoanei care primeste serviciile. În absenta unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabila care primeste aceste servicii își are domiciliul stabil sau resedinta obisnuita.

(3) Locul de prestare a serviciilor catre o persoana neimpozabila este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activitatii sale economice. Daca serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul care persoana impozabila si-a stabilit sediul activitatii economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se afla respectivul sediu fix. În absenta unui astfel de sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul își are domiciliul stabil sau resedinta obisnuita.

(4) Prin exceptie de la prevederile alin. (2) si (3), urmatoarele prestari de servicii, locul prestarii este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestarile de servicii efectuate în legatura cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experti si agenti imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu functie similara, precum tabere de vacanta sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregatire si coordonare a lucrarilor de constructii, precum serviciile prestate de arhitecti si de societatile care asigura supravegherea pe santier;

b) locul unde se efectueaza transportul, în functie de distantele parcurse, în cazul serviciilor de transport de calatori;

c) abrogata;

d) locul prestarii efective, pentru serviciile de restaurant si catering, cu exceptia celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei parti a unei operatiuni de transport de calatori efectuate în cadrul Comunitatii;

e) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispozitia clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înțelege posesia sau utilizarea continua a mijlocului transport pe o perioada de maximum 30 de zile si, în cazul ambarcatiunilor maritime, pe o perioada de maximum 90 de zile;

f) locul de plecare a transportului de calatori, pentru serviciile restaurant si catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei parti a unei operatiuni de transport de calatori efectuata în Comunitate. Parte a unei operatiuni de transport de calatori efectuata în Comunitate înseamna acea parte a operatiunii efectuate, fara escala în afara Comunitatii, între punctul de plecare si punctul de sosire a transportului de calatori. Punctul de plecare a unui transport de calatori înseamna primul punct stabilit pentru îmbarcarea calatorilor în interiorul Comunitatii, daca este cazul, dupa o oprire în afara Comunitatii. Punctul de sosire a unui transport de calatori înseamna ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunitatii a calatorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, daca este cazul înaintea unei opriri în afara Comunitatii. În cazul unei calatorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operatiune de transport separata.

(5) Prin exceptie de la prevederile alin. (3), locul urmatoarelor servicii este

considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operațiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane și beneficiarul este o persoană neimpozabilă;

b) locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui loc de plecare și loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora;

2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;

3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită afara Comunității, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

3. transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, marilor comerciale și a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate;

5. serviciile consultantilor, inginerilor, juristilor, avocatilor, contabililor si expertilor contabili, ale birourilor de studii si alte servicii similare, precum si prelucrarea de date si furnizarea de informatii;

6. operatiunile de natura financiar-bancara si de asigurari, inclusiv reasigurari, cu exceptia inchirierii de seifuri;

7. punerea la dispozitie de personal;

8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunitatii sau la o retea conectata la un astfel de sistem, la reseaua de energie electrica ori la retelele de incalzire sau de racire, transportul si distributia prin intermediul acestor sisteme ori retele, precum si alte prestari de servicii legate direct de acestea;

9. serviciile de telecomunicatii. Sunt considerate servicii de telecomunicatii serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea si receptia de semnale, înscrisuri, imagini si sunete sau informatii de orice natura, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau receptii. Serviciile de telecomunicatii cuprind, de asemenea, si furnizarea accesului la reseaua mondiala de informatii. În cazul în care serviciile de telecomunicatii sunt prestate de catre o persoana care isi are stabilit sediul activitatii economice în afara Comunitatii sau care are un sediu fix în afara Comunitatii de la care serviciile sunt prestate sau care, în absenta unui sediu al activitatii economice sau a unui sediu fix, isi are domiciliul stabil sau resedinta obisnuita în afara Comunitatii, catre o persoana neimpozabila care este stabilita, are domiciliul stabil sau resedinta obisnuita în Comunitate, se considera ca locul prestarii este în România, daca serviciile au fost efectiv utilizate în România;

10. serviciile de radiodifuziune si televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune si de televiziune sunt prestate de catre o persoana care isi are stabilit sediul activitatii sale economice în afara Comunitatii sau care are un sediu fix în afara Comunitatii de la care serviciile sunt prestate sau care, în absenta unui sediu al activitatii economice sau a unui sediu fix, isi are domiciliul stabil sau resedinta obisnuita în afara Comunitatii, catre o persoana neimpozabila care este stabilita, are domiciliul stabil sau resedinta obisnuita în Comunitate, se considera ca locul prestarii este în

România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

11. serviciile furnizate pe cale electronica. În cazul serviciilor furnizate pe cale electronica, prestate de o persoana care își are sediul activității economice în afara Comunității sau care detine un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obisnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obisnuită în România, se considera ca locul prestării este în România;

12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă;

f) locul în care activitățile se desfășoară efectiv, în cazul serviciilor principale și auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, științifice, educationale, de divertisment sau de activități similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activități, prestate către persoane neimpozabile.

g) locul de închiriere, cu excepția închirierii pe termen scurt, a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile este locul în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obisnuită. Prin închiriere se înțelege inclusiv serviciile de leasing de mijloace de transport. Prin excepție, locul de închiriere a unei ambarcațiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepția închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcațiunea de agrement este pusă efectiv la dispoziția clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activității sale economice sau sediul sau fix. Prin termen scurt se înțelege deținerea sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile.

(6) Abrogat

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) în România, pentru serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile

corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită pe teritoriul Comunității, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) locul în care evenimentele se desfășoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, precum și pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunității, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Comunității, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității. În aplicarea prezentului alineat serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunității sunt serviciile de transport al cărui punct de plecare și punct de sosire se află în afara Comunității, acestea fiind considerate efectiv utilizate și exploatare în afara Comunității.

Norme metodologice:

13. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, se are în vedere noțiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operațiuni scutite de taxă pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influențează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primește servicii. Regulile prevăzute la art. 133 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4) - (8) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4) - (8), întotdeauna excepția prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 133 alin. (2) și (3).

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană juridică neimpozabilă se determină conform art. 133 alin. (3) - (5) din Codul fiscal, cu excepția situației în care respectiva

persoana este deja înregistrată în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform art. 153¹ sau, pentru alte operațiuni, conform art. 153 din Codul fiscal ori conform echivalentului acestor articole din legislația altui stat membru. În situație, locul prestării serviciilor către persoana juridică neimpozabilă se determină, ca regulă generală, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Pentru a se califica drept sediu fix al unei persoane impozabile, gradul de permanentă și structura acestuia în ceea ce privește resursele tehnice și umane trebuie să fie suficiente pentru a efectua regulat prestări de servicii impozabile, în cazul sediului fix de la care sunt prestate servicii conform art. 133 alin. (3) din Codul fiscal, sau pentru a fi capabil să primească și să utilizeze serviciile respective, în cazul sediului fix către care sunt furnizate servicii, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În situația în care un prestator stabilit în România furnizează servicii care intra sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal către:

a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România prin sediu/sedii fixe, se va considera ca locul prestării serviciilor este locul în care beneficiarul și-a stabilit sediul activității sale economice sau, după caz, un sediu fix situat în alt stat, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii au fost prestate către sediul activității sale economice sau către un sediu fix stabilit în alt stat, și nu către sediul/sediile fixe din România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, dar este stabilită în afara României prin sediu/sedii fixe, se va considera ca locul prestării serviciilor este sediul fix către care serviciile sunt prestate, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că serviciile nu au fost prestate către sediul activității economice din România, ci către sediul/sediile fixe din afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către sediul activității sale economice sau către un sediu fix pot consta în: contractul și/sau formularul de comandă care identifică sediul care primește serviciile, faptul că sediul respectiv este entitatea care plătește pentru servicii respective sau costul serviciilor este în fapt suportat de respectiva entitate, natura serviciilor permite identificarea, în mod particular, a sediului/sediilor către care serviciul este prestat, orice alte informații relevante pentru stabilirea locului prestării.

(5) În cazul serviciilor care intra sub incidenta art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoana impozabila nestabilita în România catre o persoana impozabila care are sediul activitatii economice în România, se considera locul prestarii nu este în România, daca beneficiarul poate face dovada ca serviciul este catre un sediu fix situat în afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate sa le prezinte pentru a demonstra ca serviciile sunt în fapt prestate catre un sediu fix sunt cele mentionate la alin. (4).

(6) Un contract global reprezinta un acord de afaceri poate acoperi toate serviciile prestate catre o persoana impozabila. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmeaza sa fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul si-a stabilit sediul activitatii sale economice. În situatia în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de catre un sediu fix si acest sediu fix suporta costurile respectivelor servicii, locul prestarii acestora este locul în care se afla respectivul sediu fix.

(7) Serviciile pentru care se aplica prevederile art. 3 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliti în România catre beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliti pe teritoriul Comunitatii, se numesc prestari de servicii intracomunitare si se declara în declaratia recapitulativa, conform prevederilor art. 156⁴ din Codul fiscal, daca nu beneficiaza de o scutire de taxa. Persoanele impozabile care presteaza astfel de servicii si care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie sa îndeplineasca obligatiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevazute la art. 153 si 153¹ din Codul fiscal.

(8) Serviciile prevazute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliti în România catre beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliti în afara Comunitatii sau, dupa caz, prestate de prestatori stabiliti în afara Comunitatii catre beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliti pe teritoriul i, urmeaza aceleasi reguli ca si serviciile intracomunitare în ceea ce priveste determinarea locului prestarii si celelalte obligatii impuse de prezentul titlu, dar nu implica obligatii referitoare la declararea în declaratia recapitulativa, conform prevederilor art. 156⁴ din Codul fiscal, indiferent daca sunt taxabile sau daca beneficiaza de scutire de taxa, si nici obligatii referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevazute la art. 153 si 153¹ din Codul fiscal.

(9) În cazul serviciilor pentru care se aplica prevederile art. 133 alin. (2) din Codul

fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât Ro prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Comunitate. Se consideră că această condiție este îndeplinită atunci beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice sau, după caz, a unui sediu fix din Comunitate, precum și un cod valabil de TVA atribuit de autorități fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană impozabilă:

a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul sau individual de înregistrare în scopuri de TVA și dacă prestatorul obține confirmarea validității codului de înregistrare respectiv, precum și a numelui/denumirii și adresei aferente acestuia în conformitate cu art. 31 din Regulamentul (CE) nr. 904/2010 al Consiliului din octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

b) atunci când beneficiarul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, și dacă prestatorul obține orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA, precum și dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității ori a plății. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul sau individual de înregistrare în scopuri de TVA, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(10) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestatorul va ține cont de natura serviciilor prestate.

Numai atunci când datorita naturii serviciilor prestate se prezuma ca acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale prestatorul va solicita o declaratie din partea clientului sau în ceea ce priveste scopul în care serviciile vor fi utilizate. Daca din aceasta declaratie reiese ca beneficiarul nu va utiliza respectivele servicii în scop personal sau pentru uzul personal al angajatilor, se considera ca prestatorul a actionat cu buna-credinta în ceea ce priveste determinarea locului prestarii serviciilor si este scutit de orice viitoare obligatie de plata a taxei. Atunci când serviciul urmeaza a fi utilizat de iar partial pentru scopuri personale sau pentru uzul personal al angajatilor persoanei impozabile si partial în scopul activitatii economice, prestarea respectivului serviciu va fi tratata ca fiind realizata în relatia cu o persoana impozabila. Atunci când serviciul urmeaza a f utilizat de beneficiar integral în scopuri personale ori pentru uzul personal al angajatilor persoanei impozabile, prestarea respectivului serviciu va fi tratata ca fiind realizata în relatia cu o persoana neimpozabila. În ceea ce priveste utilizarea fiecarui serviciu pentru stabilirea locului prestarii, vor fi luate în considerare numai circumstantele existente în momentul prestarii serviciului. Orice modificare subsecventa a uzului serviciului respectiv catre beneficiar în sensul acestui alineat nu va avea consecinte în ceea ce priveste stabilirea locului prestarii, cu exceptia situatiei în care se poate face dovada unei practici abuzive.

(11) Serviciile pentru care se aplica prevederile art. 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoana impozabila stabilita în România catre un beneficiar persoana neimpozabila care nu este stabilit pe teritoriul Comunitatii, nu au locul în România. De asemenea, nu au locul în România aceleasi servicii care sunt prestate catre persoane impozabile stabilite în afara Comunitatii, fiind aplicabile prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. În ambele situatii este suficient ca prestatorul sa faca dovada ca beneficiarul, indiferent de statutul sau, este stabilit în afara Comunitatii. Aceasta conditie se considera îndeplinita atunci când clientul comunica prestatorului adresa sediului activitatii economice sau a sediului fix ori, în absenta acestora, a domiciliu lui stabil sau a resedintei obisnuite, din afara Comunitatii. Prestatorul trebuie sa verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevazute la alin. (11), prestate de o persoana impozabila stabilita în România catre o persoana impozabila stabilita în afara Comunitatii si care intra sub incidenta art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestarii nu este considerat a fi

în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în afara Comunității. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Comunității are statutul de persoană impozabilă:

a) dacă obține din partea beneficiarului un certificat eliberat de autoritățile fiscale competente din țara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfășoară activități economice astfel încât să i se permită acestuia să obțină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității;

b) atunci când beneficiarul nu deține certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de țara de stabilire și utilizat pentru a identifica societățile ori de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă și dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal în funcție de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România și care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la art. 140 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de TVA prevăzute la art. 141, 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziție intracomunitară de servicii care se declară în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România nu este înregistrat în scopuri de taxă, trebuie să îndeplinească obligațiile fiscale de înregistrare pentru achiziții

intracomunitare de servicii prevazute la art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) si alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, lucrarile efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operatiunile umane si mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natura intelectuala sau stiintifica, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Eva bunurilor mobile corporale reprezinta examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legatura directa cu bunurile asupra carora au fost realizate lucrari ori evaluari, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate si nu vor fi tratate ca livrari de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. În situatia în care pe teritoriul României se efectueaza lucrari si evaluari ale bunurilor mobile corporale de origine comunitara, persoana care primeste bunurile în vederea realizarii lucrarilor trebuie sa înscrie bunurile în registrul bunurilor primite prevazut la pct. 79. Beneficiarul persoana impozabila stabilit în România, trimite bunuri mobile corporale pentru a fi efectuate lucrari sau evaluari într-un alt stat membru, va tine evidenta bunurilor cu ajutorul registrului nontransferurilor prevazut la pct. 79. Pentru determinarea locului prestarii acestor servicii se vor aplica, în functie de statutul beneficiarului, prevederile art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (7) lit. a) din Codul fiscal.

(15) Tiparirea cartilor sau a altor tiparituri poate f considerata fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în functie de modul de derulare a operatiunilor, astfel:

a) în situatia în care clientul care detine drepturile de editare a unei carti sau a altei tiparituri se limiteaza la a transmite continutul acestora pe hârtie, pe CD, discheta sau pe alt suport, iar tipografia se obliga sa tipareasca sau, dupa caz, sa si editeze cartea sau alta tiparitura, utilizând hârtia si/sau alte materiale proprii necesare realizarii cartii sau altei tiparituri, se considera ca tipografia realizeaza o li de bunuri catre clientul sau, în sensul art. 128 din Codul fiscal, locul livrarii bunurilor stabilindu-se conform prevederilor art. 132 din Codul fiscal;

b) în situatia în care clientul care detine drepturile de editare a unei carti sau a altei tiparituri transmite tipografiei continutul acestora pe hârtie, pe CD, discheta sau pe alt suport, precum si hârtia necesara realizarii acestora si/sau, dupa caz, alte materiale care servesc la realizarea cartii/tiparitunii, se considera ca tipografia realizeaza o prestare de servicii catre

clientul sau, în sensul art. 129 din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabilește conform prevederilor art. 133 alin. (2) sau, după caz, art. 133 alin. (5) lit. d) sau alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, în funcție de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabilește conform prevederilor art. 133 alin. (2) sau, după caz, art. 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la art. 141 din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

(17) În sensul art. 133 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal, conceptul "activități" include și evenimentele la care se face referire în art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal.

14. (1) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 156⁴ din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestatilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil includ acele servicii care au o legătură suficient de directă cu respectivele bunuri imobile și au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind printre altele operațiuni precum:

a) elaborarea de planuri pentru o construcție sau o parte a unei construcții care sunt alocate unei anumite parcele de teren, indiferent dacă construcția este ridicată sau nu;

b) furnizarea de servicii de supraveghere/securitate pe șantier;

c) construirea unei clădiri sau edificarea unei construcții, precum și lucrările de construcții și demolare efectuate asupra unei construcții ori asupra unor părți ale unei construcții;

d) lucrări asupra pământului, inclusiv servicii agricole, cum ar fi aratul, semănatul, irigația și fertilizarea;

e) supravegherea și evaluarea riscurilor și integrității bunurilor imobile;

f) servicii de evaluare a bunurilor imobile, inclusiv cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopul încheierii unei asigurări, pentru a determina valoarea unei proprietăți ca garanție pentru un împrumut sau pentru evaluarea riscului și daunelor-interese în contextul

unor litigii;

g) arendarea, concesiunea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, altele decât cele reglementate la alin. (3), inclusiv depozitarea de bun pentru care este atribuită o anumită parte din bunul imobil pentru uzul exclusiv al clientului;

h) servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță ori locuri amenajate pentru a fi utilizate locuri de camping, inclusiv dreptul de a sta într-o anumită locație pe o durată limitată de timp ca rezu al conversiei dreptului de utilizare comună a locației respective;

i) atribuirea și transmiterea de drepturi, altele decât cele prevăzute la lit. g) și h), de a utiliza un bun imobil în întregime sau părți ale unui bun imobil, inclusiv autorizarea de a utiliza o parte a unui bun imobil, cum ar fi acordarea dreptului de pescuit, de vânătoare ori de acces la salile de așteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se plătesc taxele de trecere, cum ar fi un pod ori tunel;

j) lucrări de transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, renovare a unei construcții sau a unei părți de construcții, inclusiv i cum ar fi curățarea, placarea, tapetarea și parchetarea;

k) instalarea sau asamblarea de mașini ori echipamente care, după instalare sau asamblare, se califică drept bunuri imobile;

l) întreținerea, reparația, inspectia și supravegherea de mașini, utilaje sau echipamente, în cazul în care acestea se califică drept bunuri imobile;

m) managementul proprietății, altul decât managementul portofoliului de investiții în proprietăți imobiliare prevăzut la alin. (3), care constă în exploatarea proprietăților imobiliare de tip comercial, industrial sau rezidențial de către ori în numele proprietarului respectivelor proprietăți imobiliare;

n) intermedierea în vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, precum și intermedierea în anumite drepturi asupra bunurilor imobile;

o) serviciile de natură juridică referitoare la transmiterea sau transferul unui titlu de proprietate asupra unui bun imobil, la anumite drepturi asupra bunurilor imobile, cum ar fi serviciile notariale, ori întocmirea unui contract de vânzare-cumpărare pentru un astfel de bun, indiferent dacă tranzacția în sine care ar conduce la modificarea naturii juridice a proprietății se realizează sau nu;

p) acordarea de credite atunci când o anumita constructie sau o parte dintr-o constructie ori un anumit teren ce urmeaza a fi achizitionate, construite, renovate sau reparate se ipotecheaza;

q) servicii de asigurare si de reasigurare care acopera riscul de pierdere si de deteriorare a bunurilor imobile;

r) punerea la dispozitie de spatii de parcare;

s) închirierea de seifuri care sunt bunuri imobile prin natura lor.

(3) Nu se considera servicii legate de bunul imobil în sensul art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal operatiuni precum:

a) elaborarea de planuri/schite pentru o constructie sau o parte a unei constructii care nu sunt alocate unei anumite parcele de teren;

b) depozitarea marfurilor într-un bun imobil fara ca o anume parte a bunului imobil sa fie atribuita pentru uzul exclusiv al clientului;

c) închirierea unui bun imobil sau a unei parti a unui bun imobil pentru a fi utilizat/util în mod concret în scopuri publicitare;

d) intermedierea în ceea ce priveste serviciile de cazare la un hotel sau cazare în sectoare cu functie similara, precum tabere de vacanta ori locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, în cazul în care este realizata de catre un intermediar care actioneaza în numele si în contul altei persoane;

e) asigurarea unei locatii în stand la un târg sau la expozitie si la alte evenimente similare si alte servicii specifice prin care se permite expoza sa își expuna obiectele, cum ar fi designul standului, transportul si depozitarea obiecte furnizarea de utilaje, instalarea de cablu, servicii de asigurare si furnizarea de materiale publicitare;

f) instalarea sau asamblarea, întreținerea si repararea, verificarea ori supravegherea de masini sau echipamente care nu sunt ori nu devin parte din bunul imobil;

g) gestionarea unui portofoliu de investitii în proprietati imobiliare;

h) servicii de natura juridica, altele decât cele regl de alin. (2), în legatura cu contracte, inclusiv recomandari date cu privire la termenii unui contract de transfer de bunuri imobile, sau în legatura cu punerea în aplicare a unui astfel de contract ori pentru dovedirea existentei unui astfel de contract, în cazul în care astfel de servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate pentru un bun imobil.

(4) Pentru a determina daca prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite

elemente, intra sau nu sub incidenta prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de caz la caz.

14¹. (1) Conform art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestarii pentru serviciile ce constau în transportul de calatori este în care se efectueaza transportul, în functie de distantele parcurse.

(2) Transporturile nationale de calatori sunt transporturi care au locul prestarii în România, având punctul de plecare si punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internationale de calatori sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara tarii, fie ambele puncte sunt situate în afara tarii. Locul prestarii serviciilor de transport international de calatori este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul tarii, denumita traseu national.

(4) Pentru transportul international de calatori, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare si locul de sosire a transportului de calatori, determinata dupa cum urmeaza:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în strainatate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în a României si punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din strainatate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcati în afara României;

c) pentru transportul care tranziteaza România, fara a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre strainatate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în strainatate;

d) în cazurile prevazute la lit. a) - c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat si debarcat în interiorul tarii, calatorind cu un mijloc de transport în trafic international, partea de transport dintre locul de îmbarcare si locul de debarcare pentru acesti pasageri se considera a fi transport national.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul international de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, prestat catre persoane neimpozabile, precum

si pentru transportul international de calatori se emit pentru parcursul integral, fara a fi necesara separarea contravalorii traseului national si a celui international. Orice scutire de taxa pentru servicii de transport, prevazuta de art. 143 sau 144 din Codul fiscal, se acorda pentru parcursul efectuat în interiorul tarii, în timp ce distanta parcursa în afara tarii se considera ca nu are locul prestarii în România si nu se datoreaza taxa. Persoana care efectueaza servicii de transport international de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, catre persoane neimpozabile si/sau servicii de transport international de calatori beneficiaza de dreptul de deducere a taxei aferente achizitiilor de bunuri si/sau servicii si pentru partea din transport care nu are locul prestari în România, în baza art. 145 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

14². În sensul art. 133 alin. (4) lit. d) si f) din Codul fiscal, atât serviciile de restaurant, cât si cele de catering sunt caracterizate printr-un complex de activitati în care predomina serviciile, iar furnizarea de hrana si/sau de bauturi este doar o compoane Serviciile de restaurant constau în furnizarea, la locatia prestatorului, de hrana preparata sau nepreparata si/sau bauturi pentru consum uman, însoțite de suficiente servicii aferente care sa permita consumul imediat, în timp ce serviciile de catering constau în aceleasi activitati, desfasurate însa în afara locatiei prestatorului.

14³. (1) În scopul aplicarii prevederilor art. 133 alin. 2), (3), alin. (4) lit. e) si alin. (5) lit.g) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, si alte echipamente si dispozitive destinate transportului de persoane ori obiecte dintr-un loc în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule si care sunt în mod normal proiectate sa fie utilizate pentru transport si pot realiza efect v acest lucru.

(2) Potrivit prevederilor alin. (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special urmatoarele vehicule:

- a) vehiculele terestre, precum automobile, motociclete, biciclete, triciclete si rulote;
- b) remorcile si semiremorcile;
- c) vagoanele feroviare;
- d) navele;
- e) aeronavele;
- f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau ranite;
- g) tractoarele agricole si alte vehicule agricole;

h) vehiculele pentru invalizi actionate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanenta și containerele.

(4) În sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a mijlocului de transport se stabilește pe baza prevederilor contractului încheiat între părțile implicate. Totuși, organele fiscale competente pot stabili prin orice element de fapt sau de drept durata reală a posesiei și utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În situația în care două sau mai multe contracte de închiriere a aceluiași mijloc de transport încheiate cu același client se succed cu o întrerupere de două zile sau mai puțin, termenul primului contract va fi luat în considerare pentru a se stabili dacă al doilea contract va fi considerat sau nu pe termen scurt, în sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

(6) Atunci când se încheie cu un client contracte în aceleași condiții pentru aceleași mijloace de transport, durata fiecăruia dintre contractele precedente se ia în considerare la stabilirea duratei contractelor următoare, în sensul aplicării prevederilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Cu toate acestea, durata unui contract pe termen scurt, derulat anterior unui contract care se califică drept contract pe termen lung ca urmare a contractelor anterioare, nu va fi reevaluată retroactiv, cu excepția situației în care se poate face dovada abuzului de lege.

(7) În situația în care un contract pe termen scurt, în sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, face obiectul unei prelungiri care are ca efect depășirea termenului de 30, respectiv 90 de zile, este necesară o reevaluare a respectivului contract, cu excepția cazului în care prelungirea contractului se datorează unor circumstanțe independente de voința părților, datorate unor cauze de forță majoră.

(8) Atunci când un contract pe termen scurt este urmat de un alt contract pe termen scurt încheiat între aceleași părți, dar pentru mijloace de transport diferite, fiecare contract va fi analizat separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, dacă nu se dovedește o încălcare a legii.

(9) În sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziția clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziția clientului a mijlocului de transport.

(10) Acordarea de catre o persoana impozabila care detine vagoane de tren a dreptului de utilizare a acestora reprezinta, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adaugata, o prestare de servicii asimilata închirierii de mijloace de transport, locul prestarii fiind stabilit în functie de perioada de utilizare. Acelasi regim se aplica si pentru acordarea de întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a v în trafic international, pentru care se încaseaza taxa stabilita prin Regulamentul pentru folosirea reciproca a vagoanelor de marfa în trafic international, aprobat de Uniunea Internationala a Cailor Ferate.

14⁴. (1) Locul prestarii este locul de plecare a transportului de calatori, pentru serviciile de restaurant si catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei parti a unei operatiuni de t de calatori efectuata în Comunitate, astfel cum este prevazut la art. 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal. Caracteristicile serviciilor de restaurant si catering vazute la pct. 14².

(2) Pentru a identifica partea transportului de calatori efectuata în interiorul Comunitatii, mijlocul de transport este decisiv, si nu calatoria individuala a fiecarui pasager. Prin urmare, se considera ca se efectueaza o singura parte de transport de calatori în interiorul Comunitatii, chiar si atunci când exista opriri în afara Comunitatii, în situatia în care calatoria este efectuata cu un singur mijloc de transport.

(3) O calatorie efectuata cu aeronave, careia i s-a atribuit un singur numar de zbor si care implica escale în interiorul Comunitatii, se considera ca reprezentând o singura parte de transport de calatori efectuata în Comunitate. Pentru ile cu trenul, în vederea identificarii partii unice a transportului de calatori în interiorul Comunitatii, itinerarul este decisiv.

(4) Pentru aplicarea art. 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal, locurile în care pasagerii, în mod individual, se îmbarca sau debarca în/din mijlocul de transport nu au relevanta în stabilirea partii unei operatiuni de transport efectuate în interiorul Comunitatii.

(5) Partea din serviciile de catering si restaurant oferite în timpul unei parti a unei operatiuni de transport care nu este considerata a fi ectuata în Comunitate, dar totusi este efectuata pe teritoriul unui stat membru, intra sub incidenta art. 133 lin. (4) lit. d) din Codul fiscal, respectiv are locul la locul prestarii efective.

15. Locul serviciilor prestate catre persoane neimpozabile se determina în conformitate cu prevederile art. 133 alin. (3) din Codul fiscal, daca nu se aplica exceptiile

prevazute la art. 133 alin. (4) si (5) din Codul fiscal.

15¹. (1) În aplicarea art. 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal:

a) serviciile constând în activitati accesorii transportului, precum încarcarea, descarcarea, manipularea si servicii similare acestora, se considera a fi efectiv utilizate si exploatate în România daca sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrari asupra bunurilor mobile corporale si evaluari ale bunurilor mobile corporale se considera a fi efectiv utilizate s exploatate în România daca sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în Româ sunt serviciile al caror punct de plecare si punct de sosire se afla pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate si exploatate pe teritoriul României.

(2) Daca locul prestarii serviciilor conform art. 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operatiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxa prevazute la art. 140 din Codul fiscal sau, dupa caz, scutirile de taxa prevazute la art. 141, 143, 144, 144¹ si 152 din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal nu se aplica în situatia în care beneficiarul serviciilor este o persoana impozabila ca are sediul activitatii economice în afara Comunitatii, dar comunica prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru si adresa unui sediu fix din Comunitate catre care sunt prestate serviciile. Se considera ca prestatorul a actionat de buna-credinta în ceea ce priveste determinarea faptului ca beneficiarul este o persoana impozabila atunci când a confirmarea validitatii codului de TVA atribuit beneficiarului de autoritatile fiscale din alt stat membru, prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar.

(4) În sensul art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal:

a) acordarea accesului la evenimente culturale, artist sportive, stiintifice, educationale, de divertisment sau la alte evenimente similare include prestarea serviciilor ale caror caracteristici esentiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet ori al unei plati, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizatii periodice;

b) conceptul de acces la un eveniment cuprinde urmatoarele servicii, fara a se limita la acestea:

1. dreptul de acces la spectacole, reprezentatii teatrale, reprezentatii de circ, parcuri de

distractii, concerte, târguri, expozitii si alte evenimente similare;

2. dreptul de acces la evenimente sportive precum meciuri sau competitii;

3. dreptul de acces la evenimente educationale si stiintifice, precum conferinte si seminare;

c) conceptul de acces la un eveniment nu cuprinde utilizarea unor facilitati, în schimbul platii unei cotizatii, precum cele oferite de o sala de gimnastica sau altele asemanatoare;

d) serviciile auxiliare prevazute la art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, stiintifice, educationale, de divertisment sau la alte evenimente similare furnizate separat unei persoane care participa la un eveniment, în schimbul platii unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalatiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

(5) În sensul art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal, conceptul de eveniment nu cuprinde serviciile de instruire, indiferent de durata procesului de instruire, care nu sunt organizate sub forma unor seminare.”

7. Punctul 16 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Faptul generator pentru livrari de bunuri si prestari de servicii

ART. 134¹

(1) Faptul generator intervine la data livrarii bunurilor sau la data prestarii serviciilor, cu exceptiile prevazute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de c se considera ca livrarea bunurilor de la consignat la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clientilor sai.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testarii sau a verificarii conformitatii, se considera ca livrarea bunurilor are loc la data acceptarii bunurilor de catre beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispozitia clientului, se considera ca livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizarii, în principal pentru activitatea de productie.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignatie, stocurile la dispozitia clientului, bunurile livrate în vederea testarii sau a verificarii conformitatii.

(6) Pentru livrarile de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a deveni proprietar de bunuri ca și un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd ca plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede ca proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise rapoarte de lucru, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrarilor de bunuri și al prestațiilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrarile de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrarile de energie electrică și altele asemenea, se consideră ca livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăși un an.

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune și arendă de bunuri, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.

(10) Pentru prestațiile de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) și f), pe o perioadă care depășește o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea ori transportul bunurilor și care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de

catre o persoana impozabila în scopul desfasurarii activitatii sale economice, în conformitate cu conditiile stabilite la art. 143 alin. (2), se considera ca fiind efectuata în momentul încheierii fiecarei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat.

(12) Prestarile de servicii care nu se regasesc la alin. (7) - (10) se considera efectuate la data finalizarii prestarii serviciului respectiv.

Norme metodologice:

16. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignatie, se considera ca livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clientilor sai. În sensul titlului VI d Codul fiscal, contractul de consignatie reprezinta un contract prin care consignantul se angajeaza sa livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urma sa gaseasca un cumparator pentru aceste bunuri. Consignatarul actioneaza în nume propriu, dar în contul consignantului, când livreaza bunurile catre cumparatori.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testarii sau verificarii conformitatii, se considera ca transferul proprietatii bunurilor a avut la data acceptarii lor de catre beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificarii conformitatii sunt bunurile oferite de furnizor clientilor, acestia având dreptul fie sa le achizitioneze, fie sa le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testarii este un contract provizoriu prin care vânzarea efectiva a acestora este conditionata de obtinerea de rezultate satisfacatoare în urma testarii de catre clientul potential, testare ce are scopul de a stabili ca bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispozitia clientului, se considera ca transferul proprietatii bunurilor are loc la data la care clientul intra în posesia acestora. Stocurile la dispozitia clientului reprezinta o operatiune potrivit careia furnizorul transfera regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietatii intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de productie, dar si pentru alte activitati economice.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplica în situatia în care bunurile provin din import si beneficiarul înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal a optat pentru calitatea de

persoana obligata la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile art. 136 din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru un import.”

8. Punctele 16¹ si 16² se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Exigibilitatea pentru livrari de bunuri si prestari de servicii

ART. 134²

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încaseaza avansul, pentru platile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezinta plata partiala sau integrala a contravalorii bunurilor si serviciilor, efectuata înainte de data livrarii ori prestarii acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrarile de bunuri sau prestarile de servicii realizate prin masini automate de vânzare, de jocuri sau alte masini similare.

(3) Prin exceptie de la prevederile alin. (1) si alin. (2) lit. a) se aplica sistemul TVA la încasare, respectiv exigibilitatea taxei intervine la data încasarii contravalorii integrale sau partiala a livrarii de bunuri ori a prestarii de servicii, astfel:

a) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au sediul activitatii economice în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), a caror cifra de afaceri în anul calendaristic precedent nu depaseste plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabila care în anul precedent nu a aplicat sistemul TVA la încasare, dar a carei cifra de afaceri pentru anul respectiv este inferioara plafonului de 2.250.000 lei aplica sistemul TVA la încasare începând cu prima a celei de-a doua perioade fiscale din anul urmator celui în care nu a depasit plafonul. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei este constituita valoarea totala a livrarilor de bunuri si a prestarilor de servicii taxabile si/sau scutite cu drept de deducere, precum si a operatiunilor rezultate din activitati economice pen care locul livrarii/prestarii se considera ca fiind în strainatate, conform art. 132 si 133, realizate în cursul unui an

calendaristic;

b) în cazul persoanelor impozabile, care au sediul activitatii economice în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 în cursul anului calendaristic curent, începând cu data înregistrării în scopuri de TVA.

(4) Dacă în cursul anului calendaristic curent cifra de afaceri a persoanelor impozabile prevazute la alin. (3) depaseste plafonul de 2.250.000 lei, sistemul TVA la încasare se aplica pâna la sfârșitul perioadei fiscale urmatoare celei în care plafonul a fost depasit.

(5) În cazul în care persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare nu au încasat contravaloarea integrala sau partiala a livrării de bunuri ori a prestării de servicii în termen de 90 de zile calendaristice de la data emiterii facturii, calculate conform dispozițiilor Codului de procedura civila, exigibilitatea taxei aferente contravalorii neîncasate intervine în cea de-a 90-a zi calendaristica, de la data emiterii facturii. În situatia în care factura nu a fost emisa termenul prevazut de lege, exigibilitatea taxei aferente contravalorii neîncasate intervine în cea de-a 90-a zi calendaristica de la termenul-limita prevazut de lege pentru emiterea facturii, calculata conform dispozițiilor Codului de procedura civila.

(6) Aplicarea prevederilor sistemului de TVA la încasare este obligatorie pentru persoanele impozabile prevazute la alin. (3), dar nu se aplica de persoanele impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor art. 127 alin. (8). Sistemul TVA la încasare se aplica numai pentru operatiuni pentru care livrării, conform prevederilor art. 132, sau locul prestării, conform prevederilor art. 133, se considera a fi în România. Persoanele impozabile care au obligatia aplicării sistemului TVA la încasare nu aplica sistemul pentru urmatoarele operatiuni care intra sub incidenta regulilor generale privind exigibilitatea TVA:

a) în cazul livrarilor de bunuri/prestarilor de servicii pentru care beneficiarul este persoana obligata la plata taxei conform art. 150 alin. (2) - (6), art. 152³ alin. (10) sau art. 160;

b) în cazul livrarilor de bunuri/prestarilor de servicii care sunt scutite de TVA;

c) în cazul operatiunilor supuse regimurilor speciale prevazute la art. 152¹ – 152³;

d) în cazul livrarilor de bunuri/prestarilor de servicii a caror contravaloare este încasată, parțial sau total, cu numerar de către persoana impozabilă eligibilă pentru aplicarea sistemului TVA la încasare de la beneficiari persoane juridice, persoane fizice înregistrate în scopuri de TVA, persoane fizice autorizate, profesioniști și asocieri fără personalitate juridică;

e) în cazul livrarilor de bunuri/prestarilor de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit art. 7 alin. (1) pct. 21.

(7) În cazul facturilor emise de persoanele impozabile înainte de intrarea sau ieșirea în/din sistemul de TVA la încasare se aplică următoarele reguli:

a) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a de bunuri ori a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după intrarea în sistemul TVA la încasare, nu se aplică prevederile alin. (3) și (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, care au fost ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după data intrării persoanei impozabile în sistem, se vor aplica prevederile alin. și (5) pentru diferențele care vor fi facturate după data intrării în sistemul de TVA la încasare al persoanei impozabile;

b) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieșirii din sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după ieșirea din sistemul TVA la încasare, se continuă aplicarea sistemului, respectiv exigibilitatea taxei intervine conform alin. (3) și (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieșirii din sistemul de TVA la încasare, pentru care faptul generator de taxă după data ieșirii persoanei impozabile din sistemul TVA la încasare, se aplică prevederile alin. (3) și (5) numai pentru taxa aferentă contravalorii parțiale livrarilor/prestarilor facturate înainte de ieșirea din sistem a persoanei impozabile.

(8) Pentru determinarea taxei aferente încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, care devine exigibilă potrivit prevederilor alin. (3), fiecare încasare totală sau parțială se consideră ca include și taxa

aferenta aplicându-se urmatorul mecanism de calcul pentru determinarea sumei taxei, respectiv $24 \times 100 / 124$, în cazul cotei standard, și $x \times 100 / 109$ ori $5 \times 100 / 105$, în cazul cotelor reduse. Aceleasi prevederi se aplica corespunzator și pentru situatiile prevazute la alin. (5).

(9) În cazul evenimentelor mentionate la art. 138, taxa este exigibila la data la care intervine oricare dintre evenimente, iar regimul impozitare, cotele aplicabile și cursul de schimb valutar sunt aceleasi ca și ale operatiunii de baza care a generat aceste evenimente.

(10) În situatia livrarilor de bunuri/prestarilor de servicii pentru se aplica sistemul TVA la încasare, în cazul evenimentelor mentionate la art. 138, regimul de impozitare, cotele aplicabile și cursul de schimb valutar sunt aceleasi ca și ale operatiunii de baza care a generat aceste evenimente, pentru stabilirea exigibilitatii taxei se aplica urmatoarele prevederi:

a) pentru situatia prevazuta la art. 138 lit. a):

1. în cazul în care operatiunea este anulata total înainte de livrare/prestare, exigibilitatea taxei intervine la data anularii operatiunii, pentru contravaloarea pentru care a intervenit exigibilitatea taxei. Pentru contravaloarea pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei se opereaza anularea taxei neexigibile aferente;

2. în cazul în care operatiunea este anulata partial înainte de livrare/prestare, se opereaza reducerea taxei neexigibile aferente contravalorii pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei, iar în situatia în care cuantumul taxei aferente anularii depaseste taxa neexigibila, pentru diferenta exigibilitatea taxei intervine la data anularii operatiunii;

b) pentru situatia prevazuta la art. 138 lit. b) se aplica corespunzator prevederile lit. a);

c) pentru situatia prevazuta la art. 138 lit. c) se aplica corespunzator prevederile lit. a) pct. 2;

d) pentru situatia prevazuta la art. 138 lit. d) se opereaza anularea taxei neexigibile aferente;

e) pentru situatia prevazuta la art. 138 lit. e) se aplica corespunzator prevederile lit. a).

(11) În situația livrarilor de bunuri/prestarilor de servicii pentru se aplica sistemul TVA la încasare, dacă evenimentele menționate la art. 138 intervin după cea de-a 90-a zi de la data emiterii facturii sau, după caz, de la data termenului-limită pentru emiterea acesteia, taxa este exigibilă la data la care intervine evenimentul.

Norme metodologice:

16¹. (1) Prevederile art. 134² alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale ori parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înainte faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 134² alin. (9) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. Pentru operațiunile a căror bază impozabilă este determinată în valută, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este același ca al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea de bază. Totuși, în cazul în care nu se poate determina operațiunea de bază care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul și, corespunzător, și cursul de schimb valutar de la această dată, în cazul operațiunilor pentru care bază de impozitare este determinată în valută.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, pentru achiziții intracomunitare de bunuri, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară potrivit art. 135 din Codul fiscal. În situația în care nu se poate determina achiziția intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziție intracomunitară de bunuri în suma de 1.000 euro, emisă la data de 12 mai 2010. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la de 12 mai 2010, respectiv 4,18 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 19%, astfel: 1.000 euro x 4,18

lei/euro x 19% = 794,2 lei.

În luna iulie, societatea primește factura emisă la data de 16 iulie 2010 pentru diferența până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziționate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro, valoarea integrală a bunurilor fiind de 6.000 euro. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la de 16 iulie 2010, respectiv 4,26 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel: 5.000 euro x 4,26 lei/euro x 24% = 5.112 lei.

La data de 5 august 2010, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preț de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziția intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Societatea A are obligația să ajusteze baza de impozitare a achiziției intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,18 lei/euro x 19% = 79,42 lei

5.000 euro x 10% x 4,26 lei/euro x 24% = 511,2 lei.

16². (1) Sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 134² alin. (3) – (8) din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și care au sediul activității economice în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. Persoanele impozabile care nu sunt stabilite în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, dar sunt înregistrate în România în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, direct sau prin reprezentant fiscal, precum și persoanele impozabile care au sediul activității economice în afara României dar sunt stabilite în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal prin sediu fix precum sucursale sau alte sedii secundare, fără personalitate juridică, nu aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 134² alin. (3) – (8) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile stabilite în România care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor art. 127 alin. (8) din Codul fiscal, impozabile nestabilite în România care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, precum și persoanele impozabile care au sediul activității economice în afara României, dar sunt stabilite în România prin sediu fix conform art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 134² alin. (3) – (8) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 134² alin. (3) – (8) din Codul fiscal pentru toate

operatiunile realizate, cu exceptia operatiunilor care nu au locul livrării/prestării în România conform prevederilor art. 132 si 133 din Codul fiscal, precum si a operatiunilor prevazute la lit. a) – e) ale art. 134² alin. (6) din Codul fiscal, pentru care se aplica regulile generale privind exigibilitatea TVA prevazute la art. 134² alin. (1) si (2) din Codul fiscal. Potrivit prevederilor art. 155 alin. (19) lit. p) din Codul fiscal, pe facturile emise de persoanele care aplica sistemul TVA la încasare este obligatorie mentiunea „TVA la încasare”, cu exceptia operatiunilor pentru care persoanele respective au obligatia sa apl regulile generale de exigibilitate mentionate la prima teza.

(4) La determinarea cifrei de afaceri care serveste drept referinta pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei prevazut la art. 134² alin.(3) lit. a) din Codul fiscal se au în vedere rândurile din decontul de taxa prevazut la art. 156² din Codul fiscal corespunzatoare operatiunilor taxabile si/sau scutite cu drept de deducere, operatiunilor rezultate din activitati economice pentru care locul livrării/prestării se considera ca fiind în strainatate, conform prevederilor art. 132 si 133 din Codul fiscal, precum si rândurile de regularizari aferente. Nu se ia în calculul cifrei de afaceri valoarea taxei pe valoarea adaugata cazul operatiunilor taxabile. În cazul persoanei impozabile care a aplicat regimul de scutire prevazut la art. 152 din Codul fiscal si care se înregistreaza în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrarile bunuri/prestarile de servicii realizate în perioada în care persoana impozabila nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabila a carei cifra de afaceri în perioada 1 octombrie 2011 – 30 septembrie 2012 inclusiv, determinata în functie de elementele prevazute la art. 134² alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depaseste plafonul de 2.250.000 lei, conform prevederilor art. II din Ordonanta Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea si completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplica sistemul TVA la încasare începând cu data de 1 ianuarie 2013, daca la aceasta data este înregistrata în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal si nu face parte dintr-un grup fiscal unic. În cazul acestor persoane, nu se aplica pentru anul 2013 prevederile referitoare la plafonul cifrei de afaceri din anul precedent prevazut la art. 134² alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, respectiv nu se vor lua în considerare operatiunile realizate dupa data de 1 octombrie 2012 pentru determinarea plafonului. Aceste persoane trebuie sa depuna la organele fiscale competente o notificare pâna pe data de 25 octombrie

2012 inclusiv din care sa rezulte ca nu au depasit cifra de afaceri de 2.250.000 lei, conform prevederilor art. II din Ordonanta Guvernului nr. 15/2012. Nu au obligatia sa depuna aceasta notificare persoanele impozabile care la data la care intervine obligatia depunerii notificarii nu mai sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art 153 din Codul fiscal sau fac parte dintr-un grup fiscal unic. Persoana impozabila care are obligatia depunerii notificarii si nu o depune în termenul prevazut la prima teza, va fi înregistrata din oficiu de organele fiscale competente în Registrul persoanelor care aplica sistemul TVA la încasare. În situatia în care persoana impozabila a carei cifra de afaceri în perioada 1 octombrie 2011 – 30 septembrie 2012 inclusiv nu depaseste plafonul de 2.250.000 lei, dar nu mai este înregistrata în scopuri de TVA la data de 31 decembrie 2012, ca urmare a anularii înregistrarii în scopuri de TVA potrivit legii, sau face parte dintr-un grup fiscal unic, aceasta nu va mai fi înregistrata de organele fiscale competente în Registrul persoanelor care aplica sistemul TVA la încasare.

(6) Aplica sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a celei de-a doua perioade fiscale din anul 2013 persoana impozabila care se înregistreaza în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (1) din Codul fiscal dupa data de 30 septembrie 2012, exclusiv, a carei cifra de afaceri nu depaseste plafonul de 2.250.000 lei, determinata conform art. 134² alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, de la momentul înregistrarii în scopuri de TVA pâna la finele anului 2012 si care nu face parte dintr-un grup fiscal unic. În acest sens persoana impozabila trebuie sa depuna la organele fiscale competente o notificare pâna pe data de 25 ianuarie 2013 inclusiv, din care sa rezulte ca nu a depasit cifra de afaceri de 2.250.000 lei, conform prevederilor art. 156³ alin. (11) din Codul fiscal. Persoana impozabila care nu depune notificarea în termenul prevazut la teza anterioara, va fi înregistrata din oficiu de organele fiscale competente în Registrul persoanelor care aplica sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 156³ alin. (11) din Codul fiscal. În perioada cuprinsa între data la care persoana impozabila avea obligatia aplicarii sistemului TVA la încasare si data înregistrarii din oficiu de catre organele fiscale competente în Registrul persoanelor impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, se aplica prevederile art. 156³ alin.(11) din Codul fiscal. Aceste prevederi se aplica corespunzator în anii urmasori în cazul persoanelor care nu au aplicat sistemul TVA la încasare în anul precedent si care îndeplinesc conditiile pentru aplicarea sistemului.

(7) În cazul persoanelor impozabile a caror înregistrare în scopuri de TVA este anulata din oficiu de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a) - f) din Codul fiscal

si ulterior sunt înregistrate conform art. 153 alin. (9¹) din Codul fiscal, se aplica urmatoarele reguli:

a) în situatia în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal si au radiat persoana impozabila din Registrul persoanelor care aplica sistemul TVA la încasare, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (9¹) din Codul fiscal are loc în acelasi an, organele fiscale competente înregistreaza din oficiu persoana impozabila în Registrul persoanelor care aplica sistemul TVA la încasare daca la data înregistrarii în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (9¹) din Codul fiscal cifra de afaceri realizata în anul determinata potrivit prevederilor art. 134² alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depaseste plafonul de 2.250.000 lei. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestarile efectuate în perioada din anul respectiv în care persoana impozabila nu a avut un cod valabil de TVA;

b) în situatia în care înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (9¹) din Codul fiscal, are loc în alt an decât cel în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, organele fiscale competente înregistreaza din oficiu persoana impozabila în Registrul persoanelor care aplica sistemul TVA la încasare, daca la data înregistrarii cifra de afaceri din anul precedent, determinata potrivit prevederilor art. 134² alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depaseste plafonul de 2.250.000 lei. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrarile/prestarile efectuate în perioada în care persoana respectiva nu a avut un cod valabil de TVA;

c) prin exceptie de la prevederile lit. a) si b), în situatia în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (9¹) din Codul fiscal, are loc în cursul anului 2012:

1. daca înregistrarea în scopuri de TVA are loc înainte de data de 1 octombrie 2012, exclusiv, se aplica corespunzator prevederile alin. (5). Nu sunt luate în calculul plafonului realizat în perioada 1 octombrie 2011 – 30 septembrie 2012 livrarile/prestarile efectuate în perioada în care persoana respectiva nu a avut un cod valabil de TVA;

2. daca înregistrarea în scopuri de TVA are loc dupa data de 1 octombrie 2012, inclusiv, se aplica corespunzator prevederile alin. (6). Nu sunt luate în calculul plafonului

realizat în cursul anului 2012 livrarile/prestarile efectuate în perioada în care persoana respectiva nu a avut un cod valabil de TVA.

(8) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 alin.(1) din Codul fiscal au obligația, conform prevederilor art. 134² alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, să aplice sistemul TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, cu excepția persoanelor impozabile exceptate de la aplicarea sistemului prevăzute la alin. (2). Organele fiscale competente înregistrează din oficiu aceste persoane în Registrul impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, conform prevederilor art. 156³ alin. (13) din Codul fiscal.

(9) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare și care depășește în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei, aplică sistemul TVA la încasare până la sfârșitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depășit. În cazul acestor persoane impozabile se aplică corespunzător prevederile art. 156³ alin. (12) din Codul fiscal.

(10) Exemple:

1. O persoană impozabilă aplică sistemul TVA la încasare cu data de 1 ianuarie 2013 și are perioada fiscală trimestrul, dar în trimestrul al II-lea al anului 2013 depășește plafonul de 2.250.000 lei. În consecință, persoana impozabilă are obligația să depună o notificare până la data de 25 iulie 2013 pentru ieșirea din sistem, și nu va mai aplica sistemul TVA la încasare din prima zi a celei de-a doua perioade fiscale următoare celei în care a depășit plafonul, respectiv din data de 1 octombrie 2013. Dacă în anul 2014 aceasta persoană impozabilă nu va depăși plafonul de 2.250.000 lei, din anul 2015 va intra sub incidența prevederilor art. 134² alin. (3) lit. a) din Codul fiscal și va depune o notificare conform prevederilor art. 156³ alin. (11) din Codul fiscal până la data de 25 ianuarie 2015 în vederea aplicării sistemului TVA la încasare începând cu data de 1 aprilie 2015, dacă va avea perioada fiscală trimestrul, sau începând cu data de 1 februarie 2015, dacă va avea perioada fiscală luna.

2. O persoană impozabilă care se înregistrează în scopuri de TVA la data de 1 martie 2013 aplică sistemul TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, fiind înregistrată din oficiu de organele fiscale în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. În situația în care respectiva persoană impozabilă are perioada

fiscala luna calendaristica si depaseste în luna iunie 2013 plafonul de 2.250.000 lei, aplica sistemul TVA la încasare până la sfârșitul lunii iulie 2013. Aceasta persoana impozabila are obligatia sa depuna la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii iulie 2013 o notificare pentru iesirea din sistem, conform art. 156³ alin. (12) din Codul fiscal, din care sa rezulte ca cifra de afaceri realizata este de peste 2.250.000 lei.

(11) În sensul art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, prin încasarea contravalorii livrării de bunuri sau a prestării de servicii se înțelege orice modalitate prin care furnizorul/prestatorul obtine contrapartida pentru aceste operatiuni de la beneficiarul sau sau de la un tert, precum plata în bani, plata în natura, compensarea, cesiunea de creante, utilizarea unor instrumente de plata.

(12) În situatia în care are loc o cesiune de creante:

a) daca furnizorul/prestatorul cesioneaza creantele aferente unor facturi emise pentru livrari de bunuri/prestari de servicii, se considera ca la data cesiunii creantelor, indiferent de pretul cesiunii creantelor, este încasata întreaga contravaloare a facturilor neîncasate până la momentul cesiunii. În cazul în care cedentul este o persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare pentru respectivele operatiuni, exigibilitatea taxei intervine la data cesiunii creantelor, daca cesiunea are loc înainte de expirarea termenului de 90 de zile calendaristice de la data prevazuta la art. 134² alin. (5) din Codul fiscal. Indiferent de faptul ca furnizorii/prestatorii au cesionat creantele, în cazul beneficiari care aplica sistemul TVA la încasare, precum si a celor care achizitioneaza bunuri/servicii la persoane care au aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operatiuni, dreptul de deducere a taxei este amânat până la data la care taxa aferenta bunurilor/serviciilor achizitionate a fost platita.

b) daca persoana care achizitioneaza bunuri/servicii cesioneaza furnizorului/prestatorului, drept plata a acestor achizitii, orice reante, inclusiv cesiunea dreptului de rambursare a TVA prevazuta la art. 30 din Codul de procedura fiscala, data cesiunii este data la care se considera ca beneficiarul a efectuat plata, respectiv ca furnizorul a încasat contravaloarea livrarilor de bunuri/prestarilor de servicii, la nivelul creantei cesonate. În cazul în care cesionarul este o persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare pentru respectivele operatiuni, exigibilitatea taxei a livrarilor/prestarilor efectuate în beneficiul cedentului creantei, intervine la data cesiunii creantei si corespunzator valorii creantei cesonate, daca cesiunea are loc înainte de expirarea termenului de 90 de zile

calendaristice de la data prevazuta la art. 134² alin. (5) din Codul fiscal. La expirarea termenului de 90 de zile, în situatia în care contravaloarea livrării/prestării este mai mare decât valoarea creantei cesionate si nu a mai avut loc nicio alta încasare, intervine exigibilitatea pentru diferenta neachitata. În cazul în care beneficiarul livrării/prestării este cedentul creantei si este o persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare sau achizitioneaza bunuri/servicii de la o persoana care a aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operatiuni, dreptul de deducere a taxei intervine la data cesiunii creantei corespunzator valorii creantei cesionate, iar dreptul de deducere a taxei aferente eventualei diferente între contravaloarea achizitiilor de bunuri/servicii si contravaloarea creantei cesionate este amânat pâna la data la care taxa aferenta diferentei respective este platita.

Exemplu pentru situatia prevazuta la lit. a): Societatea A, având perioada fiscala luna calendaristica, care aplica sistemul TVA la încasare, emis o factura pentru livrarea unui bun în suma de 124.000 lei (inclusiv TVA) la data de 10 februarie 2013 catre societatea B. TVA în suma de 24.000 lei a fost înregistrat în creditul contului 4428 “TVA neexigibila”, nefiind încasata de la beneficiar în perioada fiscala respectiva. La data de 15 martie 2013 societatea A ceseaza catre societatea N creanta aferenta acestei facturi, care nu este încasata de la beneficiarul B. Pretul cesiunii este de 80.000 lei si încasat în data de 20 aprilie 2013. În ceea ce priveste factura pentru livrarea de bunuri din data de 10 februarie 2013 se considera ca aceasta este încasata si exigibilitatea TVA intervine la data de 15 martie 2013, societatea A având obligatia sa colecteze TVA în suma de 24.000 lei respectiv va evidentia suma TVA de 24.000 lei în debitul contului 4428 “TVA neexigibila” si concomitent în creditul contului “4427 TVA colectata”.

Exemplu pentru situatia prevazuta la lit. b): Societatea B, care aplica sistemul TVA la încasare, a livrat la data de 11 februarie 2013 catre A bunuri (carti supuse cotei de TVA de 9%) a caror valoare, inclusiv TVA, este de 109.000 lei. În data de 10 mai 2013 societatea A a cesionat societatii B dreptul sau de rambursare conform art. 30 din Codul de procedura fiscala, în suma de 100.000 lei. La data cesiunii, respectiv 10 mai 2013 se considera ca societatea A a platit/societatea B a încasat suma de 100.000 lei din factura de 109.000 lei. La aceasta data:

- societatea A va putea sa deduca taxa aferenta achiziti i astfel: $100.000 \times 9/109 = 8.257$ lei . Diferenta de 743 ramasa în contul 4428 TVA neexigibila va putea fi dedusa la momentul platii.

- societatea B va colecta TVA aferenta livrării corepunzator creantei care i-a fost cesionata, respectiv 8.257 lei. Pentru diferenta de 74 lei ramasa în contul 4428 TVA neexigibila, exigibilitatea va interveni în cea de-a 90 zi conform art. 134² alin.(5) din Codul fiscal, daca presupunem ca A nu a mai facut nicio plata pâna la data respectiva.

(13) În cazul compensării datoriilor aferente unor facturi pentru livrări de bunuri/prestări de servicii se considera ca furnizorul/prestatorul a încasat, respectiv beneficiarul a platit, contravaloarea bunurilor/serviciilor, la data la care se sting total sau partial datoriile, respectiv:

a) în cazul compensărilor între persoane juridice, la data compensării realizate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 685/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea datoriilor nerambursate la scadență ale contribuabililor, persoane juridice, în vederea diminuării blocajului financiar și a pierderilor din economie, și a Regulamentului de compensare a datoriilor nerambursate la scadență ale contribuabililor, persoane juridice, cu modificările și completările ulterioare,

b) în cazul compensărilor în care cel puțin una dintre părți nu este persoana juridică, la data semnării unui proces-verbal de compensare care să cuprindă cel puțin următoarele informații: denumirea părților, codul de înregistrare în scopuri de TVA, sau după caz codul de identificare fiscală, numărul facturii, data emiterii facturii, valoarea facturii inclusiv taxa pe valoarea adăugată, valoarea compensată, semnătura părților și data semnării procesului-verbal de compensare.

(14) În situația în care compensările prevăzute la alin. (13), se realizează după expirarea termenului de 90 de zile calendaristice de la data emiterii facturii:

a) dacă furnizorul/prestatorul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, exigibilitatea taxei intervine, potrivit prevederilor art. 134² alin. (5) din Codul fiscal, în cea de-a 90-a zi calendaristică de la data emiterii facturii;

b) dacă furnizorul/prestatorul este o persoană impozabilă care nu aplică sistemul TVA

la încasare, exigibilitatea taxei intervine potrivit regulilor generale de exigibilitate prevazute la art. 134² alin. (1) si (2) din Codul fiscal;

c) în cazul beneficiarului care aplica sistemul TVA la încasare sau a celui care face achizitii de la un furnizor/prestator care aplica sistemul TVA la încasare, dreptul de deducere a taxei este amânat pâna la data la care taxa eferenta bunurilor/serviciilor achizitionate se considera ca a fost platita prin compensare, indiferent de perioada de 90 de zile de la data emiterii facturii, conform prevederilor art. 145 alin. (1¹) din Codul fiscal.

(15) În cazul încasarilor prin banca de tipul transfer-credit, data încasarii contravalorii totale/pariale a livrarii de bunuri/prestarii de serv ii de catre persoana care aplica sistemul TVA la încasare, este data înscrisa în extrasul de cont, sau în alt document asimilat acestuia.

(16) În cazul în care încasarea se efectueaza prin instrumente de plata de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie si bilet la ordin, data încasarii contravalorii totale/pariale a livrarii de bunuri/prestarii de servicii de catre persoana care aplica sistemul TVA la încasare, este:

a) data înscrisa în extrasul de cont, sau alt document asimilat acestuia, în ituatia în care furnizorul/prestatorul care aplica sistemul TVA la încasare nu gireaza instrumentul de plata, ci îl încaseaza/sconteaza. În cazul scontarii instrumentului de plata, se considera ca persoana respectiva a încasat contravaloarea integrala a instrumentului de plata;

b) data girului, în situatia în care furnizorul/prestatorul care aplica sistemul TVA la încasare gireaza instrumentul de plata altei persoane. În acest scop se pastreaza o copie de pe instrumentul de plata care a fost girat, în care se af mențiunea cu privire la persoana catre care a fost girat instrumentul de plata.

(17) Data încasarii în situatia în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de catre cumparator, este data înscrisa în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia.

(18) În cazul platii în natura, data încasarii este data la care intervine faptul generator de taxa pentru livrare/prestarea obtinuta drept contrapartida pentru livrarea/prestarea efectuata.

(19) Livrarile de bunuri/prestarile de servicii a caror contravaloare este încasata partial sau total cu numerar de catre persoana eligibila pentru aplicarea sistemului TVA la încasare de la alte categorii de beneficiari decât cele prevazute la art. 134² alin. (6) lit. d) din Codul

fiscal, nu sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare. Nu sunt considerate încasari/plati în numerar sumele în numerar depuse de neficiar direct în contul bancar al furnizorului/prestatorului. În sensul art. 134² alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, furnizorul/prestatorul care este obligat la aplicarea sistemului TVA la încasare, exclude de la aplicarea sistemului TVA la încasare acele sume dintr-o factura care sunt încasate în numerar de la beneficiari persoane juridice, persoane fizice înregistrate în scopuri de TVA, persoane fizice autorizate, liber profesioniști și asocieri fără personalitate juridică.

(20) În sensul art. 134² alin. (6) lit. e) din Codul fiscal, se exclude de la aplicarea sistemului TVA la încasare livrarile de bunuri/prestarile de servicii dacă, la momentul emiterii facturii, sau, după caz, la data termenului limită prevăzut de lege pentru emiterea facturii în situația în care factura nu a fost emisă în termenul prevăzut de lege, beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit art. 7 alin. (1) pct. 21 din Codul fiscal.

(21) În scopul aplicării prevederilor art. 134² alin. (7) din Codul fiscal:

a) pentru facturile parțiale emise de către persoana impozabilă înainte de intrarea în sistemul TVA la încasare, care nu au fost încasate integral înainte de intrarea în sistem, orice sumă încasată/plătită după intrarea furnizorului/prestatorului în sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părții din factura neîncasată/neplătită până la intrarea în sistem, atât la furnizor cât și la beneficiar;

b) pentru facturile parțiale emise de către persoana impozabilă înainte de ieșirea din sistemul TVA la încasare, care nu au fost încasate integral înainte de ieșirea din sistem, orice sumă încasată/plătită după ieșirea furnizorului/prestatorului din sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părții din factura neîncasată/neplătită până la ieșirea din sistem, atât la furnizor cât și la beneficiar;

(22) În scopul aplicării prevederilor art. 134² alin. (8) din Codul fiscal, persoana impozabilă care încasează parțial o factura cuprinzând contravaloarea unor livrări de bunuri/prestări de servicii care conțin mai multe cote de TVA și/sau mai multe regimuri de impozitare, are dreptul să aleagă bunurile/serviciile care consideră că au fost încasate parțial pentru a determina suma taxei încasate în funcție de cote, respectiv regimul aplicabil.

(23) Persoana impozabilă care este scoasă din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA la cerere, sau din oficiu de către organele fiscale, potrivit legii, este radiată din oficiu de organele fiscale competente și din Registrul persoanelor care aplică

sistemul TVA la încasare. Persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare si care intra într-un grup fiscal unic, este radiata din oficiu de organele fiscale competente din Registrul persoanelor care aplica sistemul TVA la încasare de la data la care intra în vigoare implementarea grupului fiscal unic conform prevederilor pct. 4 alin.(8).

(24) Pentru a veni în sprijinul contribuabililor Ministerul Finantelor Publice elaboreaza Ghidul privind aplicarea sistemului TVA la încasare care reunește într-un singur document toate prevederile legale din Codul fiscal, din prezentele norme precum si din normele procedurale, necesare în cazul operatiunilor care intra sub incidenta sistemului TVA la încasare, oferind totodata exemple practice si explicatii în legatura cu prevederile legale. Ghidul privind aplicarea sistemului TVA la încasare se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice ”

9. Dupa punctul 16², se introduce un nou punct, punctul 16³, cu urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

ART. 134³

Exigibilitatea pentru livrari intracomunitare de bunuri, scutite de taxa

(1) Prin exceptie de la prevederile art. 134², în cazul unei livrari intracomunitare de bunuri, scutite de taxa conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevazute la art. 155 alin. (14) sau, dupa caz, la emiterea autofacturii prevazute la art. 155 alin. (8) ori în cea de-a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care a intervenit faptul generator, daca nu a fost emisa nicio factura/autofactura pâna la data respectiva.

(2) Prevederile art. 134² alin. (2) lit. b) nu se aplica în ceea ce priveste livrarile si transferurile de bunuri prevazute la alin. (1).

Norme metodologice:

16³. (1) Pentru încasarea de avansuri în legatura cu o livrare intracomunitara de bunuri, nu intervine exigibilitatea taxei, conform prevederilor art. 134³ alin. (2) din Codul fiscal. Daca persoana impozabila opteaza pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxa pentru livrarea intracomunitara de bunuri efectuata în conditiile art. 143 alin. (2) din

Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii, conform art. 134³ alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Exigibilitatea determina perioada fiscala în care livrarea intracomunitara scutita se înregistreaza în decontul de taxa pe valoarea adaugata prevazut la art. 156² din Codul fiscal si în declaratia recapitulativa prevazuta la art. 156⁴ din Codul fiscal.”

10. Punctul 17 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

ART. 135

Faptul generator si exigibilitatea pentru achizitii intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achizitii intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrari de bunuri similare, în statul membru în care se face achizitia.

(2) În cazul unei achizitii intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevazute în legislatia altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (14) sau, dupa caz, la data emiterii autofacturii prevazute la art. 155 alin. (8) ori în cea de-a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care a intervenit faptul generator, daca nu a fost emisa nicio factura/autofactura pâna la data respectiva.

Norme metodologice:

17. (1) Exista o relatie clara între faptul generator în cazul unei livrari intracomunitare de bunuri si faptul generator în cazul unei achizitii intracomunitare de bunuri, care intervin în acelasi moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. Pentru a evita orice neconcordanța între livrările intracomunitare de bunuri, scutite de TVA, care se includ în declaratia recapitulativa pentru astfel de livrari, în statul membru de origine, si achizitiile intracomunitare, evidentiata în decontul de TVA si în declaratia recapitulativa pentru achizitii intracomunitare, prevazuta la art. 156⁴ din Codul fiscal, în România, momentul exigibilitatii a fost stabilit fie la data emiterii facturii, fie în a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care a avut loc faptul generator daca nu a fost emisa nicio factura/autofactura pâna la data respectiva atât pentru livrările intracomunitare, cât si pentru achizitiile intracomunitare.

(2) Daca furnizorul opteaza pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxa

pentru livrarea intracomunitara de bunuri efectuata în conditiile art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasarii de avansuri, exigibilitatea taxei aferente achizitiei intracomunitare la beneficiar intervine la data emiterii facturii, conform art. 135 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Daca beneficiarul nu a primit o factura de la furnizor pâna în a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care a avut loc fapitul generator are obligatia sa emita autofactura prevazuta la art. 155¹ alin. (1) din Codul fiscal. Pentru determinarea taxei se utilizeaza cursul de schimb prevazut la art. 139¹ din Codul fiscal, respectiv cel din data emiterii autofacturii. În situatia în care, ulterior emiterii autofacturii, beneficiarul primește factura de la furnizor, care este emisa la o data anterioara datei autofacturii, acesta are obligatia de a ajusta baza de impozitare în functie de cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de catre furnizor.

Exemplul 1. Factura pentru livrarea intracomunitara este emisa în luna urmatoare celei în care se efectueaza livrarea

Alt stat	România
Livrare intracomunitara scutita de TVA	Achizitie intracomunitara supusa TVA si taxabila
Data livrării: 25.01.2013	
Data facturii: 12.02.2013	
Faptul generator: 25.01.2013	Faptul generator: 25.01.2013
Exigibilitatea: 12.02.2013	Exigibilitatea: 12.02.2013
Livrarea este inclusa în declaratia recapitulativa si decontul de TVA aferente lunii februarie 2013.	Achizitia intracomunitara se evidentiaza în declaratia recapitulativa si decontul de TVA aferente lunii februarie 2013.

Exemplul 2. Factura pentru livrarea intracomunitara este emisa în aceeași luna în care se efectueaza livrarea intracomunitara.

Alt stat	România
Livrare intracomunitara scutita de TVA	Achizitie intracomunitara supusa TVA si taxabila

Data livrării: 25.01.2013

Data facturii: 29.01.2013

Faptul generator: 25.01.2013

Exigibilitatea: 29.01.2013

Livrarea este inclusă în declarația recapitulativă aferentă lunii ianuarie și se evidențiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2013.

Faptul generator: 25.01.2013

Exigibilitatea: 29.01.2013

Achiziția intracomunitară este inclusă în declarația recapitulativă aferentă lunii ianuarie și se evidențiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2013.”

11. La punctul 18, alineatul (4) se modifica și va avea următorul cuprins:

“(4) În sensul art. 137 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, altele decât bunurile imobile, este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero.”

12. Alineatele (5) și (6) ale punctul 18 se abroga

13. La punctul 20, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

“(1¹) În cazul în care persoanele obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare se afla în situațiile prevăzute la alin. (1), se aplică prevederile art. 134² alin. (10) și (11) din Codul fiscal. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu exigibilă.”

14. La punctul 20, alineatul (2) se modifica și va avea următorul cuprins:

„(2) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor art. 148 alin. (1) lit. b) și art. 149 al (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru

operatiunile prevazute la art. 138 lit. a) - c) si e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplica si pentru achizitiile intracomunitare.”

15. La punctul 20, dupa alineatul (2), se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu urmatorul cuprins:

“(2¹) Prin exceptie de la prevederile alin.(2), în cazul achizitiilor realizate de/de la persoanele obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, se aplica corespunzator prevederile art. 134² alin. (10) din Codul fiscal în situatiile prevazute la art. 138 lit. a) - c) si e) din Codul fiscal.

Exemplu: societatea A, care aplica sistemul TVA la încasare, emite catre beneficiarul B o factura pentru o livrare de bunuri la data de 10 2013 în valoare de 5.000 lei plus TVA 1.200 lei , total factura 6.200 lei. TVA în suma 1.200 lei se înregistreaza în creditul contului “4428 TVA neexigila”. La data de 20 februarie 2013 încaseaza de 2000 lei de la beneficiarul sau. TVA aferenta acestei încasari se determina astfel: $2000 \times 24/124 = 387$ lei si se evidentiaza în debitul contului 4428 TVA neexigibila si concomitent în creditul contului 4427 TVA colectata. În data de 25 martie 2013, societatea A acorda o reducere de pret beneficiarului B de 10% din contravaloarea bunurilor l rate.

Societatea A emite o factura în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv $5000 \times 10/100 = 500$ lei si TVA aferenta, respectiv $1200 \times 10/100 = 120$ lei. Conform prevederilor art. 134² alin.(10) din Codul fiscal , în luna martie 2013 societatea A va diminua TVA neexigibila în cuantum de 813 lei cu suma de 120 i.

Beneficiarul B, la primirea facturii pentru reducerea de pret de la societatea A, va diminua TVA neexigibila în cuantum de 813 lei cu suma de 120 lei.

Daca presupunem ca la data de 20 februarie 2013 societatea A ar fi încasat de la societatea B suma de 5000 lei TVA aferenta acestei încasari se determina astfel: $5000 \times 24/124 = 968$ lei si se evidentiaza în debitul contului 428 TVA neexigibila si concomitent în creditul contului 4427 TVA colectata. data de 25 martie 2013, societatea A acorda o reducere de pret beneficiarului B de 25% din contravaloarea bunurilor livrate. Societatea A emite o factura în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv $5000 \times 25/100 = 1250$ lei si TVA aferenta, respectiv $1200 \times 25/100 = 300$ lei. Conform prevederilor art. 134² alin.(10) din Codul fiscal, în luna martie 2013 societatea A va anula

TVA neexigibila în cuantum de 232 lei si va diminua taxa colectata cu suma de 68 lei. În aceasta situatie, societatea B va anula TVA neexigibila de 232 lei si va diminua TVA dedusa cu suma de 68 lei.”

16. La punctul 20, alineatul (3) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea prevazuta la art. 138 lit. d) din Codul fiscal, este permisa numai în situatia în care data declararii falimentului beneficiarilor a intervenit dupa data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de aceasta data, daca contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adaugata aferenta consemnata în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului, inclusiv în cazul persoanelor care aplica sistemul TVA la încasare în situatia în care falimentul beneficiarului intervine dupa cea de-a 90 zi de la data emiterii facturii, sau dupa caz de la data termenului-limita pentru emiterea acesteia. În cazul persoanelor aplica sistemul TVA la încasare si falimentul beneficiarului intervine înainte de cea de-a 90 zi de la data emiterii facturii, sau dupa caz de la data termenului-limita pentru emiterea acesteia, se aplica prevederile art. 134² alin. (10) lit. d) din Codul fiscal, respectiv se opereaza anularea taxei neexigibile aferente livrarilor de bunuri/prestarilor de servicii realizate.”

17. Punctul 22 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Cursul de schimb valutar

ART. 139¹

(1) Daca elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprima în valuta, cursul de schimb valutar se stabileste conform prevederilor comunitare care reglementeaza calculul valorii în vama.

(2) Daca elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operatiuni, alta decât importul de bunuri, se exprima în valuta, cursul de schimb care se aplica este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Nationala a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Centrala Europeana ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectueaza decontarile, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operatiunea în cauza, iar, în cazul operatiunilor supuse

sistemului TVA la încasare prevazut la art. 134² alin. (3) - (8), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operatiunea în a daca nu ar fi fost supusa sistemului TVA la încasare. În situatia în care se utilizeaza cursul de schimb publicat de Banca Centrala Europeana, conversia între monede, altele moneda euro, se realizeaza prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. În contractele încheiate între parti trebuie mentionat daca pentru decontari va fi utilizat cursul de schimb al unei banci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Nationala a României sau sul de schimb publicat de Banca Centrala Europeana.

Norme metodologice:

22. (1) În sensul art. 139¹ alin. (2) din Codul fiscal, prin ultimul curs de schimb comunicat de Banca Nationala a României se înțelege cursul de schimb comunicat de respectiva banca în ziua anterioara si care este valabil pentru operatiunile care se vor desfasura în ziua urmatoare.

(2) În cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ori de încasarea unui avans, cursul de schimb valutar util pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adaugata la data emiterii acestor facturi va ramâne neschimbat la data definitivarii operatiunii, respectiv la data regularizarii operatiunii, inclusiv în cazul operatiunilor pentru care se aplica sistemul TVA la încasare. În cazul încasarii de avansuri pentru care factura este emisa ulterior încasarii avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adaugata la data încasarii avansurilor va ramâne neschimbat la data definitivarii operatiunii, respectiv atunci când se fac regularizarile avansurilor încasate.

Exemplul nr. 1: În luna august 2010, o persoana impozabila A înregistrata în scopuri de TVA potrivit art. 153 din Codul fiscal încaseaza 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul tarii a unui automobil de la o alta societate B; A va emite o factura catre B la cursul de 4,2 lei/euro, valabil la data încasarii avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 4,2 lei/euro = 4.200 lei.

Taxa pe valoarea adaugata aferenta avansului = 4.200 lei x 24% = 1.008 lei.

Dupa o perioada de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costa 5.000 euro. Cursul

din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.200 lei și 1.008 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

$$[(1.000 \text{ euro} \times 4,2 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 4,3 \text{ lei/euro})] = 21.400 \text{ lei.}$$

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

$$21.400 \text{ lei} \times 24\% = 5.136 \text{ lei.}$$

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna iunie 2010 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul țării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii iulie la prețul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,1 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna iunie.

$$\text{Baza de impozitare a TVA pentru avans} = 2.000 \text{ euro} \times 4,1 \text{ lei/euro} = 8.200 \text{ lei.}$$

$$\text{Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului} = 8.200 \text{ lei} \times 19\% = 1.558 \text{ lei.}$$

În luna iulie, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 iulie 2010. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 8.200 lei și 1.558 lei, cu semnul minus.

$$\begin{aligned} \text{Baza de impozitare a livrării: } & [(2.000 \text{ euro} \times 4,1 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 4,3 \text{ lei/euro})] \\ & = 8.200 \text{ lei} + 17.200 \text{ lei} = 25.400 \text{ lei.} \end{aligned}$$

$$\text{Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: } 25.400 \text{ lei} \times 24\% = 6.096 \text{ lei.}$$

Exemplul nr. 3: Compania A livrează bunuri în valoare 7.000 euro către compania B, la data de 20 februarie 2013. Compania A aplică sistemul TVA la încasare, iar factura este emisă la data de 10 martie 2013. Cursul de schimb valutar valabil 20 februarie 2013 este de 4,5 lei/euro. Societatea A încasează contravaloarea integrală a facturii în data de 15 mai 2013, la cursul de 4,4 lei/euro. Societatea A va înregistra ca taxă neexigibilă aferentă livrării suma de 7560 lei, calculată astfel:

$$\text{- baza impozabilă : } 7000 \text{ euro} \times 4,5 \text{ lei/euro} = 31.500 \text{ lei}$$

$$\text{- TVA neexigibilă aferentă livrării: } 31.500 \text{ lei} \times 24\% = 7.560 \text{ lei}$$

Exigibilitatea TVA aferentă livrării intervine la data încasării, respectiv 15 mai 2013,

data la care societatea A trebuie sa colecteze TVA în suma de 7.560 lei .

(3) Pentru livrari de bunuri sau prestari de servicii în interiorul tarii, contractate în valuta cu decontare în lei la cursul de schimb din data platii, diferentele de curs dintre cursul de schimb mentionat în factura întocmita conform alin. (1) si cursul de schimb utilizat la data încasarii nu sunt considerate diferente de pret si nu se emite o factura în acest sens.

(4) În cazul achizitiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilitatii taxei, astfel cum este stabilit la art. 135 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi receptionate bunurile.

(5) În cazul livrarilor intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilitatii taxei, astfel cum este stabilita la art. 134³ din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operatiunile în interiorul tarii, daca baza impozabila este stabilita în valuta, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 134 - 134² alin. (1) si (2) din Codul fiscal: Prin exceptie, în cazul operatiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevazut la art. 134² alin. (3) - (8), transformarea în lei se efectueaza la cursul din data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operatiunea în cauza daca nu ar fi fost supusa la TVA la încasare, respectiv conform prevederilor art. 134 - 134² alin. (1) si (2) din Codul fiscal.

(7) Prevederile primei teze a alin. (6) se aplica si pentru serviciile prestate catre persoane stabilite în Comunitate sau în afara Comunitatii, precum si pentru serviciile achizitionate de la prestatori stabiliti în Comunitate sau în afara Comunitatii, precum si în cazul livrarilor de bunuri care nu au locul în România conform art. 132, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achizitiilor de bunuri care au locul în România si pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.”

18. Punctele 23 si 23¹ se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Cotele

ART. 140

(1) Cota standard este de 24% si se aplica asupra bazei de impozitare pentru operatiunile impozabile care nu sunt scutite de taxa sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

(2) Cota redusa de 9% se aplica asupra bazei de impozitare pentru urmatoarele prestari de servicii si/sau livrari de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectura si arheologice, gradini zoologice si botanice, târguri, expozitii si evenimente culturale, fe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale scolare, carti, ziare si reviste, cu exceptia celor destinate exclusiv sau în principal publicitatii;

c) livrarea de proteze si accesorii ale acestora, cu exceptia protezelor dentare;

d) livrarea de produse ortopedice;

e) livrarea de medicamente de uz uman si veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(2¹) Cota redusa de 5% se aplica asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuintelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construita locuinta include si amprenta la sol a locuintei. În sensul prezentului titlu, prin locuinta livrata ca parte a politicii sociale se înțelege:

a) livrarea de cladiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept camine de batrâni si de pensionari;

b) livrarea de cladiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii si centre de recuperare reabilitare pentru minori cu handicap;

c) livrarea de locuinte care au o suprafata utila de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodaresti, a caror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depaseste suma de 380.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adaugat achizitionate de orice persoana necasatorita sau familie. Suprafata utila a locuintei cea definita prin Legea locuintei nr. 114/1996, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare. Anexele

gospodaresti sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executarii lucrarilor de constructii, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare. Cota redusa se aplica numai în cazul locuintelor care în momentul vânzarii pot fi locuite ca atare si daca terenul pe care este construita locuinta nu depaseste suprafata de 250 mp, inclusiv amprenta la sol a locuintei, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de doua locuinte, cota indiviza a terenului aferent fiecarei locuinte nu poate depasi suprafata de 250 mp, inclusiv amprenta la sol aferenta fiecarei locuinte. Orice persoana necasatorita sau familie poate achizitiona o singura locuinta cu cota redusa de 5%, respectiv:

1. în cazul persoanelor necasatorite, sa nu fi detinut si sa nu detina nicio locuinta în proprietate pe care au achizitionat-o cu cota de 5 %;

2. în cazul familiilor, sotul sau sotia sa nu fi detinut si sa nu detina, fiecare sau împreuna, nicio locuinta în proprietate pe care au achizitionat-o cu cota de 5 %;

d) livrarea de cladiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, catre primarii în vederea atribuirii de catre acestea cu chirie subventionata unor persoane sau familii a caror situatie economica nu le permite accesul la o locuinta în proprietate sau închirierea unei locuinte în conditiile pietei.

(3) Cota aplicabila este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu exceptia cazurilor prevazute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplica cota în vigoare la data exigibilitatii taxei.

(3¹) În cazul operatiunilor supuse sistemului TVA la încasare, cota aplicabila este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu exceptia situatiilor în care este emisa o factura sau este încasat un avans, înainte de data livrarii/prestarii, pentru care se aplica cota în vigoare la data la care a fost emisa ori la data la care a fost încasat avansul.

(4) În cazul schimbarii cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cota în vigoare la data livrarii de bunuri sau prestarii de servicii, pentru cazurile prevazute la art. 134² alin. (2), precum si în situatia prevazuta la alin. (3¹).

(5) Cota aplicabila pentru importul de bunuri este cota aplicabila pe teritoriul României pentru livrarea aceluiasi bun.

(6) Cota aplicabila pentru achizitii intracomunitare de bunuri este cota aplicata

pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun s
intervine exigibilitatea taxei.

a data la care

Norme metodologice:

23. (1) Taxa se determina prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplica procedeul sutei marite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $24 \times 100/124$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse, atunci când pretul de vânzare include și taxa. De regula, pretul include în cazul livrarilor de bunuri și/sau prestarilor de servicii direct către populație, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi potrivit art. 155 alin. (9) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale pretul include și taxa.

(3) Cota redusă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cartile și manualele școlare sunt tipărițile care au cod ISBN, indiferent de suportul care sunt livrate. Ziarele și revistele sunt orice tipăriți care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărți, ziare și reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicității. Prin în principal se înțelege că mai mult de jumătate din conținutul cărții, ziarului sau revistei este destinat publicității. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărți, ziare și reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operațiunile fiind considerate prestări de servicii conform art. 7 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 al (2) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale și accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxă pe valoarea adăugată în condițiile prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical care amplifică, restabilește sau înlocuiește zone din țesuturile moi ori dure, precum și funcții ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât și extern. Accesoriul unei proteze este un

articol care este prevazut în mod special de catre producator pentru a fi utilizat împreuna cu proteza medicala.

(5) Cota redusa de taxa de 9% prevazuta la art. 140 al (2) lit. d) din Codul fiscal se aplica pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea tesuturilor ori dure, precum si a unor functii ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale si functionale ale sistemului neuromuscular si scheletic, precum si încaltamintea ortopedica realizata la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele si dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante si/sau alte vehicule similare pentru invalizi, parti si/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(6) Cota redusa de taxa de 9% prevazuta la art. 140 al (2) lit. f) din Codul fiscal se aplica pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situatia în care costul micului dejun este inclus în pretul de cazare, cota redusa se ica asupra pretului de cazare, fara a se defalca separat micul dejun. Orice persoana care actioneaza în nditiile prevazute la pct. 7 alin. (1) sau care intermediaza astfel de operatiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (2) din Codul fiscal aplica cota de 9% a taxei, cu exceptia situatiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxa pentru agentii de turism, prevazut la art. 152¹ din Codul fiscal.

(7) Cota redusa de taxa de 5% prevazuta la art. 140 al (2¹) din Codul fiscal se aplica numai pentru livrarea, astfel cum este definita la art. 128 alin. () din Codul fiscal, a locuintelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca si un proprietar de bunurile prevazute la art. 140 alin. 2¹) lit. a) - d) din Codul fiscal. Pentru livrarile prevazute la art. 140 alin. (2¹) lit. a), b) si d) din Codul fiscal, cota redusa de TVA de 5% se aplica inclusiv pentru terenul pe care este construita locuinta.

(8) În aplicarea art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, prin locuinta se înțelege constructia alcatuita din una sau mai multe camere de cu dependintele, dotarile si utilitatile necesare, care, la data livrarii, satisface cerintele de locuit ale unei persoane sau familii.

(9) În sensul art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, suprafata utila a locuintei de 120 mp nu include anexele gospodaresti. Suprafata terenului pe care este construita locuinta,

precum si suprafata utila a locuintei, mentionate la art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, trebuie sa fie înscrise în documentatia cadastrala anexata la de vânzare-cumparare încheiat în conditiile legii. Valoarea-limita de 380.000 lei prevazuta la art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal cuprinde valoarea locuintei, inclusiv valoarea cotelor indivize din partile comune ale imobilului si a anexelor gospodaresti si, dupa caz, a terenului pe care este construita locuinta, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuinta respectiva. În calculul suprafetei maxime de 250 mp, prevazute la art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, se cuprind si suprafetele anexelor gospodaresti, precum si cotele indivize din orice alte suprafete dobândite împreuna cu locuinta, chiar daca se afla la numere cadastrale diferite.

(10) În vederea îndeplinirii conditiei prevazute la art. 140 alin. (2¹) lit. c) pct. 1 si 2 din Codul fiscal, cumparatorul va pune la dispozitia vânzatorului, înainte sau în momentul livrarii bunului imobil, o declaratie pe propria raspundere, autentificata de un notar, din care sa rezulte ca sunt îndeplinite conditiile stabilite la art. 40 alin. (2¹) lit. c) pct. 1 si 2 din Codul fiscal, care va fi pastrata de vânzator pentru justificarea aplicarii cotei reduse de TVA de 5%.

(11) Persoanele impozabile care livreaza locuinte vor lica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrari, daca din contractele încheiate rezulta ca la momentul livrarii vor fi îndeplinite toate conditiile de art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal si sunt în posesia declaratiei prevazute la alin. (10) al prezentului punct. În situatia în care avansurile au fost facturate prin apl cotei de 19% sau, dupa caz, de 24%, datorita neprezentarii de catre cumparator a declarati i prevazute la alin. (10) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se pot efectua regularizarile prevazute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicarii cotei 5%, daca toate conditiile impuse de art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate i de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrarii.

(12) Pentru cladirile prevazute la art. 140 alin. (2¹) lit. a), b) si d) din Codul fiscal, cumparatorul va pune la dispozitia vânzatorului o declaratie pe propria raspundere, autentificata de un notar, din care sa rezulte ca va utiliza aceste cladiri conform destinatiei prevazute de lege, care va fi pastrata de vânzator pentru justificarea aplicarii cotei reduse de TVA de 5%. Declaratia trebuie prezentata înainte sau în momentul livrarii locuintei.

23¹. (1) În cazul achizitiilor intracomunitare de bunuri fac regularizari în situatia modificarii cotelor de TVA, în sensul aplicarii cotei TVA de la data faptului generator de

taxa, cota aplicabila fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrarile de bunuri si prestarile de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligatia platii taxei potrivit art. 60 sau art. 150 alin. (2), (3), (5) si (6) din Codul fiscal, în situatia modificarilor de cote se aplica regularizarile prevazute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate de constructii întocmeste de lucrari în cursul lunii iunie, pentru lucrarile efectuate în lunile mai si iunie. Contractul prevede ca situatia de lucrari trebuie acceptata de beneficiar. Beneficiarul accepta situatia de lucrari în luna iulie 2010. Faptul generator de taxa, respectiv data la care se considera serviciul prestat, intervine la data acceptarii situatiei de lucrari de catre beneficiar, potrivit prevederilor art. 134¹ alin. (7) din Codul fiscal. În consecinta, cota aplicabila pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxa. În situatia în care anterior emiterii situatiei de lucrari au fost emise facturi de avans cota de 19%, dupa data de 1 iulie 2010 avansurile respective se regularizeaza prin aplicarea cotei de 24%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice si cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede ca societatea factureaza energia electrica furnizata la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1 - 10 al fiecărei luni. Dupa comunicarea indexului pentru energia electrica consumata, societatea de furnizare emite factura în luna urmatoare celei în care a fost comunicat indexul de catre client. Faptul generator intervine la data la care societatea de distributie emite factura potrivit art. 134¹ alin. (8) din Codul fiscal. Presupunând ca indexul a fost comunicat de client la data de 10 iunie 2010, iar factura este emisa în cursul lunii iulie 2010, cota de TVA aplicabila este de 24%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede ca în situatia în care clientul nu transmite indexul, societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimata a consumului de energie electrica, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând ca facturarea s-a realizat în lunile mai, iunie si iulie 2010, pe

baza consumului estimat, se considera ca faptul generator de taxa a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective, 19% în mai și iunie 2010 și 24% în iulie 2010. În luna august 2010, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând ca există diferențe în plus sau în minus față de consumul estimat facturat, în luna august 2010 intervine o situație de ajustare a bazei de impozitare potrivit art. 138 din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factura. În situația în care societatea de furnizare nu poate determina carei livrări îi corespund diferențele respective, se aplică cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la art. 138 din Codul fiscal, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, respectiv 24%.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criteriile de determinare a cantității necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunară, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată inițial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situație, factura emisă inițial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se va considera o factura de avans și nu da naștere unui fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator va interveni la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că la data de 1 iunie 2010 se emite factura de avans pentru luna iunie 2010, se va aplica cota de TVA de 19%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 1 iulie 2010, factura de avans va fi reluată cu semnul minus și se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de TVA de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează la 30 iunie 2010, la facturarea cantității de energie electrică furnizată se va aplica cota de TVA de 19%.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadențar pentru efectuarea plății ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data pentru efectuarea plății în luna iunie 2010 se va aplica cota de TVA de 19%. Pentru rata de leasing având data scadentă

pentru efectuarea platii în luna iulie 2010 se va aplica cota de TVA de 24%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru o rată de leasing în avans față de data scadentă pentru efectuarea plății prevăzută în contract, aceasta se va considera o factură de avans. Prin urmare, se va efectua regularizarea facturii de avans, potrivit prevederilor art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O societate de consultanță fiscală prestează servicii de consultanță pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanță fiscală a prestat servicii de consultanță în lunile mai și iunie 2010 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna iunie 2010, factura va fi emisă aplicându-se cota de TVA de 19%, termenul de emisie a facturii fiind până la data de 15 iulie 2010, potrivit art. 155 alin. (15) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bază de abonament, prin care clientul primește acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul. Societatea facturează în luna iunie 2010 prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de 6 luni, aplicând cota de TVA de 19%. Faptul generator de taxă intervine la data emiterii facturii prin care se acordă dreptul de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistrată în scopuri de TVA recepționează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii iunie 2010. Până la data de 15 iulie 2010 societatea nu primește factura aferentă bunurilor recepționate în luna iunie 2010 și, în consecință, va emite autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1) din Codul fiscal la data de 15 iulie 2010, aplicând cota de TVA de 24%. Achiziția intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA și în declarația recapitulativă aferentă lunii iulie 2010. În luna august 2010, societatea primește factura emisă de furnizor având data de 10 iunie 2010. Întrucât factura are data anterioară față de 15 iulie 2010, exigibilitatea intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna august 2010, societatea înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferențele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii și cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor, pentru a

raporta achizitia intracomunitara de bunuri la cursul schimb valutar valabil la data exigibilitatii de taxa. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferenta acestei achizitii intracomunitare de bunuri în sensul aplicarii cotei de TVA de 19%, cota de TVA aplicabila la data exigibilitatii achizitiei intracomunitare de bunuri. În ceea ce priveste declaratia recapitulativa prevazuta la art. 156⁴ din Codul fiscal, societatea va rectifica atât declaratia recapitulativa aferenta lunii iulie 2010, în sensul excluderii achizitiei intracomunitare de bunuri, cât si declaratia recapitulativa aferenta lunii iunie 2010, în sensul includerii achizitiei intracomunitare de bunuri.”

19. La punctul 34, alineatele (10) si (11) se modifica si avea urmatorul cuprins:

“(10) În vederea implementarii grupului independent se pune la organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat sa asigure conducerea administrativa a grupului independent de persoane o cerere semnata de catre toti membrii grupului, care sa cuprinda urmatoarele:

- a) numele, adresa, obiectul de activitate si codul de înregistrare ale fiecarui membru;
- b) elementele care sa demonstreze ca membrii îndeplinesc conditiile alin. (2);
- c) numele membrului desemnat sa asigure conducerea administrativa.

(11) organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat sa asigure conducerea administrativa a grupului independent de persoane va lua o decizie oficiala prin care sa aprobe sau sa refuze implementarea grupului independent si va comunica acea decizie fiecarui membru al grupului, precum si fiecarui organ fiscal în jurisdicia caruia se afla membrii grupului independent, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii mentionate la alin. (10).”

20. La punctul 34, alineatele (13) - (15) se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“(13) Membrul desemnat sa asigure conducerea administrativa a grupului va notifica organului fiscal competent în administrarea membrului sa asigure conducerea administrativa a grupului independent de persoane oricare dintre urmatoarele evenimente:

- a) încetarea optiunii prevazute la alin. (1) de a forma un grup independent, cu cel putin

30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2), are conduce la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup independente în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat aceasta situație;

c) numirea unui alt membru desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(14) În situațiile prevăzute la alin. (13) lit. a) și b), organul fiscal în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. a), de la data de 1 a luni următoare celei în care a încetat optiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(15) Organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va putea, în urma verificărilor efectuate de organele fiscale competente:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup independent în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent în cazul în care grupul nu îndeplinește și/sau nu respectă condițiile prevăzute la alin. (1) - (9) pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente.”

21. Punctul 36 se modifica și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al

sectoarelor cu functie similara, inclusiv închirierea amenajate pentru camping;

2. închirierea de spatii sau locatii pentru parcare a autovehiculelor;
3. închirierea utilajelor si a masinilor fixate definitiv în bunuri imobile;
4. închirierea seifurilor;

Norme metodologice:

“36. (1) În sensul art. 141 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, masinile si utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detasate fara a fi deteriorate sau fara a antrena deteriorarea imobilelor însesi.

(2) Acordarea unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct si superficia, asupra unui bun imobil, cu plata, pe o anumita perioada, este asimilata operatiunii de re a unui bun imobil. În acest sens a fost data si decizia ii Europene de Justitie în cauza C-326/99.”

22. Punctul 45 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(1¹) Dreptul de deducere a TVA aferente achizitiilor efectuate de o persoana impozabila de la o persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 134² alin. (3) - (8) este amânat pâna în momentul în care taxa aferenta bunurilor si serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost platita furnizorului/prestatorului sau.

(1²) Dreptul de deducere a TVA aferente achizitiilor efectuate de o persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 134² alin. (3) - (8) este amânat pâna în momentul în care taxa aferenta bunurilor si serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost platita furnizorului/prestatorului sau, chiar daca o parte din operatiunile realizate de persoana impozabila sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform art. 134² alin. (6). Aceste prevederi nu se aplica pentru

achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplica taxare inversa potrivit prevederilor art. 150 alin. (2) - (6), art. 152³ alin. (10) sau art. 160.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizițiilor, daca acestea sunt destinate utilizării în folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile;

b) operatiuni rezultate din activitati economice pentru care locul livrării/prestării se considera ca fiind în strainatate, daca taxa ar fi în cazul în care aceste operatiuni ar fi fost realizate în România;

c) operatiuni scutite de taxa, conform art. 143, 144 si 144¹;

d) operatiuni scutite de taxa, conform art. 141 alin. lit. a) pct. 1 - 5 si lit. b), în cazul în care cumparatorul ori clientul este stabilit în afara Comunitatii sau în cazul în care aceste operatiuni sunt în legatura directa cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunitatii, precum si în cazul operatiunilor efectuate de intermediari care actioneaza în numele si în contul altei persoane, atunci când acestia intervin în derularea unor astfel de operatiuni;

e) operatiunile prevazute la art. 128 alin. (7) si la art. 129 alin. (7), daca taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Daca nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabila are dreptul de deducere a taxei si pentru cazurile prevazute la art. 128 alin. (8) si la art. 129 alin. (5).

(4) În conditiile stabilite prin norme se acorda dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoana impozabila înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153.

(4¹) În conditiile stabilite prin norme se acorda dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate în cadrul procedurii de executare silita de catre o persoana impozabila de la un contribuabil declarat inactiv, potrivit art. 11, sau de la o persoana impozabila în inactivitate temporara, înscrisa în regi trivit legii.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferenta sumelor achitate în numele si în contul altei persoane si care apoi se deconteaza acesteia, precum si taxa aferenta sumelor încasate în numele si în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrarilor/prestarilor

efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datorata sau achitata pentru achizitiile de bauturi alcoolice si produse din tutun, cu exceptia cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzarii sau pentru a fi utilizate pentru prestari de servicii.

Norme metodologice:

45. (1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pentru achizitiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal din momentul în care aceasta persoana intentioneaza sa desfasoare o activitate economica, cu conditia sa nu se depaseasca perioada prevazuta la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intentia persoanei trebuie evaluata în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul ca aceasta începe sa angajeze costuri si/sau sa faca investitii pregatitoare necesare initierii acestei activitati economice. Deducerea se exercita prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxa la art. 156² din Codul fiscal, depus dupa înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României se aplica prevederile art. 147² din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxa conform art. 153 din Codul fiscal, în situatia în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza art. 147² din Codul fiscal si în perioada respectiva îndeplineau conditiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 147² din Codul fiscal. Persoanele impozabile nestabilite în România, dar înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, aplica prevederile art. 147¹ din Codul fiscal inclusiv pentru achizitiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, în situatia în care pentru respectivele achizitii nu au solicitat rambursarea taxei conform art. 147² din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut alin. (1) trebuie îndeplinite conditiile si formalitatile prevazute la art. 145 – 147¹ din Codul fiscal. Prin exceptie de la prevederile art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, factura nu trebuie sa contina mentiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operatiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regim special de scutire în conformitate cu prevederile art. 152 din Codul fiscal care se înregistreaza în scopuri de

TVA conform art. 153 din Codul fiscal, taxa pentru achizitii efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (6) - (8) si pct. 62 alin. (4) - (6).

(4) În aplicarea prevederilor art. 145 alin. (4¹) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite pentru care se aplica procedura prevazuta la pct. 73 se acorda dreptul de deducere a taxei, în limitele si în conditiile prevazute la art. 145 – 147¹ din Codul fiscal, pentru achizitiile efectuate de o persoana impozabila la un contribuabil a carui înregistrare în scopuri de TVA a fost anulata conform art. 153 alin. (9) lit. a) – e) din Codul fiscal, daca livrarea bunurilor ar fi fost taxabila, prin efectul legii ori prin optiune.

(5) Prin exceptie de la prevederile art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, factura pentru achizitiile de bunuri efectuate în situatiile prevazute la alin. (4) nu trebuie sa contina mentiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit furnizorului conform art. 153 din Codul fiscal.

(6) În cazul imobilizarilor în curs de executie care nu se mai finalizeaza, în baza unei decizii de abandonare a executarii lucrarilor de investitii, fiind scoase din evidenta pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabila își poate pastra dreptul de deducere exercitat în baza art. 145 alin. (2) din Codul fiscal, indiferent daca sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizarilor ca atare sau dupa casare, daca din circumstante care nu depind de vointa sa persoana impozabila nu utilizeaza niciodata aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economica, astfel cum a fost pronuntata Hotarârea Curtii Europene de Justitie în Cauza C-37/95 Statul Belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi pastrat si în alte situatii în care achizitiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art. 145 alin. (2) din Codul fiscal sunt utilizate pentru activitatea economica a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de vointa sa, astfel cum a fost pronuntata Hotarârea Curtii Europene de Justitie în Cauza C-110/94 Intercommunale voor zeewaterontziltting (INZO) împotriva Statului Belgian.

(7) Justificarea intentiei persoanei impozabile de a realiza operatiuni cu drept de deducere în cazul livrării de bunuri imobile care nu mai îndeplinesc conditiile de a fi considerate noi în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) d Codul fiscal si al închirierii de bunuri imobile, anterior momentului livrării/închirierii acestora, se realizeaza prin depunerea notificarilor prevazute în anexa nr. 1 sau, dupa caz, în anexa nr. 2 la prezentele norme în vederea exercitarii optiunii de taxare a operatiunilor respective în conformitate cu art. 141

alin. (3) din Codul fiscal, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman și E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. Organele de inspecție fiscală vor permite în timpul desfășurării controlului depunerea acestor notificări.

(8) Prevederile art. 145 alin. (1¹) se aplică numai în cazul operațiunilor taxabile, pentru care furnizorul/prestatorul este obligat să aplice sistemul TVA la încasare și să înscrie în factura aceasta mențiune conform, prevederilor art 155 lin.(19) lit. p) din Codul fiscal, dar nu se aplică în cazul operațiunilor pentru care furnizorul/prestatorul nu trebuie să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 134² alin. (6) din Codul fiscal care sunt supuse la furnizor/prestator regulilor generale de exigibilitate conform prevederilor art 134² alin.(1) și (2) și prevederilor art 145 alin.(1) din Codul fiscal la beneficiar. În situația în care furnizorul/prestatorul este înscris în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare la data emiterii unei facturi dar omite să înscrie mențiunea ”TVA la încasare“, deși operațiunea respectivă nu este exclusă de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform prevederilor art 134² alin.(6) din Codul fiscal, beneficiarul are obligația exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art 145 alin.(1¹) din Codul fiscal.

(9) Prevederile art. 145 alin. (1¹) din Codul fiscal se aplică inclusiv de către beneficiarii persoane impozabile care au sediul activității economice în afara României dar care sunt înregistrate în România în scopuri de TVA conform art 153 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu stabilite în România conform art 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(10) Prevederile art. 145 alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal referitoare la amânarea dreptului de deducere până în momentul în care taxa aferentă bunurilor/serviciilor este plătită de furnizorului/prestatorului, se aplică numai pentru taxa care ar fi deductibilă potrivit prevederilor art. 145 alin. (2)-(4¹), art. 145¹, art 147 și art 147¹ din Codul fiscal. Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 145 a in. (1¹) și (1²) din Codul fiscal și achiziționează bunuri/servicii pentru care taxa nu este deductibilă conform art. 145 alin. (2) – (5), art. 145¹ și art. 147 din Codul fiscal, nu vor reflecta ca taxa neexigibilă taxa nedeductibilă, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu achitată.

(11) Pentru determinarea taxei deductibile în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal aferente plății contravalorii integrale sau parțiale a livrării de

bunuri sau a prestării de servicii se aplica procedeul de calcul prevăzut la art. 134² alin. (8) din Codul fiscal.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, având perioada fiscală luna calendaristică, emite o factură pentru o livrare de bunuri în valoare de 3000 lei plus TVA 720 lei în data de 14 mai 2013 către societatea B. Dacă taxa nu se achită în aceeași perioadă fiscală se înregistrează în contul 4428 “ TVA neexigibilă”. În data de 5 iulie 2013, societatea B plătește parțial prin extras bancar suma de 1300 lei. Taxa deductibilă aferentă acestei plăți se calculează astfel: $1300 \times 24/124 = 252$ lei și se evidențiază în debitul contului 4426 „TVA deductibilă”, concomitent cu evidențierea în creditul contului 4428 “ TVA neexigibilă”.

(12) În sensul art. 145 alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal, se consideră ca taxa a fost plătită furnizorului/prestatorului în situația în care se stinge obligația de plată către furnizor/prestator, chiar dacă plata este făcută către un tert.

(13) În scopul aplicării prevederilor art. 145 alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal:

a) în cazul în care plata se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie și bilet la ordin, data plății contravalorii totale/particulare a achizițiilor de bunuri/prestării de servicii efectuate de la/de persoană care aplică sistemul TVA la încasare, este:

1) data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia în situația în care cumpărătorul este emitentul instrumentului de plată, indiferent dacă încasarea este efectuată de furnizor/prestator sau de altă persoană;

2) data girului către furnizor/prestator, în situația în care cumpărătorul nu este emitentul instrumentului de plată, în acest scop fiind obligatorie păstrarea unei copii a instrumentului de plată în care este menționată și persoana către care a fost girat instrumentul de plată;

b) în situația în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător, data plății este data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia. Indisponibilizarea sumelor, evidențiată în extrasul de cont, nu este considerată plată;

c) în cazul plăților prin bancă de tipul transfer-credit, data plății contravalorii totale/particulare a achizițiilor de bunuri/servicii de la/de persoană care aplică sistemul TVA la

încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia;

d) în cazul cesiunii de crente și a compensării, se aplică corespunzător prevederile pct. 16² alin. (12), respectiv pct. 16² alin. (13)-(14) din Codul fiscal, pentru a determina data plății;

e) în cazul plății în natură, data plății este data la care are loc faptul generator de taxă pentru livrare/prestarea care reprezintă contrapartida pentru achiziția de bunuri/servicii efectuată.”

23. La punctul 45¹ se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

“(9) În situația în care persoanele care achiziționează vehicule sunt persoane care aplică sistemul TVA la încasare, sau sunt persoane care achiziționează vehicule de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 145 alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal.”

24. Punctul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul sau de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul sau, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (6), să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 sau documentele prevăzute la

art. 155¹ alin. (1);

c) pentru taxa achitata pentru importul de bunuri, altele decât cele prevazute la lit. d), sa detina declaratia vamala de import sau actul constatator emis de organele vamale care sa mentioneze persoana impozabila ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum si documente care sa ateste plata taxei de catre importator sau de catre alta persoana în contul sau. Importatorii care detin o autorizatie unica pentru proceduri vamale simplificate eliberata de alt membru sau care efectueaza importuri de bunuri în România din punct de vedere al pentru care nu au obligatia de a depune declaratii vamale de import, trebuie sa detina o declaratie de import pentru TVA si accize;

d) pentru taxa datorata pentru importul de bunuri efec conform art. 157 alin. (4) si (5), sa detina declaratia vamala de import sau constatator emis de organele vamale, care sa mentioneze persoana impozabila ca importator al bunurilor în scopuri de taxa, precum si suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabila trebuie sa înscrie taxa pe valoarea adaugata ca taxa colectata în decontul aferent perioadei fiscale în care ia nastere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferenta unei achizitii intracomunitare de bunuri, sa detina o factura sau documentul prevazut la art. 155¹ alin. (1);

f) pentru taxa aferenta unei operatiuni asimilate cu o achizitie intracomunitara de bunuri, prevazuta la art. 130¹ alin. (2) lit. a), sa detina documentul prevazut la art. 155 alin. (8), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevazut la art. 155¹ alin. (1).

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligatiile, altele decât cele prevazute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica de deducere a taxei.

Norme metodologice:

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe exemplarului original al documentelor prevazute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal care contina cel putin informatiile prevazute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, si cu dovada platii în cazul achizitiilor prevazute la art. 145 alin.(1²) din Codul fiscal efectuate de catre persoanele

impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii prevăzute la art. 145 alin.(1¹) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare. Facturile emise în condițiile prevăzute la art. 155 alin. (11), (12) și () din Codul fiscal, constituie documente justificative în vederea deducerii taxei numai în situația în care au înscrise și codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al facturii, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială. În cazul facturilor emise pe suport hârtie, duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleași date ca și factura inițială, și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice stampila furnizorului/prestatorului și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declarației vamale pentru import sau al documentului pentru regularizarea situației, persoana impozabilă va solicita un duplicat certificat de organele vamale.

(2) În cazul utilizării Sistemului român de procesare omată a declarației vamale de import, justificarea deducerii taxei se face cu exemplarul pe suport hârtie al declarației vamale care certifică înscrisurile din documentul electronic import/documentul electronic de import cu elemente de securitate și siguranță pentru care s-a acordat liber de vamă, autentificat prin aplicarea semnăturii și a stampilei vamale.

(3) Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicate, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt stampilate și au înscrise denumirea cumparatorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45¹.

(4) Facturile emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unități similare, permit deducerea taxei pe valoarea adăugată de către persoana impozabilă dacă sunt însoțite de decontul de deplasare. Aceleași prevederi se aplică și în cazul personalului pus la dispoziție de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăți comerciale.

(5) Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform art. 151, art. 150 alin. (2) - (6) și art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situația în care obligațiile prevăzute la art. 157 alin. (2) sau, după caz, la art. 157 alin. (5) din Codul fiscal nu au fost îndeplinite, dar achizițiile sunt destinate operațiunilor cu drept de deducere conform art. 145 - 147 din Codul fiscal și persoana respectivă deține un document care corespunde cerințelor prevăzute la art. 146 din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauzele conexe C-95/07 și C-96/07.

(6) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 157 alin. (2) sau, după caz, la art. 157 alin. (5) din Codul fiscal vor proceda astfel:

a) dacă achizițiile de bunuri și servicii menționate la alin. (5) sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 157 alin. (2) sau, după caz, ale art. 157 alin. (5) din Codul fiscal în perioada fiscală în care s-a finalizat inspectia fiscală;

b) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată și taxa dedusă potrivit pro-rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care inspectia fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicată. Dacă inspectia fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea. Diferențele astfel stabilite vor fi achitate sau, după caz, compensate, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili datoria bugetului de stat, care va fi achitată sau, după caz, compensată, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(7) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) - (4) și (6) și art. 151 din Codul fiscal, trebuie să dețină o factură care cuprinde cel puțin informațiile prevăzute

la art. 155 din Codul fiscal sau o autofactura emisa în conformitate cu prevederile art. 155¹ alin. (1) sau (2) din Codul fiscal.

(8) În sensul art. 146 alin. (1) lit. c) si d) din Codul fiscal, prin actul constatator emis de organele vamale se înțelege documentul pentru regularizarea situatiei, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.”

25. La punctul 49 alineatul (3), dupa litera b), se introduce o noua litera, litera c), cu urmatorul cuprins:

“c) prestarea de servicii de transport si de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) si art. 144¹ din Codul fiscal;”

26. La punctul 49 alineatul (15), litera a) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“a) achizitii de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate pâna la data solicitarii rambursarii. Facturi care nu au fost achitate pâna la data solicitarii rambursarii se cuprind în cererile de rambursare aferente perioadelor în care acestea sunt achitate;”

27. La punctul 49 alineatul (17) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(17) Cererea de rambursare este trimisa statului membru în care este stabilit solicitantul cel târziu pâna la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmeaza perioadei de rambursare. Prin exceptie, pentru cereril care se refera la rambursari aferente anului 2009, termenul-limita de transmitere este 31 martie 2011. Se considera ca cererea a fost depusa numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informatiile/documentele cerute conform alin. (7) – (10) si (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndata, o confirmare electronica de primire a cererii si transmite pe cale electronica organului fiscal competent din România cererea de rambursare completata conform alin. (7) - (9) si informatiile/documentele prevazute la alin. (10) - (12).”

28. Punctul 53 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

ART. 148

(1) În condițiile în care regulile privind livrarea către sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 138;

c) persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere.

(2) Nu se ajustează deducerea inițială a taxei în cazul:

a) bunurilor distruse sau pierdute ca urmare a unor calamități naturale ori a unor cauze de forță majoră, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, precum și bunurilor furate dovedite legal prin hotărâre judecătorească definitivă;

b) bunurilor de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activelor corporale fixe casate, altele decât bunurile de capital, în condiții stabilite prin norme;

c) perisabilităților, în limitele prevăzute prin lege, precum și a pierderilor tehnologice sau, după caz, al altor consumuri proprii, în condiții stabilite prin norme;

d) situațiilor prevăzute la art. 128 alin. (8).

Norme metodologice:

53. (1) Potrivit prevederilor art. 148 din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situația în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la art. 128 alin. (4) sau art. 129 alin. (4) din Codul fiscal.

(2) În baza prevederilor art. 148 lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabila poate sa ajusteze taxa nededusa aferenta serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor si activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de executie, constatate pe baza de inventariere, în situatia în care persoana impozabila iga dreptul de deducere a taxei ca urmare a unor situatii cum ar fi:

a) modificari legislative;

b) modificari ale obiectului de activitate;

c) alocarea de bunuri/servicii pentru operatiuni care dau drept de deducere si ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operatiuni care dau drept de deducere. Se includ in aceasta categorie si vehiculele pentru care a fost limitat dreptul de deducere conform art. 145¹ din Codul fiscal, in situatia in care fac obiectul unei livrari taxabile sau are loc o modificarea de destinatie, respectiv sunt utilizate exclusiv pentru activitati exceptate de la limitarea dreptului de deducere prevazute la art. 145¹ din Codul fiscal. Aceste ajustari nu pot fi aplicate pentru vehiculele al caror drept de deducere a fost limitat 100% care sunt ulterior livrate, întrucât este obligatorie aplicarea scutirii TVA prevazute la art. 141 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal.

Ajustarea în acest caz reprezinta exercitarea dreptului de deducere si se evidentiaza în decontul de taxa aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea, sau, dupa caz, într-un decont de taxa ulterior.

(3) În situatiile prevazute la alin. (2), taxa nededusa aferenta serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor si activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de executie, achizitionate de persoane impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, altele decât achizitiile intracomunitare de bunuri, importuri si achizitiile de bunuri/servicii pentru care se aplica taxare inversa potrivit prevederilor art. 150 alin. (2)-(6), art. 152³ alin. (10) sau art. 160 din Codul fiscal, precum si cele achizitionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevazute la art 134² alin. (6) din Codul fiscal, se ajusteaza la data la care intervine evenimentul care genereaza ajustarea, pentru taxa deductibila, respectiv pentru taxa care a fost platita furnizorului/prestatorului, iar în cazul activelor corporale fixe se aplica si prevederile alin.

(15). În situația în care la data la care intervine even _____ generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziției, pe măsura ce se plătește diferența de taxă, persoana impozabilă își exercită dreptul de deducere a taxei respective cu excepția situației în care la data plății bunurilor/serviciilor nu sunt utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere a taxei. În cazul activelor corporale fixe amortizabile, pe măsura ce se plătește diferența de taxă, persoana impozabilă deduce partea din taxa plătită corespunzătoare valorii rămase neamortizate la momentul la care intervine evenimentul care a generat ajustarea. Dacă apar și alte evenimente care generează ajustarea TVA până la data plății TVA, în favoarea statului sau în favoarea persoanei impozabile, în cazul activelor corporale fixe amortizabile, suma taxei de dedus se determină în funcție de valoarea rămasă neamortizată la data fiecărui eveniment care generează ajustarea taxei. Taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 150 alin.(2)-(6), art. 152³ alin.(10) sau art. 160 din Codul fiscal, efectuate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, precum și taxa aferentă achizițiilor de bunuri/servicii prevăzute la art. 134² alin.(6) din Codul fiscal efectuate de beneficiari de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin.(2).

(4) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, precum și în cazul în care _____ înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 61 și 62. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum și cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA și trec la regimul special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (8).

(5) Conform art. 148 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă, în situații precum:

a) cazurile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) și e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârșitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului;

c) cazul în care persoana impozabila în mod eronat a dedus o suma de taxa mai mare decât avea dreptul sau mai mica.

(6) În baza art. 148 alin.(1) lit. a) si c) din Codul fiscal, persoana impozabila trebuie sa ajusteze, la data modificarii intervenite, taxa deductibila aferenta bunurilor de natura stocurilor, serviciilor neutilizate, activelor corporale fixe în curs de executie, activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, în situatia în care persoana impozabila pierde dreptul de deducere a taxei ca urmare a unor situatii cum ar fi:

a) modificari legislative;

b) modificari ale obiectului de activitate;

c) alocarea de bunuri/servicii pentru operatiuni care dau drept de deducere si ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operatiuni care nu dau drept de deducere. Se includ in aceasta categorie si vehiculele pentru care nu a fost limitat dreptul de deducere conform art. 145¹, în situatia in care are loc o modificarea de destinatie, respectiv sunt utilizate pentru activitati care impun limitarea dreptului de deducere 50% conform art. 145¹ din Codul fiscal;

d) bunuri lipsa în gestiune din alte cauze decât cele la art 148 alin.(2) din Codul fiscal. În scopul ajustarii taxei, nu se considera ca bunurile sunt lipsa în gestiune daca exista un proces verbal de constatare a furtului acelor bunuri, emis de catre organele de cercetare penala, pâna la data finalizarii procesului penal prin hotarâre judecatoreasca definitiva, conform prevederilor art. 148 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal. În cazul bunurilor lipsa din gestiune care sunt imputate, se efectueaza ajustarea taxei, sumele imputate nefiind considerate contravaloarea unor operatiuni în sfera de aplicare a TVA.

Ajustarea reprezinta în aceasta situatie anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata deduse initial si se evidentiaza în de taxa aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea.

(7) În situatiile prevazute la alin. (6), taxa deductibi aferenta serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor si activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de executie, achizitionate de persoane impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, altele decât achizitiile intracomunitare de bunuri, importuri si achizitiile de bunuri/servicii pentru

care se aplica taxare inversa potrivit prevederilor art. 150 alin.(2)-(6), art. 152³ alin.(10) sau art. 160 din Codul fiscal, precum si cele achizitionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevazute la art 134² alin.(6) din Codul fiscal, se ajusteaza la data la care intervine evenimentul care genereaza ajustarea, pentru taxa deductibila, respectiv pentru taxa care a fost platita furnizorului/prestatorului, iar în cazul activelor corporale fixe se aplica si prevederile alin.(15). În situatia în care la data la care intervine even generaza ajustarea nu a fost achitata integral taxa aferenta achizitiei, pe masura ce se plateste diferenta de taxa, persoana impozabila nu își exercita dreptul de deducere a taxei respective cu exceptia situatiei în care la data platii bunurile/serviciile sunt utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere a taxei. În cazul activelor corporale fixe amortizabile, pe masura ce se plateste diferenta de taxa, persoana impozabila nu deduce partea din taxa platita corespunzatoare valorii ramase neamortizate la momentul la care interv evenimentul care a generat ajustarea. Daca apar si alte evenimente care genereaza TVA pâna la data platii TVA, în favoarea statului sau în favoarea persoanei impozabile, în cazul activelor corporale fixe amortizabile, suma taxei de dedus se determina în functie de valoarea ramasa neamortizata la data fiecarui eveniment care genereaza ajustarea taxei. Taxa aferenta achizitiilor intracomunitare de bunuri, importurilor si achizitiilor de bunuri/servicii pentru care se aplica taxare inversa potrivit prevederilor art. 150 alin.(2)-(6), art. 152³ alin.(10) sau art. 160 din Codul fiscal, efectuate de o persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare, precum si taxa aferenta achizitiilor de bunuri/servici prevazute la art 134² alin.(6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare, se ajusteaza potrivit regulilor generale prevazute la alin.(6).

Exemplu:

Societatea A, care aplica sistemul TVA la încasare (sau a cumpărat bunuri de la o persoană care a aplicat TVA la încasare) a achiziționat în ianuarie 2013 un activ corporal fix amortizabil în valoare de 10.000 lei plus TVA 2.400 lei. La data achiziției societatea A plătește furnizorului suma de 6.200 lei, din care TVA 1.200 lei, care se deduce. Bunul este alocat unei activități cu drept de deducere integral.

- În luna martie 2014, apare primul eveniment care generează ajustarea taxei, respectiv bunul este alocat unei activități fără drept de deducere a TVA. Societatea A trebuie să

efectueze ajustarea taxei deduse astfel:

- valoarea neamortizata a bunului este de 7.000 lei (reprezinta 70% din valoarea bunului)

- TVA dedusa 1.200 lei

- ajustarea calculata în functie de valoarea ramasa neamortizata: $1.200 \times 70\% = 840$ lei, în favoarea statului

- În luna iunie 2014 societatea A mai plateste furnizorului suma de 2583 lei, din care 500 lei reprezinta TVA. Taxa de dedus se determina proportional cu valoarea ramasa neamortizata la momentul la care a intervenit evenimentul care a generat ajustare, astfel: $500 \times 70\% = 350$ lei- taxa care nu se deduce. Diferenta de 150 lei ($500 - 350$) se deduce.

- În luna septembrie 2014, apare al doilea eveniment care genereaza ajustarea taxei, respectiv bunul este alocat unei activitati cu drept de deducere.

- Valoarea ramasa neamortizata este de 6.000 lei (reprezentând 60% din valoarea bunului)

- TVA achitata: $1.200 \text{ lei} + 500 \text{ lei} = 1.700 \text{ lei}$

- ajustarea calculata în functie de valoarea ramasa neamortizata: $1.700 \times 60\% = 1.020$ lei în favoarea persoanei impozabile

- În luna decembrie 2014 societatea A plateste furnizorului suma de 3.617 lei, din care TVA reprezinta 700 lei. Taxa de dedus se determina în functie de valoarea ramasa neamortizata la data fiecarui eveniment care genereaza ajustarea taxei, astfel: $700 \times 70\% - 700 \times 60\% = 490 - 420 = 70$ lei nu se deduc, iar diferenta de 630 lei ($700 - 70$) se deduce.

(8) În cazul persoanelor impozabile a caror înregistrare în scopuri de TVA fost anulata de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se considera ca activele corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, sunt alocate pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA unei activitati fara drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 148 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea ramasa neamortizata. Ajustarea se efectueaza în functie de cota de taxa în vigoare la data achizitiei activului corporal fix. Ajustarea va fi reflectata în ultimul decont de taxa depus înainte de anulara înregistrarii în scopuri de TVA a persoanei impozabile. În cazul în care nu a evidenciat corect sau nu a efectuat ajustarile de taxa prevazute, persoana impozabila va

declara si va plati sumele rezultate din ajustarea taxei, potrivit procedurii stabilite prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala. Dupa înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta, în conformitate cu prevederile alin. (2) lit. b), taxa aferenta activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit art. 149 din Codul fiscal, pentru valoarea ramasa neamortizata, inclusiv în situatia în care acestea au livrate în regim de taxare în perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, în cadrul procedurii de executare silita. Ajustarea va fi reflectata în primul decont de taxa depus dupa înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, dupa caz, într-un decont ulterior. Prevederile alin.(3) si (7) se aplica corespunzator.

(9) Conform prevederilor art. 148 alin. (2) lit. a), din Codul fiscal, nu se ajusteaza deducerea initiala a taxei în cazul bunurilor distruse sau pierdute ca urmare a unor calamitati naturale sau a unor cauze de forta majora, în conditii în care aceste situatii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzator, precum si bunurilor furate dovedite legal prin hotarâre judecatoreasca definitiva.

(10) În sensul art. 148 alin. (2) lit .a) din Codul fiscal:

a) prin bunuri distruse si prin bunuri pierdute se înțelege bunurile disparute în urma unor calamitati naturale sau a unor cauze de forta majora;

b) prin calamitati naturale se înțelege fenomene cum ar fi inundatiile, alunecarile de teren, cutremurele;

c) prin cauze de forta majora se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare si/sau alte rapoarte oficiale;

2. razboi, razboi civil, acte de terorism;

3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forta majora.

(11) În cazul bunurilor furate prevazute la art 148 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabila nu trebuie sa efectueze ajustarea taxei deductibile în situatia în care furtul se dovedeste legal printr-o hotarâre judecatoreasca definitiva. Pâna la data dovedirii furtului prin hotarâre judecatoreasca definitiva bunurile nu sunt considerate lipsa din gestiune conform prevederilor alin.(6) lit.d).

(12) Potrivit prevederilor art. 148 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se fac ajustari ale taxei deductibile :

a) în cazul bunurilor de natura stocurilor degradate caliv, care nu mai pot fi valorificate, respectiv cele care îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

1. degradarea calitativa a bunurilor se datoreaza unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în aceasta categorie si produsele accizabile pentru care autoritatea competenta a emis decizie de aprobare a distrugerii;

2. se face dovada ca bunurile au fost distruse;

b) în situatia casarii activelor corporale fixe, alte decât bunurile de capital prevazute la art. 149 din Codul fiscal.

(13) În conformitate cu prevederile art. 148 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, persoana impozabila nu are obligatia ajustarii taxei în cazul ilitatilor, în limitele stabilite prin lege, a pierderilor tehnologice si a altor consumuri proprii, în limitele stabilite potrivit legii sau, în lipsa acestora, în limitele stabilite de persoana impozabila în norma proprie de consum. În cazul depasirii limitelor de perisabilitate sau a limitelor privind normele tehnologice ori consumurile proprii, astfel cum sunt prevazute la prima teza, se ajusteaza taxa aferenta depasirii acestora. Prin exceptie, în cazul societatilor de distributie a energiei electrice, nu se face ajustarea taxei pentru cantitatile de energie electrica consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de catre Autoritatea Nationala de Reglementare în Domeniul Energiei pentru re societate de distributie a energiei electrice, care include si consumul propriu comercial.

(14) În situatiile prevazute la art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, daca nu are loc o livrare de bunuri nu se efectueaza nici ajustarea taxei deductibile.

(15) În cazul activelor corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fisca , ajustarea taxei conform art.148 din Codul fiscal se face pentru valoarea ramasa neamortizata. Ajustarea se efectueaza în functie de cota de taxa în vigoare la data achizitiei activului corporal fix. În sensul prezentelor norme, prin valoare ramasa neamortizata se înțelege valoarea de înregistrare în contabilitate diminuata cu amortizarea contabila.”

29. Punctul 54 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

ART. 149

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezinta toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, precum si operatiunile de constructie, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparatiile ori lucrarile de întretinere a acestor active, chiar în conditiile în care astfel de operatiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricarui alt contract prin activele fixe corporale se pun la dispozitia unei alte persoane; nu sunt considerate bunuri de capital activele corporale fixe amortizabile a caror durata normala de utilizare pentru amortizarea fiscala este mai mica de 5 ani; activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finantator daca limita minima a duratei normale de utilizare este egala sau mai mare de 5 ani;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricarei alte metode de punere a acestora la dispozitia unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriaza, le da în leasing sau le pune la dispozitia altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibila aferenta bunurilor de capital reprezinta taxa achitata sau datorata, aferenta oricarei operatiuni legate de achizitia, fabricarea, constructia, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitata sau datorata, aferenta repararii ori întretinerii acestor bunuri sau cea aferenta achizitiei pieselor de schimb destinate repararii ori întretinerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibila aferenta bunurilor de capital, în conditiile în care nu se aplica regulile privind livrarea catre sine sau prestarea catre sine, se ajusteaza, în situatiile prevazute la alin. (4) lit. a) - d):

a) pe o perioada de 5 ani, pentru bunurile de capital achizitionate sau fabricate, altele decât cele prevazute la lit. b);

b) pe o perioada de 20 de ani, pentru constructia sau achizitia unui bun imobil, precum si pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, daca valoarea

fiecarei transformari sau modernizari este de cel putin 20% din valoarea totala a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile fost achizitionate sau fabricate, pentru bunurile de capital mentionate la alin. (2) lit. a), daca acestea au fost achizitionate sau fabricate dupa data aderarii;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile receptionate, pentru bunurile de capital prevazute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, si se efectueaza pentru suma integrala a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa platita sau datorata înainte de data aderarii, daca anul primei utilizari este anul aderarii sau un alt an ulterior anului aderarii;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile fost achizitionate, pentru bunurile de capital prevazute la alin. (2) lit. b), care sunt achizitionate, si se efectueaza pentru suma integrala a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa platita sau datorata înainte de data aderarii, daca formalitatile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzator la cumparator s-au îndeplinit în anul aderarii sau într-un an ulterior anului aderarii;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile folosite pentru prima data dupa transformare sau modernizare, pentru transformarile sau modernizarile bunurilor de capital prevazute la alin. (2) lit. b), a caror valoare este de cel putin 20% din valoarea totala a bunului imobil transformat sau modernizat, si se efectueaza pentru suma taxei deductibile aferente transformarii sau modernizarii, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformari sau modernizari, platita ori datorata înainte de data aderarii, daca anul primei utilizari dupa transformare sau modernizare este anul aderarii sau un an ulterior aderarii.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevazute la alin. (1) lit. d) se efectueaza:

a) în situatia în care bunul de capital este folosit de persoana impozabila:

1. integral sau partial, pentru alte scopuri decât activitatile economice;
2. pentru realizarea de operatiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operatiuni care dau drept de deducere a taxei într-o masura diferita fata de deducerea initiala;

b) în cazurile în care apar modificari ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei dedusă se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu următoarele excepții:

1. bunul de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul de capital este pierdut sau distrus ca urmare a unor calamități naturale ori a unor cauze de forță majoră, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

3. bunul de capital este furat, în condițiile în care furtul este dovedit legal prin hotărâre judecătorească definitivă;

4. situațiile prevăzute la art. 128 alin. (8);

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de așteptare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevazute la alin. (4) lit. c) si d), ajustarea se efectueaza în perioada fiscala în care intervine evenimentul care genereaza ajustarea si se realizeaza pentru toata taxa aferenta perioadei ramase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligatia ajustarii;

d) pentru cazurile prevazute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectueaza atunci când apar situatiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevazute în norme.

(5¹) Daca pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustarile prevazute la alin. (5) lit. a) si c) se vor efectua pentru acelasi bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(6) Persoana impozabila trebuie sa pastreze o situatie a bunurilor de capital care fac obiectul ajustarii taxei deductibile, care sa permita controlul taxei deductibile si al ajustarilor efectuate. Aceasta situatie trebuie pastrata pe o perioada care începe în momentul la care taxa aferenta achizitiei bunului de capital devine exigibila si se încheie la 5 ani dupa expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrari, documente si jurnale privind bunurile de capital trebuie pastrate pentru aceeasi perioada.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplica în ca în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustarilor este neglijabila, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

54. (1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricarei alte metode de punere a acestora la dispozitia unei persoane se efectueaza de catre persoana care închiriaza, da în leasing ori pune la dispozitia altei persoane bunurile respective, cu exceptia situatiei prevazute la alin. (2). Data la care bunul se considera achizitionat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adaugata de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de catre locator/finantator. Pentru taxa aferenta achizitiei bunurilor de capital care au fost cumparate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectueaza pentru suma integrala a taxei le aferente bunurilor de capital,

inclusiv pentru taxa platita sau datorata înainte de data transferului dreptului de proprietate. În sensul art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, pr durata normala de functionare se înțelege durata normala de utilizare stabilita pentru amortizarea fiscala, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile conform prevederilor legale în vigoare. Activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finantator daca limita minima a duratei normale de utilizare este egala sau mai mare de 5 ani.

(2) Taxa pe valoarea adaugata deductibila aferenta transformarii sau modernizarii unui bun imobil ori a unei parti a acestuia se ajusteaza de catre persoana la dispozitia careia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situatia în care lucrarile de transformare ori modernizare sunt efectuate de catre aceasta persoana, iar valoarea fiecărei transformari sau modernizari este de cel puțin 20% din valoarea totala dupa transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a partii de bun imobil. În situatia în care valoarea fiecărei transformari sau modernizari nu depaseste 20% din valoarea totala dupa transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a partii de bun imobil, nu se efectueaza ajustari privind taxa pe valoarea adaugata conform art. 149 sau art. 148 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operatiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calcularii acestei depasiri vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, asa cum sunt înregistrate în contabilitate, sau, în cazul în care bunurile apartin unor persoane care nu sunt obligate sa conduca evidenta contabila, se va avea în vedere valoarea bunului imobil înainte si dupa transformare/modernizare stabilita prin raport de expertiza. Se considera ca bunurile sunt folosite pentru prima data dupa transformare ori modernizare, pentru transformarile sau modernizarile bunurilor de capital prevazute la art. 149 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnarii de catre beneficiar a procesului-verbal de receptie definitiva a lucrarilor de transformare a constructiei în cauza. Prin proces-verbal de receptie definitiva se înțelege procesul-verbal de receptie la terminarea lucrarilor. În cazul lucrarilor de transformare în regie proprie a unei constructii, data primei utilizari a bunului dupa transformare este data documentului pe baza caruia este majorata valoarea activului corporal fix cu valoarea transformarii respective.

(3) Conform prevederilor art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se ajusteaza deducerea initiala a taxei în situatia în care bunul de capital își înceteaza existenta ca urmare a

unei lipse din gestiune în alte cazuri decât cele prevazute la pct. 1 - 4 ale art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal pentru care nu se efectueaza ajustarea taxei deductibile. În cazul bunurilor lipsa din gestiune care sunt imputate, se efectueaza ajustarea taxei, sumele imputate nefiind considerate contravaloarea unor operatiuni în sfera de aplicare a TVA.

(4) În sensul art. 149 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal:

a) prin bunuri distruse si prin bunuri pierdute se înțelege bunurile disparute în urma unor calamitati naturale sau a unor cauze de forta majora;

b) prin calamitati naturale se înțelege fenomene cum ar fi inundatiile, alunecarile de teren, cutremurele;

c) prin cauze de forta majora se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare si/sau alte rapoarte oficiale;

2. razboi, razboi civil, acte de terorism;

3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forta majora.

(5) În scopul ajustarii taxei, nu se considera ca bunurile de capital si-au încetat existenta daca exista un proces verbal de constatare a acelor bunuri, emis de catre organele de cercetare penala, pâna la data finalizarii procesului penal prin hotarâre judecatoreasca definitiva, conform prevederilor art. 149 alin.(4) lit.d) pct.3 din Codul fiscal.

(6) În situatia în care în cursul perioadei de ajustare expira contractul de închiriere, leasing, concesionare sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusa la dispozitia altei persoane si bunul de capital este restituit proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispozitie, se considera ca bunul de capital constând în modernizarile/transformarile efectuate conform alin. (2) își înceteaza existenta în cadrul activitatii economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operatiunilor de transformare sau modernizare se realizeaza pentru toata taxa aferenta perioadei ramase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal. Daca lucrarile de modernizare/transformare sunt transferate cu titlu oneros proprietarului, sau persoanei care a pus bunul la dispozitie, se aplica prevederile art. 149 alin. (4) lit. d) pct. 1, respectiv nu se mai efectueaza ajustarea taxei.

(7) În cazul persoanelor impozabile a caror înregistra în scopuri de TVA a fost anulata de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se

considera ca bunurile de capital nu sunt alocate unei activitati economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea va fi reflectata în ultimul decont de taxa depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferenta bunurilor de capital proportional cu perioada ramasa din perioada de ajustare, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. În situatia bunurilor de capital livrate în cadrul procedurii de executare silita, în regim de taxare, în perioada în care persoanele impozabile nu au avut un cod valabil de TVA, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferenta acestora proportional cu perioada ramasa din perioada de ajustare, determinata în functie de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea va fi reflectata în primul decont de taxa depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(8) Începând cu anul 2008, conform art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau partial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferenta perioadei ramase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și în proporție cu partea din bunul de capital utilizata în aceste scopuri. În cazul în care dreptul de deducere aferent bunului de capital achiziționat se exercita pe baza de pro rata, se aplica prevederile alin. (10).

(9) Dispoziții tranzitorii pentru bunurile de capital pentru care în anul 2007 nu s-a exercitat dreptul de deducere pe baza de pro rata, ci s-a aplicat ajustarea pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusa initial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare, datorita faptului ca nu erau utilizate integral pentru operațiuni care dau drept de deducere: la finele anului 2008, taxa aferenta părții din bunul de capital utilizate pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, respectiv diferenta ramasa de $\frac{4}{5}$ sau $\frac{19}{20}$, va fi ajustata o singura data și înscrisa în decontul de taxa la 1 decembrie 2008 la rândul corespunzător din decontul de taxa. Dispoziția tranzitorie nu se aplica în cazul în care în cursul anului 2008 trebuie efectuată ajustarea o singura data pentru întreaga perioada de ajustare ramasa, conform art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1, pentru situatia prevazuta la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul

fiscal:

O persoana impozabila cumpara o cladire pentru activitatea sa economica la data de 23 iulie 2007. La 1 august 2009, aceasta persoana decide sa utilizeze cladirea integral în scop de locuinta sau pentru operatiuni scutite fara drept de deducere. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 si pâna în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie sa se efectueze pentru toata taxa aferenta perioadei ramase din perioada de ajustare (2009 - 2026) si persoana respectiva trebuie sa restituie 18 douazecimi din TVA dedusa initial. Daca ulterior cladirea va fi din nou utilizata pentru operatiuni cu drept de deducere, se va realiza ajustarea pentru toata taxa aferenta perioadei ramase din perioada de ajustare, în favoarea persoanei impozabile, conform art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Numarul ajustarilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinatiei bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operatiuni care dau sau nu drept de deducere.

Exemplul nr. 2, pentru situatia prevazuta la art. 149 lin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoana impozabila înregistrata în scopuri de taxa conform art. 153 din Codul fiscal achizitioneaza un imobil în anul 2007 în vederea desfasurarii operatiuni cu drept de deducere si deduce integral taxa pe valoarea adaugata la data achizitionarii. În anul 2009 închiriaza în întregime imobilul în regim de scutire de taxa pe valoarea adaugata. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 si pâna în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie sa se efectueze pentru toata taxa aferenta perioadei ramase din perioada de ajustare (2009 - 2026) si persoana respectiva trebuie sa restituie 18 douazecimi din TVA dedusa initial.

Exemplul nr. 3, pentru situatia prevazuta la art. 149 lin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoana impozabila înregistrata în scopuri de taxa conform art. 153 din Codul fiscal detine un hotel care a fost cumparat în anul 2007 si s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpararea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajeaza un cazinou care ocupa 30% din suprafata cladirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutita de TVA fara drept de deducere, persoana respectiva trebuie sa ajusteze taxa dedusa initial, proportional cu suprafata ocupata de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 si pâna la finele anului 2026. Ajustarea trebuie sa se efectueze

pentru toata taxa aferenta perioadei ramase din perioada de ajustare, la schimbarea destinatiei unei parti din cladire, astfel:

- pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabila nu ajusteaza taxa dedusa initial, aferenta acestor ani, care reprezinta $300.000 \text{ lei} \times 3 \text{ ani} = 900.000 \text{ lei}$;

- pentru perioada ramasa, 2010 - 2026 = 17 ani, taxa se ajusteaza astfel:

- $5.100.000 \text{ lei} \times 30\% = 1.530.000 \text{ lei}$ - taxa nedeductibila, care se înscrie în decontul de taxa pe valoarea adaugata din perioada fiscala în care apare modificarea de destinatie. În situatia în care partea alocata cazinoului de 30% din se mareste sau se micsoreaza, se fac ajustari suplimentare în plus ori în minus conform aceleiasi proceduri.

Exemplul nr. 4, pentru situatia prevazuta la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, dispozitii tranzitorii:

O persoana impozabila înregistrata în scopuri de taxa art. 153 din Codul fiscal închiriaza în cursul anului 2007 o cladire care a fost cumparata în cursul aceluiasi an si s-a dedus TVA de 9 milioane lei aferenta bunului cumparat. În cursul anului 2007, o parte din bunul imobil este închiriata în regim de scutire conform art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, respectiv 50% din suprafata bunului imobil. Persoana impozabila a efectuat urmatoarea ajustare în anul 2007:

$9.000.000 : 20 = 450.000$; $450.000 \times 50\% = 225.000 \text{ lei}$, taxa de ajustat aferenta anului 2007, care s-a înscris în decontul din decembrie 2007 la rubrica corespunzatoare cu semnul minus.

În anul 2008, persoana impozabila trebuie sa efectueze urmatoarea ajustare: $225.000 \times 19 = 4.275.000 \text{ lei}$, care se va înscrie în decontul lunii decembrie cu semnul minus. Daca, începând cu data de 1 ianuarie 2008 si pâna în anul 2026 inclusiv, se va modifica suprafata închiriata în regim de scutire în plus sau în minus, de fiecare data se vor efectua ajustari ale taxei pentru toata taxa aferenta perioadei ramase din de ajustare în decontul lunii în care a aparut fiecare modificare.

Daca taxa aferenta aceluiasi bun imobil s-ar fi dedus pe baza de pro rata în anul 2007, nu se mai aplica ajustarile din exemplul nr. 4, ci se aplica ajustarea prevazuta la alin. (9).

(10) Pentru cazul prevazut la art. 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectueaza în cadrul perioadei de ajustare prevazute la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douazecime din taxa dedusa initial pentru fiecare an în care apar

modificari ale elementelor taxei deduse, în functie de pro rata definitiva la finele fiecarui an, conform procedurii descrise în exemplu. Aceasta ajustare se aplica pentru bunurile la achizitia carora se aplica prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal. Fata de ajustarea prevazuta la art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazul prevazut la prezentul alin. (9) ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atâta timp cât bunul de capital este alocat unei activitati în cazul careia nu se poate determina proportia în care este utilizat pentru operatiuni cu drept de deducere si fara drept de deducere. Daca în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplica metoda de ajustare prevazuta de prezentul alineat, apare unul dintre urmatoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economica, este alocat unui sector de activitate care nu are drept de deducere, face obiectul unei operatiuni pentru care taxa este deductibila integral sau îsi înceteaza existenta, taxa se ajusteaza conform prevederilor alin. (9), (12) sau (13).

Exemplu: O persoana impozabila cu regim mixt cumpara un utilaj la data de 1 noiembrie 2008, în valoare de 200.000 lei, plus 19% TVA, adica 38.000 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusa este de 15.200 lei ($38.000 \text{ lei} \times 40\%$). Pro rata definitiva calculata la sfârșitul anului 2008 este de 30%.

La sfârșitul anului 2008 se realizeaza ajustarea taxei pe baza pro rata definitiva, respectiv $38.000 \text{ lei} \times 30\% = 11.400 \text{ lei}$ taxa de dedus, care se compara cu taxa dedusa pe baza pro rata provizorie (15.200 lei), iar diferenta de 3800 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxa nedeductibila. Aceasta ajustare a deducerii se refera la întreaga suma dedusa initial provizoriu si prin urmare acopera si ajustarea aferenta primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustarile pentru anii 2009, 2010, 2011 si 2012 se realizeaza astfel:

TVA deductibila se împarte la 5: $38.000 \text{ lei} : 5 = 7600 \text{ lei}$.

TVA efectiv dedusa în baza pro rata definitiva pentru fiecare perioada se împarte la rândul sau la 5: $11.400 \text{ lei} : 5 = 2280 \text{ lei}$.

Rezultatul înmulțirii taxei pe valoarea adaugata deductibile de 7600 lei cu pro rata definitiva pentru fiecare dintre perioadele urmatoare se va compara apoi cu 2280 lei.

Diferenta rezultata va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009:

- pro rata definitiva pentru anul 2009 este de 50%;
- deducere autorizata: $7600 \text{ lei} \times 50\% = 3800 \text{ lei}$;
- deja dedus: 2280 lei;
- deducerea suplimentara permisa: $3800 \text{ lei} - 2280 \text{ lei} = 1520 \text{ lei}$.

Ajustarea pentru anul 2010:

- pro rata definitiva pentru anul 2010 este de 20%;
- deducere autorizata: $7600 \text{ lei} \times 20\% = 1520 \text{ lei}$;
- deja dedus: 2280 lei;
- ajustare în favoarea statului: $2280 \text{ lei} - 1520 \text{ lei} = 760 \text{ lei}$. - nu se efectueaza fiind sub nivelul minim de 1000 lei prevazut la alin.(17).

Ajustarea pentru anul 2011:

- pro rata definitiva pentru anul 2011 este de 25%;
- deducere autorizata: $7.600 \text{ lei} \times 25\% = 1900 \text{ lei}$;
- deja dedus: 2.280 lei;
- ajustare în favoarea statului: $2280 \text{ lei} - 1900 \text{ lei} = 380 \text{ lei}$. - nu se efectueaza fiind sub nivelul minim de 1000 lei prevazut la alin.(17).

Ajustarea pentru anul 2012:

- pro rata definitiva pentru anul 2012 este de 70%;
- deducere autorizata: $7.600 \text{ lei} \times 70\% = 5320 \text{ lei}$;
- deja dedus: 2.280 lei;
- deducere suplimentara permisa: $5.320 \text{ lei} - 2.280 \text{ lei} = 3.040 \text{ lei}$.

Orice modificare a pro rata în anii urmatori, respecti dupa scurgerea ultimului an de ajustare (2012), nu va mai influenta deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrari catre sine nu exista limita de timp.

Daca presupunem ca utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 150.000 lei plus 36.000 lei, reprezentând TVA calculata aplicând cota de 24%, persoana impozabila ar avea dreptul sa efectueze o ajustare în favoarea sa astfel:

- taxa nededusa: 26.600 lei ($38.000 \text{ lei} - 11.400 \text{ lei}$);
- taxa colectata: 36.000 lei;
- ajustare permisa: $26.600 \text{ lei} \times 2/5 = 10.640 \text{ lei}$ (deoarece este mai mica decât taxa

colectata).

Daca presupunem ca acelasi utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu da drept de deducere sau își înceteaza existenta ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economica, persoana impozabila ar avea obligatia sa efectueze urmatoarele ajustari:

- perioada ramasa din perioada de ajustare: 3 ani;
- taxa dedusa initial: 11.400 lei;
- ajustare în favoarea bugetului de stat: $2.280 \text{ lei} \times 3/4 = 1.710 \text{ lei}$.

(11) Ajustarea prevazuta la art. 149 alin. (4) si (5) Codul fiscal nu se efectueaza în situatia în care sunt aplicabile prevederile art. 128 lin. (4) lit. a) si b) din Codul fiscal referitoare la livrarea catre sine, precum si în situatia în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (8) din Cod fiscal, cu exceptia casarii activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În situatia în care casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal realizata în conformitate cu prevederile unui act normativ care impune casarea respectivelor active, sau în situatia în care persoana impozabila poate face dovada ca bunul de capital este casat pentru a realiza operatiuni care dau drept de deducere, nu se efectueaza ajustarea prevazuta la art. 149 alin. (4) si (5) din Codul fiscal.

(12) Ajustarea taxei deductibile prevazute la art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se efectueaza pentru toata taxa aferenta perioadei ramase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligatia ajustarii, fiind de pâna la o cincime ori, dupa caz, o douazecime pe an din valoarea taxei nededuse pâna la momentul ajustarii, si se înscrie în decontul de taxa aferent perioadei fiscale în care apare livrarea sau orice alta operatiune pentru care taxa aferenta bunului de capital este deductibila. Prevederile prezentului alineat se completeaza cu cele ale pct. 38 si 39.

(13) Ajustarea taxei deductibile prevazute la art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se efectueaza pentru toata taxa aferenta perioadei ramase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligatia ajustarii, si este de pâna la o cincime sau, dupa caz, o douazecime pe an din valoarea taxei deduse initial, fiind operata în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital își înceteaza existenta, cu exceptia situatiilor prevazute la alin. (11).

Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de functionare a acestuia nu este considerata livrare catre sine, dar se aplica prevederile referitoare la ajustare, daca bunul își încetează existența în cadrul perioadei de ajustare, cu excepțiile prevăzute la alin. (11).

Exemplu: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de functionare este de 7 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), și deduce 1.900 lei.

La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz există o ajustare în favoarea statului, în valoare de 3 cincimi din 1.900 lei, respectiv 1.140 lei.

(14) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 138 lit. a) - c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămasă din perioada de ajustare în perioada la în care apar situațiile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. În ulterioarele prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. a) - d) din Codul fiscal se vor efectua ținându-se cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(15) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să țină un registru al bunurilor de capital, în care să evalueze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informații:

- a) data achiziției, fabricării, finalizării construcției și modernizării;
- b) valoarea (baza de impozitare) bunului de capital;
- c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;
- d) taxa dedusă;
- e) ajustările efectuate conform art. 149 alin. (4) din Codul fiscal.

(16) Prevederile art. 149 din Codul fiscal și ale prezentului punct se aplică și de către persoanele impozabile care efectuează operațiuni imobiliare constând în operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesiune și alte operațiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(17) În sensul art. 149 alin. (7) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a fiecărei ajustări aferente unui bun de capital este mai mică de 1.000 lei.

(18) În cazul bunurilor de capital pentru care persoana impozabila a aplicat prevederile art. 145 alin. (1¹) si (1²) din Codul fiscal perioada de ajustare începe la data prevazuta la art. 149 alin. (3) din Codul fiscal.

(19) Taxa deductibila aferenta bunurilor de capital, achizitionate de persoane impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, altele decât achizitiile intracomunitare de bunuri, importurile si achizitiile de bunuri/servicii care se aplica taxare inversa potrivit prevederilor art. 150 alin. (2) - (6), art. 152³ alin. (10) sau art. 160 din Codul fiscal, precum si a bunurilor de capital achizitionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevazute art. 134² alin. (6) din Codul fiscal, se ajusteaza la data la care intervine evenimentul care aza ajustarea conform art 149 alin. (4) a), c) si d) din Codul fiscal, astfel:

a) în situatia în care ajustarea este în favoarea statului, se ajusteaza taxa efectiv dedusa aferenta sumei platite, corespunzatoare perioadei ramase din perioada de ajustare;

b) în situatia în care ajustarea este în favoarea persoanei impozabile se ajusteaza taxa nededusa dar platita furnizorului/prestatorului, corespunzatoare perioadei ramase din perioada de ajustare;

(20) În situatia prevazuta la alin. (19), daca la data la care intervine un eveniment care genereaza ajustarea nu a fost achitata integral taxa aferenta achizitiei, pe masura ce se plateste diferenta de taxa, se determina taxa care ar deductibila sau nedeductibila corespunzator utilizarii bunului de capital pentru operatiuni cu sau fara drept de deducere în cadrul perioadei de ajustare si se evidentiaza în deco de taxa aferent perioadei fiscale în care taxa a fost platita. Taxa aferenta achizitiilor intracomunitare de bunuri, importurilor si achizitiilor de bunuri/servicii pentru care se aplica taxare inversa potrivit prevederilor art. 150 alin. (2) - (6), art. 152³ alin. (10) sau art. 160 din Codul fiscal, efectuate de o persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare, precum si taxa aferenta achizitiilor de bunuri/servicii prevazute la art 134² alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de o persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare, se ajusteaza potrivit regulilor generale prevazute la alin. (1) – (17).

Exemplu: O persoana impozabila B cumpara un bun de capital (o cladire) de la persoana impozabila A. Ambele persoane aplica sistemul TVA la încasare. Valoarea bunului de capital este de 100.000 lei si TVA aferenta este de 24.000 lei. Prin contractul dintre parti se

stabilesc urmatoarele: bunul de capital va fi pus la dispozitia persoanei impozabile B la data de 20.07.2013 urmând ca plata sa se faca în 4 transe egale de 25.000 lei + TVA aferenta care devin scadente la plata corespunzator, prima transa la data punerii bunului la dispozitia persoanei impozabile B (20.07.2013), a doua transa la 31.12.2013, a treia transa la 30.06.2014 si ultima transa la 31.12.2014. Platile se efectueaza cu respectarea prevederilor contractuale.

Perioada de ajustare incepe de la 1 ianuarie a anului bunul de capital este pus la dispozitia persoanei impozabile B, respectiv 1 ianuarie 2013.

Situatia 1

În perioada 20.07.2013 - 31.07.2014 bunul de capital este utilizat în scopul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile B respectiv, operatiuni de închiriere în regim de taxare cu TVA prin optiune conform art. 141 alin.) din Codul fiscal.

Începând cu 1.08.2014 bunul de capital este alocat în litate pentru realizarea de operatiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fara drept de deducere în sensul art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2013 - 31.12.2032
- TVA aferenta achizitiei bunului de capital: 24.000 lei.
- TVA dedusa conform platilor efectuate pâna la data la intervine evenimentul care genereaza ajustarea: 18.000 lei, corespunzator celor trei transe de plata efectuate.
- Ajustarea taxei deduse la data evenimentul care genereaza ajustarea: $18.000 \times 19 / 20 = 17.100$ lei, în favoarea statului. Diferenta de 900 de lei reprezinta taxa dedusa pentru anul 2013, în care bunul a fost utilizat pentru operatiuni taxabile.

La 31.12.2014 se plateste si ultima transa, TVA aferenta fiind de 6.000 lei.

Se determina la momentul efectuării plății cuantumul TVA deductibile în functie de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: $6000 \text{ lei} \times 19/20 \text{ ani} = 5700 \text{ lei}$ care nu se pot deduce, întrucât corespund celor 19 ani ramasi din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operatiunilor scutite fara drept de deducere. Suma de 5700 lei se scade din contul 4428 " TVA neexigibila" fiind înregistrata în conturile de cheltuieli.

Suma de 300 lei aferenta anului 2013 se va deduce în decontul lunii decembrie 2014 se înscrie în decont la rândurile corespunzatoare de taxa dedusa.

La data de 3.03.2016 bunul de capital începe sa fie ut lizat în integralitate pentru

operatiuni taxabile.

– TVA de ajustat: $24000 \times 17/20 = 20.400$ lei, în favoarea persoanei impozabile.

Situatia 2:

În perioada 20.07.2013 - 31.07.2014 bunul de capital este utilizat în scopul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv pentru operatiuni de închiriere în regim de taxare cu TVA în sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal. Începând cu 1.08.2014 bunul de capital este alocat partial (20%) pentru realizarea de operatiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fara drept de deducere în sensul art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 ani): 1.01.2013 - 31.12.2032

- TVA dedusa conform platilor efectuate pâna la data la care intervine evenimentul care genereaza ajustarea: 18.000 lei, corespunzator celor trei transe de plata efectuate.

- Ajustarea taxei deduse la data evenimentul care genereaza ajustarea: $18.000 \times 19/20 \times 20\% = 3.420$ lei in favoarea statului.

La 31.12.2014 se plateste si ultima transa, TVA aferenta fiind de 6.000 lei.

Se determina la momentul efectuării plății cuantumul TVA deductibile în functie de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: $6000 \text{ lei} \times 19/20 \times 20\% = 1140$ lei care nu se pot deduce, întrucât corespund celor 19 ani ramasi din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operatiunilor scutite fara drept de deducere în proportie de 20%.

În decontul lunii decembrie 2014 se înscrie la rândurile corespunzatoare de taxa dedusa suma de 4860 lei ($6000 - 1140$).

La data de 3.03.2016 bunul de capital începe sa fie ut lizat în integralitate pentru operatiuni taxabile.

- TVA dedusa: $24.000 - 3420 - 1140 = 19.440$ lei

- TVA nededusa: 1.140 lei

- TVA dedusa initial si ajustata în favoarea statului: 3.420 lei

TVA de ajustat - 17 ani - în favoarea persoanei impozabile B: $24.000 \times 17/20 \times 20\% = 4.080$ lei

(21) Pentru cazul prevazut la art. 149 alin.(4) lit.b) din Codul fiscal, taxa deductibila aferenta bunurilor de capital, achizitionate de persoane impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, altele decât achizitiile intracomunitare bunuri, importurile si achizitiile de

bunuri/servicii pentru care se aplica taxare inversa potrivit prevederilor art. 150 alin. (2) - (6), art. 152³ alin. (10) sau art. 160 din Codul fiscal, precum si a unurilor de capital achizitionate de beneficiari de la persoane persoane impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevazute la art. 134² alin. (6) din Codul fiscal, se ajusteaza conform alin. (10), tinând cont de platile efectuate astfel:

a) în anul achizitiei se ajusteaza taxa aferenta sumelor efectiv platite conform pro rata definitiva din acest an;

b) de câte ori se mai efectueaza o plata în anii urmasori din perioada de ajustare se deduce taxa aferenta platilor efectuate în functie de rata definitiva din anul achizitiei, în decontul perioadei fiscale în care s-a efectuat plata;

c) la finele fiecarui an se ajusteaza o cincime sau o uazecime din taxa dedusa corespunzatoare platilor efectuate, în functie de pro rata definitiva;

d) în situatia în care se efectueaza ajustarea prevazuta la lit. c) si ulterior se mai efectueaza plati, la fiecare plata se recalculeaza taxa ajustata conform lit.c) în functie de platile efectuate, diferenta rezultata înscriindu-se în decontul aferent perioadei fiscale în care s-a efectuat fiecare plata.

Exemplu:

O persoana impozabila cu regim mixt care aplica sistemul TVA la încasare cumpara un utilaj la data de 1 martie 2013, în valoare de 200.000 lei, plus 24% TVA, 48.000 lei. Conform contractului plata utilajului se efectueaza astfel: 50% din valoare la data achizitiei, respectiv 124.000 lei (din care TVA 24.000 lei), iar diferenta în doua rate de câte 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei), platibile în luna ianuarie urmasorilor doi ani. Pro rata provizorie pentru anul 2013 este 30%.

La data achizitiei persoana impozabila deduce taxa aferenta sumei achitate corespunzator pro rata provizorie astfel:

$24.000 \text{ lei} \times 30\% = 7200 \text{ lei}$, taxa care se deduce în decont lunii martie 2013.

Pro rata definitiva calculata la sfârșitul anului 2013 este de 40%.

La sfârșitul anului 2013 se realizeaza ajustarea taxei pe baza pro rata definitiva, respectiv $24.000 \text{ lei} \times 40\% = 9.600 \text{ lei}$ taxa de dedus, care se compara cu taxa dedusa pe baza pro rata provizorie (7.200 lei), iar diferenta de 2.40 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxa deductibila.

În luna ianuarie din anul 2014 se efectueaza plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei)

La data platii, se calculeaza taxa de dedus tinând cont de pro rata definitiva din anul 2013, anul achizitiei utilajului:

$12.000 \text{ lei} \times 40\% = 4.800 \text{ lei}$, taxa care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2014.

Pro rata definitiva pentru anul 2014 calculata la sfârșitul anului este de 60%.

La sfârșitul anului se fac urmatoarele calcule:

Taxa deductibila corespunzatoare platilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare)

$$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 36.000 \text{ lei} : 5 = 7.200 \text{ lei}$$

Taxa care poate fi dedusa pentru anul 2014 se calculea l:

$$7200 \text{ lei} \times 60\% = 4.320 \text{ lei}$$

Taxa efectiv dedusa corespunzatoare unui an se calculeaza astfel:

$$9.600 \text{ lei} + 4.800 \text{ lei} = 14.400 \text{ lei} : 5 = 2.880 \text{ lei}$$

Se compara taxa de dedus cu taxa dedusa pentru anul 2014, iar diferenta de 1.440 lei (4.320 lei – 2.880 lei) reprezinta taxa de dedus suplimentar care se înscrie în decontul lunii decembrie.

În luna ianuarie 2015 se efectueaza plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 2.000 lei) .

La data platii, se calculeaza taxa de dedus tinând cont de pro rata definitiva din anul 2013, anul achizitiei utilajului:

$12.000 \text{ lei} \times 40\% = 4.800 \text{ lei}$, taxa care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2015.

Ca urmare a efectuării acestei plati se recalculeaza taxa deductibila aferenta anului 2014 astfel:

Taxa deductibila corespunzatoare platilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare)

$$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 48.000 \text{ lei} : 5 = 9.600 \text{ lei}$$

Taxa care poate fi dedusa pentru anul 2014 ca urmare a acestei plati se calculeaza astfel:

$$9.600 \text{ lei} \times 60\% = 5.760 \text{ lei}$$

Taxa dedusa efectiv corespunzatoare unui an este:

$$9.600 \text{ lei} + 4.800 \text{ lei} + 4.800 \text{ lei} = 19.200 \text{ lei} : 5 = 3840 \text{ lei}$$

Se compara taxa de dedus cu taxa dedusa efectiv (5.760 lei – 3.840 lei), iar diferenta de 1.920 lei este taxa care se poate deduce pentru anul 2014.

Întrucât în decembrie 2014 s-a dedus suma de 1.440 lei, se va deduce suplimentar în ianuarie 2015 suma de 480 lei (1.920 lei – 1.440 lei).

În luna decembrie 2015 se efectueaza ajustarea corespunzatoare acestui an în functie de pro rata definitiva, care este de 30%, astfel:

Taxa deductibila corespunzatoare platilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

$$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 48.000 \text{ lei} : 5 = 9.600 \text{ lei}$$

Taxa care se poate deduce conform pro rata definitiva acest an este de 2.880 lei (9.600 lei x 30%).

Taxa care s-a dedus pentru acest an:

$$9.600 \text{ lei} + 4.800 \text{ lei} + 4.800 \text{ lei} = 19.200 \text{ lei} : 5 = 3.840 \text{ lei}$$

Întrucât s-a dedus mai mult, în decontul lunii decembrie ar trebui sa se efectueze o ajustare în favoarea statului, dar în cazul prezentat o suma mai mica de 1.000 lei, respectiv de 960 lei (3.840 lei – 2.880 lei), ajustarea nu se efectueaza.

Ajustarile din anii urmasori se vor efectua similar celei de la sfârșitul anului 2015.”

(22) Persoanele care aplica sistemul TVA la încasare, precum si cele care au achizitionat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplica sistemul TVA si trec la regimul special de scutire prevazut la art. 152 din Codul fiscal aplica în mod corespunzator prevederile alin. (18) si alin. (19) lit.a).

30. Punctul 60 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Raspunderea individuala si în solidar pentru plata taxei

ART. 151²

(1) Beneficiarul este tinut raspunzator individual si în solidar pentru plata taxei, în situatia în care persoana obligata la plata taxei este furnizorul sau prestatorul,

conform art. 150 alin. (1), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (19):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al partilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menționează valoarea taxei sau o menționează în mod eronat.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedește achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) - (4) și (6), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (19) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al partilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 151, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (19) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al partilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declarația vamală de import sau declarația de import pentru TVA și accize și proprietarul bunurilor sunt ținuți răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună

cu importatorul prevazut la art. 151¹.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxa pe valoarea adaugata, prevazut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul si transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabila pentru transport sunt tinuti raspunzatori individual si în solidar pentru plata taxei, împreuna persoana obligata la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1), (5) si (6) si art. 151¹.

(7) Persoana care desemneaza o alta persoana ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (7) si/sau art. 151 alin. (2), este tinuta raspunzatoare individual si în solidar pentru plata taxei, împreuna cu reprezentantul sau fiscal.

Norme metodologice:

60. Obligatiile beneficiarului prevazute la art. 151² alin. (1) din Codul fiscal nu afecteaza exercitarea dreptului de deducere în conditi le prevazute la art. 145 din Codul fiscal.”

31. Punctele 61 si 62 se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

ART. 152

(1) Persoana impozabila stabilita în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), a carei cifra de afaceri anuala, declarata sau realizata, este inferioara plafonului de 65.000 euro, al carui echivalent în lei se stabileste la cursul de schimb comunicat de Banca Nationala a României la data aderarii si se rotunjeste la urmatoarea mie, respectiv 220.000 lei, poate aplica scutirea de taxa, denumita în continuare regim special de scutire, pentru operatiunile prevazute la art. 126 alin. (1), cu exceptia livrarilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care serveste drept referinta pentru aplicarea alin. (1) este constituita din valoarea totala, exclusiv taxa, în situatia persoanelor impozabile care solicita scoaterea din evidenta persoanelor înregistrate în scopuri de TVA a livrarilor de bunuri si a prestarilor de servicii efectuate de persoana impozabila în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, dupa caz, care ar fi taxabile daca nu ar fi desfasurate de o

mica întreprindere, a operatiunilor rezultate din activitati economice pentru care locul livrării/prestării se considera ca fiind în strainatate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operatiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), a operatiunilor scutite cu drept de deducere și a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrarile de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrarile intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxa. În cazul persoanelor impozabile care ar fi obligate pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, în cifra de afaceri prevăzută la alin. (1) se cuprind operatiunile prevăzute la alin. (2) în funcție de data la care ar interveni exigibilitatea taxei fără aplicarea sistemului TVA la încasare.

(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înființată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1).

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se considera a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, autoritățile fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accize aferente, de la data la care ar

fi trebuit sa fie înregistrat în scopuri de taxa conform art. 153.

(7) Persoana impozabila înregistrata în scopuri de TVA conform art. 153 care în cursul anului calendaristic precedent nu depaseste plafonul de scutire prevazut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidenta persoanelor în scopuri de TVA conform art. 153 în vederea aplicarii regimului special de scutire, cu conditia ca la data solicitarii sa nu fi depasit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 10 a fiecărei luni urmatoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabila în c tate cu prevederile art. 156¹. Anularea va fi valabila de la data comunicarii deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligatia de a solutiona solicitarile de scoatere a persoanelor impozabile din persoanele înregistrate în scopuri de TVA, cel târziu pâna la finele lunii în care a fost depusa solicitarea. Pâna la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile si obligatiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153. Persoana impozabila care a solicitat scoaterea din evidenta are obligatia sa depuna ultimul decont de taxa prevazut la art. 156², indiferent de perioada fiscala aplicata conform art. 156¹, pâna la data de 25 a lunii urmatoare celei în care a fost comunicata decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxa depus, persoanele impozabile au obligatia sa evidentieze valoarea rezultata ca urmare a efectuării tuturor ajustarilor de taxa, conform prezentului titlu.

(7¹) Daca, ulterior scoaterii din evidenta persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, potrivit alin. (7), persoana impozabila realizeaza în cursul unui an calendaristic o cifra de afaceri, determinata conform alin. (2), mai mare sau egala cu plafonul de scutire prevazut la alin. (1), are obligatia sa respecte prevederile prezentului articol si, dupa înregistrarea în scopuri de taxa conform art. 153, are dreptul sa efectueze ajustarile de taxa conform prezentului titlu. Ajustarile vor fi reflectate în primul decont de taxa depus dupa înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 a persoanei impozabile sau, dupa caz, într-un decont ulterior.

(7²) Persoana impozabila care solicita, conform alin. (7), scoaterea din evidenta persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, dar are obligatia de a se înregistra în scopuri de taxa, conform art. 153¹, trebuie sa solicite

înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153¹, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidenta persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153¹, va fi valabila începând cu data anularii înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153. Prevederile prezentului alineat se aplica si în cazul în care persoana impozabila opteaza pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153¹, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidenta persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(8) Persoana impozabila care aplica regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în conditiile art. 145 si 146;

b) nu are voie sa mentioneze taxa pe factura sau alt document;

c) abrogata.

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare si ajustarile de efectuat în cazul modificarii regimului de taxa.

Norme metodologice:

61. (1) În sensul art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, o operatiune este accesorie activitatii principale daca se îndeplinesc cumulativ conditiile prevazute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevazute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate si alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operatiunile prevazute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal. Prevederile art. 134² alin.(3)-(8) din Codul fiscal nu se aplica în cazul persoanelor impozabile care aplica regimul special de scutire. Chiar daca aceste persoane ar fi eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare determina cifra de afaceri prevazuta la art 152 alin. (1) din Codul fiscal în functie de data la care interveni exigibilitatea taxei fara aplicarea sistemului TVA la încasare pentru operatiuni realizate, conform prevederilor art 152 alin.(3) din Codul fiscal .

(3) Persoanele impozabile care, daca ar fi înregistrate normal în scopuri de taxa conform art. 153 din Codul fiscal, ar aplica un regim de taxa conform prevederilor art. 152¹ si 152² din Codul fiscal vor lua în calculul determinarii cifrei de afaceri prevazute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal numai baza impozabila pentru respectivele operatiuni

determinata în conformitate cu prevederile art. 152¹ si 152² din Codul fiscal.

(4) Activele fixe corporale prevazute la art. 152 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sunt cele definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislatia contabila si care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(5) În sensul art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabila re opteaza pentru aplicarea regimului normal de taxa trebuie sa solicite înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal si sa aplice regimul normal de taxa începând cu data înregistrarii.

(6) Persoana impozabila care solicita scoaterea din evidenta persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal în vederea aplicarii regimului special de scutire are obligatia sa ajusteze taxa deductibila aferenta:

a) bunurilor aflate în stoc si serviciilor neutilizate, constatate pe de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum si activelor corporale fixe în curs de executie, constatate pe baza de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajusteaza taxa aferenta valorii ramase neamortizate la momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul bunurilor de capital se aplica prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) achizitiilor de bunuri si servicii care urmeaza a fi obtinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxa a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) si b) din Codul fiscal înainte de data anularii calitatii de persoana impozabila înregistrata în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal si al caror fapt generator de taxa, respectiv livrarea/prestarea, are loc dupa aceasta data.

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevazute la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, prevazuta la alin. (6), se realizeaza potrivit prevederilor art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de executie, pentru serviciile lizate, precum si pentru situatiile prevazute la alin. (6) lit. c) se efectueaza potrivit 148 din Codul fiscal, prin anulara taxei deductibile. Ajustarile de taxa realizate conform art. 128 alin. (4) lit. c) si art. 148 din Codul fiscal se efectueaza în functie de cota de taxa în vigoare la data achizitiei bunurilor mobile corporale. Persoanele care aplica sistemul TVA la încasare, precum si cele care au

achizitionat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplica sistemul TVA si trec la regimul special de scutire prevazut la art. 152 din Codul fiscal aplica în mod corespunzator prevederile pct. 53 alin. (8) si ale pct. 54 alin. (18) si alin. (19) lit.a).

(8) Valoarea rezultata ca urmare a efectuării ajustari de taxa conform alin. (6) se evidentiaza în ultimul decont de taxa sau, dupa caz, în declaratia prevazuta la art. 156³ alin. (9) din Codul fiscal. În situatia în care organele de inspectie fiscala constata ca persoana impozabila nu a evidentiat corect sau nu a efectuat ajustarile de taxa prevazute la alin. (6), acestea vor stabili valoarea corecta a ajustarilor de si, dupa caz, vor solicita plata sau vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustarii.

(9) În cazul activelor corporale fixe achizitionate printr-un contract de leasing, daca transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc dupa scoaterea locatarului/utilizatorului din evidenta persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicarii regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, acesta are obligatia, pâna cel târziu pe data de 25 a lunii urmatoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, sa ajusteze:

a) taxa deductibila aferenta bunurilor de capital, inc v taxa platita sau datorata înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor art. 149 din Codul fiscal si pct. 54;

b) taxa deductibila aferenta activelor corporale fixe, constatate pe baza de inventariere, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, corespunzator valorii ramase neamortizate la momentul dreptului de proprietate, conform art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

Prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala se stabileste procedura de declarare si plata a sumelor rezultate din ajustarea taxei.

(10) În sensul art. 152 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care icipita înregistrarea în scopuri de taxa prin optiune conform prevederilor art. 152 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, si persoanele impozabile care solicita înregistrarea în scopuri de taxa în cazul depasirii pl de scutire în termenul stabilit la art. 152 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc si serviciilor neutilizate, constatate pe baza de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum si activelor corporale fixe în curs de executie, constatate pe baza de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxa. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajusteaza taxa aferenta valorii ramase neamortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxa. În cazul bunurilor de capital se aplica prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) achizitiilor de bunuri si servicii care urmeaza a fi obtinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxa a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) si b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxa si al caror fapt generator de taxa, respectiv livrarea/prestarea, are loc dupa aceasta data.

(11) Ajustarile efectuate conform alin. (10) se înscriu în primul decont de taxa depus dupa înregistrarea în scopuri de taxa conform art. 153 din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, dupa caz, într-un decont ulterior.

(12) Pentru ajustarea taxei prevazute la alin. (10), persoana impozabila trebuie sa îndeplineasca conditiile si formalitatile prevazute la art. 145 - 149 din Codul fiscal. Prin exceptie de la prevederile art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, factura pentru achizitii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în uri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie sa contina mentiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

62. (1) Persoanele care aplica regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligatia sa tina evidenta livrarilor de bunuri si a prestarilor de servicii care ar fi taxabile daca nu ar fi realizate de o mica întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzari, precum si evidenta bunurilor si a serviciilor taxabile achizitionate, cu ajutorul jurnalului pentru cumparari.

(2) În cazul în care persoana impozabila a atins sau a depasit plafonul de scutire si nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legi organele fiscale competente vor proceda dupa cum urmeaza:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale identificata de organele de inspectie fiscala înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabila ar fi trebuit sa o colecteze daca ar fi fost înregistrata normal în scopuri de taxa conform art. 153 din Codul

fiscal, pe perioada cuprinsa între data la care persoana respectiva ar fi fost înregistrata în scopuri de TVA daca ar fi solicitat în termenul prevazut de lege înregistrarea si data identificarii nerespectarii prevederilor legale. Totodata, organul fiscal competent va înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxa. Înregistrarea în scopuri de TVA se considera valabila începând cu data comunicarii de catre organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale identificata dupa înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabila ar fi trebuit sa o colecteze daca ar fi fost înregistrata normal în scopuri de taxa conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsa între data la care persoana respectiva ar fi fost înregistrata în scopuri de taxa daca ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevazut de lege si data la care a fost înregistrata.

(3) În cazul în care persoana impozabila a solicitat în mod eronat scoaterea din evidenta persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, în vederea aplicarii regimului special de scutire pentru le mici, organele fiscale competente vor proceda dupa cum urmeaza:

a) în cazul în care persoana impozabila, ulterior scoaterii din evidenta, nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal pâna la data identificarii acestei erori de catre organele de inspectie fiscala, vor solicita plata taxei pe care persoana impozabila ar fi trebuit sa o colecteze pe perioada între data anularii codului de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal si data identificarii acestei erori. Totodata, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxa. Înregistrarea în scopuri de TVA se considera valabila începând cu data comunicarii de catre organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care, ulterior scoaterii din evidenta, persoana impozabila s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal pâna la data identificarii acestei erori de catre organele de inspectie fiscala, acestea vor solic plata taxei pe care persoana impozabila ar fi trebuit sa o colecteze pe perioada cuprinsa între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal si data la care a fost înregistrata.

(4) După determinarea taxei de plată conform alin. (2) și (3), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii a _____ conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției iscale, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de executie, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în _____ prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii ramase neamortizate la data respectivă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi _____ înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrare și data la care a fost înregistrată, inclusiv taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al caror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată;

d) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al caror fapt generator de

taxa, respectiv livrarea/prestarea, are loc dupa înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxa.

(6) Persoanele impozabile care au solicitat în mod ero scoaterea din evidenta persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, în vederea aplicarii regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, indiferent daca au facut sau nu obiectul inspectiei fiscale, au dreptul sa anuleze ajustarile de taxa corespunzatoare scoaterii din evidenta si sa își exercite dreptul de deducere a aferente achizițiilor de bunuri si servicii efectuate în perioada cuprinsa între data la persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal si la care a fost înregistrata, în primul decont depus dupa înregistrare sau, dupa caz, într-un decont ulterior, în conditiile prevazute la art. 145 - 149 din Codul fiscal.

(7) Pentru ajustarea taxei prevazute la alin. (5) si (6), persoana impozabila trebuie sa îndeplineasca conditiile si formalitatile prevazute la art. 145 - 149 din Codul fiscal. Prin exceptie de la prevederile art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, factura pentru achizitii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie sa contina mentiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(8) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderi mici prevazut la art. 152 din Codul fiscal si care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, daca ulterior înregistrării realizeaza numai operatiuni fara drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidenta conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal. Daca, ulterior scoaterii din evidenta, aceste persoane impozabile vor realiza operatiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art. 152 din Codul fiscal.”

32. La punctul 64 alineatul (12) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(12) Organizatorul vânzării prin licitatie publica caruia i-au fost transmise bunuri în cadrul unui contract de comision la vânzare trebuie sa emita un document catre comitentul sau, care trebuie sa indice valoarea tranzactiei, adica pretul bunurilor la licitatie, fara a cuprinde valoarea comisionului obtinut sau ce va fi obtinut de la comitent si pe baza careia comitentul, atunci când este persoana impozabila, trebuie sa emita factura organizatorului

vânzării prin licitație publică conform art. 155 alin. (15) din Codul fiscal, sau care va servi drept factură pentru orice alte persoane decât cele impozabile înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal.”

33. La punctul 66 alineatul (6), litera c) se modifica si avea urmatorul cuprins:

“c) persoana impozabilă nestabilită în România care solicită înregistrarea conform art. 153 alin. (4) sau alin. (5) din Codul fiscal trebuie să prezinte contractele/comenzile în baza cărora urmează să efectueze livrări și/sau achiziții intracomunitare care au loc în România.”

34. La punctul 66¹ alineatul (8) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(8) Factura emisă de persoana impozabilă nestabilită în România trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, inclusiv denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ale reprezentantului fiscal.”

35. La punctul 66¹ se introduce un nou alineat, alineatul (13), cu urmatorul cuprins:

“(13) Dacă o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru este înregistrată în scopuri de TVA în România într-un reprezentant fiscal și renunță la reprezentantul fiscal în vederea înregistrării directe în scopuri de TVA în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul an de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care se înregistrează direct în România. Aceste prevederi se aplică în mod corespunzător și în situația în care o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru este înregistrată direct în scopuri de TVA în România conform art. 153 din România și ulterior optează pentru înregistrarea printr-un reprezentant fiscal.”

36. Punctul 69 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

ART. 155

Facturarea

[...]

(6) Prin excepție de la alin. (5) lit. a) și d), persoana impozabilă nu are obligația emiterii de facturi pentru operațiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform art. 141 alin. (1) și (2).

(7) Persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să în termenul prevăzut la alin. (15), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

(8) Persoana impozabilă trebuie să emită o autofactură, în termenul prevăzut la alin. (14), pentru fiecare transfer efectuat în alt stat membru în condițiile prevăzute la art. 128 alin. (10), și pentru fiecare operațiune asimilată unei achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România în condițiile prevăzute la art. 130¹ alin. (2) lit. a).

Norme metodologice:

69. (1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, nu are obligația întocmirii unei facturi, dar operațiunile vor fi consemnate în documente potrivit legislației contabile.

(2) Autofactura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operațiunile în cauză sunt taxabile și numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii, care va fi un număr secvențial acordat în baza unei sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile, la rubrica furnizor;

d) la rubrica cumparator, numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile sau, după caz, ale beneficiarului;

e) denumirea și descrierea bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate;

f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxă;

g) cota de taxa aplicabila;

h) valoarea taxei colectate.

(3) Informatiile din factura emisa prin autofacturare înscrisu în jumalele pentru vânzari si sunt preluate corespunzator în decontul de prevazut la art. 156² din Codul fiscal, ca taxa colectata.

(4) În cazul depasirii plafoanelor stabilite la pct. 6 alin. (10) pentru operatiunile prevazute la art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal au obligatia sa întocmeasca autofactura conform prevederilor alin. (2) numai în scopuri de TVA. Autofactura va cuprinde la rubrica "Cumparator" informatiile de la alin. (2) lit. c), iar în cazul bunurilor acordate gratuit în cadrul actiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc denumirea si descrierea bunurilor livrate se poate mentiona, dupa caz: depasire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.

(5) Persoana înregistrata sau care ar fi fost obligata sa se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 din Codul fiscal, este obligata sa emita facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (8) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai scopul taxei, fiind obligatorie mentionarea urmatoarelor informatii:

a) numarul facturii va fi un numar secvential acordat baza uneia sau mai multor serii, care identifica în mod unic o factura;

b) data emiterii;

c) la rubrica furnizor, numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care si-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se va înscrie denumirea/numele persoanei care efectueaza transferul, precum si denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri TVA acordat de autoritatile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care lizeaza transferul, la rubrica cumparator;

e) adresa exacta a locului din care au fost transferate bunurile, precum si adresa exacta a locului în care au fost transferate bunurile;

f) denumirea si cantitatea bunurilor transferate, precum si particularitatile prevazute la

art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate;

(6) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (8) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziție intracomunitară de bunuri efectuată în România în condițiile stabilite la art. 130¹ alin. (2) lit.

a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. Autofactura nu se va emite în situația în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru și care cuprinde cel puțin elementele menționate la alin. (5), pe baza căruia se va înregistra achiziția intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi un număr secvențial acordat bază uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica cumparator, numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se va înscrice denumirea/numele persoanei care efectuează achiziția intracomunitară de bunuri, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica furnizor;

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile alt stat membru, precum și adresa exactă din România în care au fost achiziționate bunurile;

f) denumirea și cantitatea bunurilor achiziționate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate;

(7) Informatiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (5) se înscriu în jurnalele pentru vânzari, iar cele emise conform alin. (6) se înscriu în jurnalul pentru cumparari si sunt preluate corespunzator în decontul de taxa prevazut la art. 156² din Codul fiscal.”

37. Punctul 70 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

(9) Prin exceptie de la prevederile alin. (5) lit. a), persoana impozabila este scutita de obligatia emiterii facturii pentru urmatoarele operatiuni, cu exceptia cazului în care beneficiarul solicita factura:

a) livrarile de bunuri prin magazinele de comert cu amanuntul si prestarile de servicii catre populatie, pentru care este obligatorie emiterea iscale, conform Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 28/1999 privind obligatia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

b) livrarile de bunuri si prestarile de servicii, alte decât cele mentionate la lit. a), furnizate catre beneficiari persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, pentru care este obligatorie emiterea de documente legal aprobate, fara nominalizarea cumparatorului, cum ar fi: transportul persoanelor pe baza biletelor de calatorie sau abonamentelor, accesul pe baza de bilet la: spectacole, muzee, cinematografe, evenimente sportive, târguri, expozitii;

c) livrarile de bunuri si prestarile de servicii, alte decât cele mentionate la lit. a) si b), furnizate catre beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, cum sunt: livrarile de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcare auto a caror contravaloare se încaseaza prin automate, servicii de reîncarcare electronica a cartelelor telefonice preplatite. Prin norme se vor stabili documentele pe care furnizorii/prestatorii trebuie sa le întocmeasca în vederea determinarii corecte a bazei de impozitare si a taxei colectate pentru astfel de operatiuni.

Norme metodologice:

70. În sensul art. 155 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal, pentru livrarile de bunuri si

prestarile de servicii, altele decât cele menționate la art. 155 alin. (9) lit. a și b) din Codul fiscal, furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, furnizorii/prestatorii pot întocmi facturi simplificate în condițiile stabilite la art. 155 alin. (11) lit. a) din Codul fiscal, care trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (20) din Codul fiscal. În situația în care nu optează pentru emiterea de facturi simplificate, au obligația întocmirii unui document centralizator pentru fiecare perioadă fiscală care să cuprindă cel puțin următoarele informații:

- a) un număr de ordine;
- c) data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii;
- d) denumirea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate;
- e) cantitatea bunurilor livrate;
- f) baza de impozitare a livrarilor de bunurilor/prestarilor de servicii ori, după caz, avansurile încasate, pentru fiecare cota, scutire sau netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxă, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;
- g) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;
- h) valoarea totală a bazei de impozitare și a taxei colectate.”

38. Punctul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

(10) Persoana impozabilă care nu are obligația de a emite facturi conform prezentului articol poate opta pentru emiterea facturii.

(11) Persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum și persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (10) pot emite facturi simplificate în oricare dintre următoarele situații:

- a) atunci când valoarea facturilor, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 139¹;

b) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factura conform alin. (2).

(12) În urma consultării Comitetului TVA instituit în temeiul prevederilor art. 398 din Directiva 112, prin ordin al ministrului finanțelor publice se aproba ca persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum și persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (10) să înscrie în facturi doar informațiile prevăzute la alin. (20), în următoarele cazuri, conform procedurii stabilite prin norme:

a) valoarea facturii, inclusiv TVA, este mai mare de 100 euro, dar mai mică de 400 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 139¹; sau

b) în cazul în care practica administrativă ori comercială din sectorul de activitate implicat sau condițiile tehnice de emitere a facturilor face/fac ca respectarea tuturor obligațiilor menționate la alin. (19) sau la alin. (22) să fie extrem de dificilă.

Norme metodologice:

71. (1) Emiterea facturii nu este interzisă, fiind opțiunea persoanei impozabile de a factura operațiunile efectuate. În situația în care factura este emisă, aceasta trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) sau (20) din Codul fiscal, după caz.

(2) În vederea emiterii de facturi conform prevederilor art. 155 alin. (12) din Codul fiscal, Direcția de legislație în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, la solicitarea persoanelor impozabile interesate sau din oficiu, va consulta Comitetul TVA. Persoanele impozabile interesate care solicită consultarea Comitetului TVA pentru emiterea de facturi conform prevederilor art. 155 alin. (12) din Codul fiscal trebuie să prezinte Direcției de legislație în domeniul TVA motivația solicitării emiterii de facturi conform art. 155 alin. (12) din Codul fiscal. Din motivația prezentată trebuie să rezulte motivele obiective pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conțin elementele prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal. Direcția de legislație în domeniul TVA va analiza dacă există motive obiective pentru care se solicită emiterea de facturi conform art. 155 alin. (12) din Codul fiscal. Dacă nu sunt îndeplinite condițiile minime prevăzute de lege și/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informații se comunică solicitantului. Solicitățile avizate favorabil de Direcția de legislație în domeniul TVA se transmit în vederea

consultarii Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 112. Ulterior consultarii Comitetului TVA ministrul finantelor publice va emite un ordin prin care va aproba, dupa caz, fie emiterea de facturi conform art. 155 alin. (12) lit. a) din Codul fiscal, fie emiterea de facturi conform art. 155 alin. (12) lit. b) din Codul fiscal.”

39. Punctul 72 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

[...]

(14) Pentru livrarile intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile art. 143 alin. (2), persoana impozabila are obligatia de a emite o factura cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care ia nastere faptul generator al taxei.

(15) Pentru alte operatiuni decât cele prevazute la al (14), persoana impozabila are obligatia de a emite o factura cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care ia nastere faptul generator al taxei, cu exceptia cazului în care factura a fost deja emisa. De asemenea, persoana impozabila trebuie sa emita o factura pentru suma avansurilor încasate în legatura cu o livrare de bunuri/prestare de servicii cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care a încasat avansurile, cu exceptia cazului în care factura a fost deja emisa.

(16) Persoana impozabila poate întocmi o factura centralizatoare pentru mai multe livrari separate de bunuri, prestari separate de servicii, catre acelasi client, în urmatoarele conditii:

a) sa se refere la operatiuni pentru care a luat nastere faptul generator de taxa sau pentru care au fost încasate avansuri într-o perioada ce nu depaseste o luna calendaristica;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri, prestării de servicii sau încasării de avansuri sa fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

Norme metodologice:

72. (1) Persoana impozabila nu are obligatia de a emite factur conform art. 155 din Codul fiscal pentru avansurile încasate în legatura cu o livrare intracomunitara de bunuri efectuata în condițiile art. 143 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Regularizarea facturilor emise de catre furnizori/prestatori pentru avansuri, sau în

cazul emiterii de facturi parțiale pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii, se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeași factură pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri și prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau la facturile parțiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeași operațiune, în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (19) lit. r) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, regularizarea se vor avea în vedere prevederile art. 139¹ din Codul fiscal și ale pct. 22. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, conform art. 150 alin. (2) - (6), art. 151 sau art. 151¹ din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau al facturilor parțiale emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit art. 140 alin. (4) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parțiale sau integrale încasate, precum și a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială sau integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, potrivit art. 150 alin. (2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parțial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială sau integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.

(4) În cazul reducerilor de pret acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 19 alin. (2), pe baza de cupoane valorice, facturile de reducere se direct pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de pret au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzatori. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

(5) În cazul facturii centralizatoare întocmite conform art. 155 alin. (16) din Codul fiscal nu este obligatorie menționarea datei livrării/prestării sau a datei încasării avansului,

aceasta rezultând din documentele prevazute la art. 155 alin. (16) lit.b) din Codul fiscal.”

40. Punctul 73 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

[...]

(17) Pot fi emise facturi de catre beneficiar în numele si în contul furnizorului/prestatorului în conditiile stabilite prin norme.

(18) Pot fi emise facturi de catre un tert în numele si în contul furnizorului/prestatorului în conditiile stabilite prin norme, cu exceptia situatiei în care partea terta este stabilita într-o tara cu care nu exista niciun instrument juridic referitor la asistenta reciproca.

Norme metodologice:

73. (1) Potrivit prevederilor art. 155 alin. (17) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de catre cumparatorul unui bun sau serviciu în urmatoarele conditii:

a) partile sa încheie un acord prealabil prin care sa prevada aceasta procedura de facturare. Acord prealabil înseamna un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de catre client în numele si în contul furnizorului/prestatorului;

b) sa existe o procedura de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicita sau implicita si poate fi convenita si descrisa prin acordul prealabil sau poate fi reprezentata de primirea si prelucrarea facturii;

c) factura sa fie emisa în numele si în contul furnizorului/prestatorului de catre cumparator si trimisa furnizorului/prestatorului;

d) factura sa cuprinda elementele prevazute la art. 155 alin. (19) sau la art. 155 alin. (20) din Codul fiscal;

e) factura sa fie înregistrata în jurnalul de vânzari catre furnizor/prestator, daca este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal.

(2) Termenii si conditiile acordului prealabil si ale de acceptare pentru fiecare factura se stabilesc de catre furnizor/prestator si client. La cererea organului de control, partile trebuie sa fie în masura sa demonstreze existenta acordului prealabil.

(3) În sensul art. 155 alin. (18) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi

externalizata, respectiv factura se poate întocmi de un tert în următoarele conditii:

a) furnizorul/prestatorul sa notifice prin scrisoare recomandata organul fiscal competent ca emiterea de facturi va fi realizata de un tert, cu cel putin o luna calendaristica înainte de a initia aceasta procedura, si sa anexeze la scrisoare numele, adresa si, dupa caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA al tertului;

b) factura sa fie emisa de catre tert în numele si în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura sa cuprinda toate elementele prevazute la art. 155 alin. (19) sau la art. 155 alin. (20) din Codul fiscal;

d) facturile sa fie puse la dispozitia organelor fiscale competente fara nici o întârziere, ori de câte ori se solicita acest lucru.

(4) În sensul art. 155 alin. (18) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executarii silite care sunt livrate prin organele de executare silita, factura se va întocmi de catre organele de executare silita pe numele si în contul debitorului executat silit. În factura se face o mentiune cu privire la faptul ca facturarea este realizata de organul de executare silita. Originalul facturii se transmite cumparatorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silita se înțelege persoanele abilitate prin lege sa efectueze procedura de executare silita. Organele de executare silita vor emite facturi cu TVA numai în cazul operatiunilor taxabile, cu exceptia celor pentru care sunt aplicabile prevederile art. 160 din Codul fiscal. În situatia în care debitorul executat silit aplica sistemul TVA la încasare prevazut la art. 134² alin. (3) - (8) din Codul fiscal, organul de executare silita înscrie pe factura mentiunea prevazuta la art. 155 alin. (19) lit. p) din Codul fiscal pentru livrarile de bunuri care sunt puse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ca urmare a anularii codului sau de înregistrare în scopuri de TVA în conditiile prevazute la art. 153 alin. (9) lit. a) – e) din Codul fiscal, organul de executare silita are obligatia sa emita factura cu TVA daca livrarea bunurilor ar fi fost taxabila în situatia în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. În cazul operatiuni scutite conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate sa opteze pentru taxare conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificarii prevazute la pct. 39.

(5) Daca organul de executare silita încaseaza contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa

de la cumparator sau de la adjudecatar, are obligatia sa vireze la bugetul de stat taxa încasata de la cumparator sau adjudecatar în termen de 5 zile lucratoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Pe baza documentului de plata a taxei pe valoarea adaugata transmis de organele de executare silita, debitorul executat silit evidentiaza suma achitata, cu semnul minus, în decontul de taxa pe valoarea adaugata la rândul de regularizari taxa colectata din decontul de taxa prevazut la art. 156² din Codul fiscal. Prin exceptie, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ca urmare a anularii codului sau de înregistrare în scopuri de TVA în conditiile prevazute la art. 153 alin. (9) lit. a) – e) din Codul fiscal, acesta va înregistra documentul de plata în primul decont depus în calitate de persoana înregistrata în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(6) Daca, potrivit legii, cumparatorul sau adjudecatarul are obligatia sa plateasca la unitatile Trezoreriei Statului taxa aferenta bunurilor cumparate, organului de executare silita nu-i mai revin obligatii referitoare la plata taxei. Organul de executare silita sau, dupa caz, cumparatorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat nu se aplica pentru situatiile prevazute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversa.

(7) Organele de executare silita înregistreaza taxa din facturile pentru operatiuni de executare silita emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adaugata. Daca organul de executare silita este persoana înregistrata în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, nu va evidentia în decontul de taxa operatiunile respective.

(8) În situatia în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizata prin organele de executare silita, debitorul executat silit trebuie sa înregistreze în evidenta proprie operatiunea de livrare de bunuri pe baza facturii de executare silita transmise de organele de executare silita, inclusiv taxa colectata la plata. Debitorul executat silit care aplica sistemul TVA la încasare aplica în mod corespunzator prevederile art. 134² alin. (3) - (8) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat nu se aplica pentru situatiile prevazute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversa. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ca urmare a anularii codului sau de înregistrare în scopuri de TVA în

conditiile prevazute la art. 153 alin. (9) lit. a) – e) din Codul fiscal, acesta va înregistra în evidenta proprie factura si taxa colectata aferenta în primul decont depus în calitate de persoana înregistrata în scopuri de TVA conform art. 1 din Codul fiscal.

(9) Factura de executare silita emisa de organul de executare silita va contine, pe lângă informatiile prevazute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, numele si datele de identificare ale organului de executare silita prin care se realizeaza livrarea bunurilor.”

41. Punctul 74 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu urmatoarele informatii:

a) numarul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifica factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serv iile sau data încasarii unui avans, în masura în care aceasta data este anterioara datei emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, dupa caz, codul de identificare fiscala ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România si care si-a desemnat un reprezentant fiscal, precum si denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele si adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum si codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscala al beneficiarului, daca acesta este o persoana impozabila ori o persoana juridica neimpozabila;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România si care si-a desemnat un reprezentant fiscal, precum si denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea si cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum si particularitatile prevazute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrarii intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor si serviciilor ori, caz, avansurile facturate,

pentru fiecare cota, scutire sau operatiune netaxabila, pretul unitar, exclusiv taxa, precum si rabaturile, remizele, risturnele si alte reduceri de pret, în cazul în care acestea nu sunt incluse în pretul unitar;

j) indicarea cotei de taxa aplicate si a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în functie de cotele taxei;

k) în cazul în care factura este emisa de beneficiar în numele si în contul furnizorului, mentiunea «autofactura»;

l) în cazul în care este aplicabila o scutire de taxa, trimiterea la dispozitiile aplicabile din prezentul titlu ori din Directiva 112 sau orice alta mentiune din care sa rezulte ca livrarea de bunuri ori prestarea de servicii face obiectul unei i;

m) în cazul în care clientul este persoana obligata la plata TVA, mentiunea «taxare inversa»;

n) în cazul în care se aplica regimul special pentru agentii de turism, mentiunea «regimul marjei - agentii de turism»;

o) daca se aplica unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de arta, obiecte de colectie si antichitati, una dintre mentiunile «regimul marjei - bunuri second-hand», «regimul marjei - opere de arta» sau «regimul marjei - obiecte de colectie si antichitati», dupa caz;

p) în cazul în care exigibilitatea TVA intervine la data încasarii contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, mentiunea «TVA la încasare»;

r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeasi operatiune.

(20) Facturile emise în sistem simplificat în conditiile prevazute la alin. (11) si (12) trebuie sa contina cel putin urmatoarele informatii:

a) data emiterii;

b) identificarea persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;

d) suma taxei colectate sau informatiile necesare pentru calcularea acesteia;

e) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factura în conformitate cu prevederile alin. (2), o referire specifica si clara la factura initiala si la detaliile specifice care se modifica.

Norme metodologice:

74. (1) În situația în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 155 alin. (19), cu excepția informațiilor prevăzute la art. 155 alin. (19) lit. h) – j) și l) - p) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situație este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conține factura și a numărului total de poziții cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise și pe baza de bonuri fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menționarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă mențiunea "conform bon fiscal nr./data".

(2) Potrivit prevederilor art. 155 alin. (19) lit. b) și c) din Codul fiscal:

a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factura se va menționa numai data emiterii facturii;

b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factura se va menționa numai data emiterii facturii, care este aceeași cu data livrării/prestării sau încasării unui avans;

c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factura se va menționa atât data emiterii facturii, cât și data livrării/prestării sau a încasării unui avans.

(3) Prevederile art. 155 alin. (19) lit. d) din Codul fiscal referitoare la adresa furnizorului/prestatorului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada și numărul. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului activității economice a persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar prin care au fost livrate și/sau au fost prestate serviciile. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului activității economice, precum și adresa sediului fix din România pentru livrările de bunuri și/sau prestarile de servicii la care sediul fix participă conform prevederilor pct. 1 alin. (3).

(4) Prevederile art. 155 alin. (19) lit. f) din Codul l referitoare la adresa beneficiarului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada și numărul. În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrice adresa persoanei juridice și, opțional, se poate înscrice și adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile. În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrice adresa sediului fix din România, dacă acesta este sediul către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile.

(5) Prevederile art. 155 alin. (19) lit. r) din Codul cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans sau facturi parțiale pentru aceleași operațiuni, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 72 alin. (2) și (3).”

42. Punctul 75 se modifica și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

[...]

(22) Sumele indicate pe factura se pot exprima în orice monedă cu condiția ca valoarea TVA colectată să fie exprimată în lei. În situația în care valoarea taxei colectate este exprimată într-o altă monedă, aceasta va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139¹.

Norme metodologice:

75. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operațiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă și în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139¹ din Codul fiscal.”

43. Punctul 76 se modifica și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

(23) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptarii de catre destinatar.

(24) Autenticitatea originii, integritatea continutului si lizibilitatea unei facturi, indiferent ca este pe suport hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii pâna la sfârșitul perioadei de stocare a facturii. Fiecare persoana impozabila stabileste modul de garantare a autenticitatii originii, a integritatii continutului si a lizibilitatii facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pista fiabila de audit între o factura si o livrare de bunuri sau prestare de servicii. «Autenticitatea originii» înseamna asigurarea identitatii furnizorului sau a emitentului facturii. «Integritatea continutului» înseamna ca nu a fost modificat continutul impus în conformitate cu prezentul articol.

(25) În afara de controalele de gestiune mentionate la alin. (24), alte exemple de tehnologii care asigura autenticitatea originii si integritatii continutului facturii electronice sunt:

a) o semnatura electronica avansata în sensul art. 2 alin. (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnaturile electronice, bazata pe un certificat calificat si creata de un dispozitiv securizat de creare a semnaturii în sensul art. 2 alin. (6) si (10) din Directiva 1999/93/CE;

b) un schimb electronic de date (electronic data interchange - EDI), astfel cum a fost definit la art. 2 din anexa I la Recomandarile Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garanteaza autenticitatea originii si integritatea datelor.

Norme metodologice:

76. (1) Pentru ca o factura sa fie considerata factura electronica aceasta trebuie sa fie emisa si primita în format electronic, tipul formatului electronic al facturii fiind optiunea persoanelor impozabile. Formatul electronic al unei facturi poate fi, de exemplu, de tip “xml”, “pdf”.

(2) În sensul art. 155 alin. (3) din Codul fiscal, facturile create pe suport de hârtie care sunt scanate, trimise si primite în format electronic sunt considerate facturi electronice. Facturile create în format electronic, de exemplu prin intermediul unui program informatic de

contabilitate sau a unui program de prelucrare a textelor, trimise si primite pe suport de hârtie nu sunt considerate facturi electronice.

(3) Acceptarea de client a facturii electronice poate orice acord scris, formal sau informal, precum si un accept tacit cum ar fi faptul ca a procedat la procesarea sau plata facturii electronice. Acceptul clientului de a utiliza factura electronica reprezinta confirmarea acestuia ca detine mijloacele tehnice necesare primirii facturii electronice, precum si ca are capacitatea de a asigura autenticitatea originii, integritatea continutului si lizibilitatea facturii.

(4) Asigurarea autenticitatii originii facturii în sensul art. 155 alin. (24) din Codul fiscal este obligatia atât a furnizorului/prestatorului, cât si a beneficiarului. Fiecare în mod independent trebuie sa asigure autenticitatea originii. Furnizorul/prestatorul trebuie sa poata garanta ca factura a fost emisa de el sau a fost emisa în numele si în contul sau, de exemplu prin înregistrarea facturii în evidentele sale contabile. Beneficiarul trebuie sa poata garanta ca factura este primita de la furnizor/prestator sau de la o alta persoana care a emis factura în numele si în contul furnizorului/prestatorului, în acest sens putând opta între verificarea corectitudinii informatiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului mentionat pe factura sau asigurarea identitatii acestuia sau a persoanei care a emis factura în numele si în contul furnizorului/prestatorului. Verificarea corectitudinii informatiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului mentionat pe factura presupune asigurarea din partea beneficiarului ca furnizorul/prestatorul mentionat pe este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se refera factura. În scopul îndeplinirii acestei obligatii beneficiarul poate aplica orice control de gestiune care sa permita stabilirea unei piste fiabile de audit între factura si livrare/prestare. Asigurarea identitatii presupune garantarea de catre beneficiar a identitatii furnizorului/prestatorului sau a persoanei care a emis factura în numele si în contul acestuia, de exemplu prin intermediul unei semnaturi e avansate sau prin schimb electronic de date, si asigurarea ca furnizorul/prestatorul mentionat pe factura este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se refera factura.

(5) Integritatea continutului unei facturi în sensul art. alin. (24) din Codul fiscal trebuie asigurata atât de furnizor/prestator, cât si de beneficiar. Fiecare în mod independent poate sa aleaga metoda prin care sa își îndeplineasca aceasta obligatie sau pot conveni sa asigure integritatea continutului, de exemplu prin intermediul unei tehnologii precum EDI sau prin semnatura electronica avansata. Persoana impozabila poate sa aleaga sa aplice, de

exemplu, controale de gestiune care sa creeze o pista iabila de audit între factura si livrare/prestare sau tehnologii specifice pentru asigurarea integritatii continutului facturii. Integritatea continutului unei facturi nu are legatura cu formatul facturii electronice, factura putând fi convertita de catre beneficiar în alt format decât cel în care a fost emisa, în vederea adaptarii la propriul sistem informatic sau la schimbarile tehnologice ce pot interveni de-a lungul timpului. În situatia în care beneficiarul opteaza pentru asigurarea integritatii continutului prin folosirea unei semnături electronice avansate, la convertirea unei facturi dintr-un format în altul, trebuie sa se asigure trasabilitatea modificarii. În sensul prezentelor norme, prin forma se înțelege tipul facturii care poate fi pe suport de hârtie sau electronic, iar formatul reprezinta modul de prezentare a facturii electronice.

(6) Lizibilitatea unei facturi înseamna ca factura trebuie sa fie într-un format care permite citirea de catre om. Lizibilitatea trebuie asi din momentul emiterii/primirii pâna la sfârșitul perioadei de stocare, atât de furnizor/prestator, cât si de beneficiar. Factura trebuie prezentata astfel încât continutul sa fie usor de citit, pe hârtie sau pe ecran, fara a necesita o atentie sau o interpretare excesiva. Pentru facturile lectronice, aceasta conditie se considera îndeplinita daca factura poate fi prezentata la cerere într-o perioada rezonabila de timp, inclusiv dupa un proces de conversie, într-un format care permite citirea de catre om pe ecran sau prin tiparire. Persoana impozabila trebuie sa asigure posibilitatea verificarii corespondentei între informatiile din fisierul electronic original si documentul lizibil prezentat. Lizibilitatea unei facturi electronice din momentul emiterii pâna la sfârșitul perioadei de stocare poate fi asigurata prin orice mij însa utilizarea semnăturii electronice avansate sau EDI nu este suficienta în acest scop.

(7) Control de gestiune reprezinta procesul creat, implementat si actualizat de persoana impozabila pentru a garanta în mod rezonabil toate obligatiile financiare, contabile si de raportare, precum si alte cerinte lega sunt îndeplinite. În sensul art. 155 alin. (24) din Codul fiscal controlul de gestiune înseamna procesul prin care persoana impozabila garanteaza în mod rezonabil identitatea furnizorului/prestatorului facturii, integritatea continutului facturii si lizibilitatea facturii din momentul emiterii/primirii pâna la sfârșitul perioadei de stocare. Controlul de gestiune trebuie sa corespunda volumului/tipului de activitate a persoanei impozabile, sa ia în considerare numarul si valoarea tranzactiilor, precum si numarul si tipul de furnizori/clienti, si, dupa caz, orice alti factori relevanti. Un

exemplu de control de gestiune este reprezentat de corelarea documentelor justificative.

(8) Pista fiabila de audit, în contabilitate, reprezinta fluxul documentat al unei tranzactii, de la initierea acesteia pâna la finalizare, care creeaza legaturi între diversele documente implicate în acest proces. O pista de audit documente sursa, operatiuni efectuate si trimiteri la legatura dintre acestea doua. Pista de audit se considera fiabila daca legatura dintre documentele justificative si operatiunile efectuate este usor de urmarit, respecta procedurile stabilite si procesele care au loc. Pista fiabila de audit în sensul art. 155 alin. (24) din Codul fiscal trebuie sa ofere o legatura verificabila între factura si livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. Persoana impozabila alege metoda prin care demonstreaza legatura dintre o factura si o livrare/prestare.

(9) Cele doua tehnologii mentionate la art. 155 alin. 25) din Codul fiscal sunt doar exemple de tehnologii pentru asigurarea autenticitatii originii si integritatii continutului facturii electronice si nu constituie cerinte obligatorii, cu exceptia situatiei prevazute la art. 155 alin. (26) din Codul fiscal.”

44. Punctul 77 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

[...]

(32) Prin exceptie de la prevederile alin. (31), persoana impozabila care are sediul activitatii economice în România are obligatia de a stoca pe teritoriul României facturile emise si primite, precum si facturile emise de client sau de un tert în numele i în contul sau, altele decât cele electronice pentru care persoana impozabila garanteaza accesul on-line organelor fiscale competente si pentru care persoana impozabila poate aplica prevederile alin. (31). Aceeasi obligatie îi revine si persoanei impozabile stabilite în România printr-un sediu fix cel putin pe perioada existentei pe teritoriul României a sediului fix.

Norme metodologice:

77. Persoana impozabile stabilite în România printr-un sediu fix are obligatia de a stoca în România conform prevederilor art. 155 alin. () din Codul fiscal numai facturile emise/primite în legatura cu operatiunile la care sediul fix din România participa.”

45. Punctul 78 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“Codul fiscal:

[...]

(34) Facturile pot fi stocate pe suport hârtie sau în electronic, indiferent de forma originala în care au fost trimise sau puse la dispozitie. În cazul facturilor stocate prin mijloace electronice, persoanele impozabile vor stoca prin mijloace electronice si datele ce garanteaza autenticitatea originii si integritatea continutului facturilor, în conformitate cu alin. (24) si (25).

(35) În scopuri de control, organele fiscale competente pot solicita traducerea în limba româna, în anumite situatii sau pentru anumite persoane impozabile, a facturilor emise pentru livrarile de bunuri si prestarile de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se considera a fi în România, conform prevederilor art. 1 si 133, precum si a facturilor primite de persoane impozabile stabilite în România în sensul art. 125¹ alin. (2).

Norme metodologice:

78. . (1) Persoanele impozabile pot stoca facturile emise/primite pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originala în care au fost trimise sau puse la dispozitie, cu conditia sa asigure autenticitatea origi i, integritatea continutului si lizibilitatea acestora, conform art. 155 alin. (24) din Codul fiscal de la momentul emiterii/primirii pâna la sfârșitul perioadei de stocare. Facturile emise/primite pe suport hârtie pot fi convertite în forma electronica în vederea stocării. Facturile emise/primite în forma electronica pot fi convertite pe suport hârtie în vederea stocării. Indiferent de forma în care este emisa/primita factura, si factura stocata în forma pentru care a optat persoana impozabila se considera exemplar original, în sensul pct. 46 alin. (1). În cazul stocării electronice a facturilor, inclusiv a celor care au fost convertite din format hârtie în format electronic, nu este obligatorie aplicarea prevederilor Legii nr. 135/2007 ivind arhivarea documentelor în forma electronica. Persoanele impozabile care opteaza pentru stocarea electronica a facturilor au obligatia sa stocheze prin mijloace electronice si datele ce garanteaza autenticitatea originii si integritatea continutului facturilor.

(2) La solicitarea organelor de inspectie fiscala trebuie gurata traducerea în limba româna a facturilor primite/emise.”

46. La punctul 79, alineatul (3) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(3) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de care aplica sistemul TVA la încasare au obligatia sa mentioneze în jurnalele pentru vânzari facturile emise pentru livrari de bunuri/prestari de servicii pentru care este obligatorie aplicarea sistemului TVA la încasare, chiar daca exigibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscala în care a fost emisa factura. În plus fata de cele mentionate la alin.(2) în jurnalele vânzari se înscriu si urmatoarele informatii în cazul acestor operatiuni:

a) numarul si data documentului de încasare, sau dupa data la care a expirat termenul limita de 90 de zile prevazut la art. 134² alin.(5) din Codul fiscal;

b) valoarea integrala a contravalorii livrarii de bunuri/prestarii de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabila si taxa pe valoarea adaugata aferenta;

d) valoarea încasata, inclusiv TVA, precum si baza impozabila si TVA exigibila corespunzatoare sumei încasate, sau dupa caz, la expirarea termenului limita de 90 de zile prevazut la art. 134² alin. (5) din Codul fiscal se evidentiaza daca exista rente de sume neîncasate, care devin exigibile precum si baza impozabila si TVA exigibila corespunzatoare sumei respective;

e) diferenta reprezentând baza impozabila si TVA neexigibila.”

47. La punctul 79, dupa alineatul (3) se introduc patru alineate noi, alineatele (4) – (7), cu urmatorul cuprins:

“(4) În cazul jurnalelor pentru vânzari mentionate la alin. (3), facturile care au TVA neexigibila integral sau partial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru vânzari pâna când toata taxa aferenta devine exigibila ori ca urmare a încasarii, sau, dupa caz la expirarea termenului limita de 90 de zile prevazut la art 134² alin. (5) din Codul fiscal, cu mentionarea informatiilor prevazute la alin. (3) lit. a) - e). În cazul informatiei de la alin. (3) lit. d) se va mentiona numai suma încasata în perioada fiscala pentru care se întocmeste jurnalul pentru vânzari, sau, dupa caz, baza impozabila si TVA care devine exigibila ca urmare a expirarii termenului limita de

90 de zile prevazut la art 134² alin.(5) din Codul fiscal;

(5) Persoanele impozabile care fac achizitii de bunuri/servicii de la persoane care aplica sistemul TVA la încasare, înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care este obligatorie aplicarea sistemului TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea, respectiv litatea taxei, nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplica sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii iar dacă taxa nu este deductibilă în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus față de cele menționate la alin. (2) în jurnalele pentru cumpărări se menționează și următoarele informații :

- a) numărul și data documentului de plată;
- b) valoarea integrală a contravalorii achiziției de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;
- c) baza impozabilă și taxa pe valoarea adăugată aferentă;
- d) valoarea plătită, inclusiv TVA și corespunzător baza impozabilă și TVA exigibilă;
- e) diferența reprezentând baza impozabilă și TVA neexigibilă.

(6) În cazul jurnalelor pentru cumpărări menționate la alin. (5), facturile care au TVA neexigibilă integral sau parțial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru cumpărări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ca urmare a plății, cu menționarea informațiilor prevăzute la alin. (5) lit. a) - e). În cazul informației de la alin. (5) lit. d) se va menționa numai suma plătită în perioada fiscală pentru care se întocmește jurnalul pentru cumpărări.

(7) Documentele prevăzute la alin. (2) - (6) nu sunt formulare tipizate stabilite de Ministerul Finanțelor Publice. Fiecare persoană impozabilă poate să își stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată și taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conțină informațiile minime stabilite la alin. (2)-(6) și să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal.”

48. Punctul 80¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Decontul special de taxă și alte declarații

ART. 156³

(1) Decontul special de taxa se depune la organele fiscale competente de catre persoanele care nu sunt înregistrate si care nu trebuie sa se înregistreze conform art. 153, astfel:

a) pentru achizitii intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevazute la lit. b) si c), de catre persoanele impozabile înregistrate conform art. 153¹;

b) pentru achizitii intracomunitare de mijloace de transport noi, de catre orice persoana, indiferent daca este sau nu înregistrata conform art. 153¹;

c) pentru achizitii intracomunitare de produse accizabile, de catre persoanele impozabile si persoanele juridice neimpozabile, indiferent daca sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹;

d) pentru operatiunile si de catre persoanele obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (4) si (6);

e) pentru operatiunile si de catre persoanele obligate la plata taxei conform art. 150 alin. (5), cu exceptia situatiei în care are loc un import de bunuri sau o achizitie intracomunitara de bunuri.

(2) Decontul special de taxa trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fi si se depune pâna la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei în care ia nastere exigibilitatea operatiunilor mentionate la alin. (1). Decontul special de taxa trebuie depus numai pentru perioadele în care ia nastere exigibilitatea taxei. Prin exceptie, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, indiferent daca sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹, sunt obligate sa depuna decontul special de taxa pentru achizitiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii urmatoare celei în care ia nastere exigibilitatea taxei aferente respectivei achizitii intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153¹, si care au obligatia platii taxei pentru achizitiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 125¹ alin. (3), au obligatia sa depuna decontul special de taxa pentru respectivele achizitii intracomunitare te de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii urmatoare celei în care ia nastere exigibilitatea taxei aferente achizitiei intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevazute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, vor elibera, în scopul înmatricularii mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model și conținut vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport nu sunt noi în sensul art. 125¹ alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153¹, în vederea înmatricularii, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a caror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrarilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum și suma taxei aferente;

b) suma totală a livrarilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum și suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a caror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrarilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

b) suma totală a livrarilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

c) suma totală și taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri

de TVA, conform art. 153;

d) suma totala a achizitiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care presteaza servicii de transport international, trebuie sa comunice printr-o notificare scrisa organelor fiscale competente, pâna la data de 25 februarie inclusiv a anului urmator, suma totala a veniturilor obtinute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier international de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care detin o autorizatie unica pentru proceduri vamale simplificate eliberata de alt stat membru sau care efectueaza importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligatia de a depune declaratii vamale de import trebuie sa depuna la organele vamale declaratie de import pentru TVA si accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 136.

(8) Persoana impozabila care este beneficiar al transferului de active prevazut la art. 128 alin. (7), care nu este înregistrata în scopuri de TVA, conform art. 153, si nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie sa depuna, la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei în care a loc transferul, o declaratie privind sumele rezultate ca urmare a ajustarilor taxei pe valoarea adaugata efectuate conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161.

(9) Persoanele impozabile pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulata conform art. 153 alin. (9) lit. g) care nu au efectuat ajustarile de taxa prevazute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidenta persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustari incorecte pot depune o declaratie privind sumele rezultate ca urmare a ajustarilor taxei pe valoarea adaugata efectuate conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161 sau privind corectia ajustarilor efectuate. Persoanele impozabile pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulata conform art. 153 alin. (9) lit. g) si care trebuie sa faca alte ajustari de TVA în conformitate cu prevederile din norme depun pâna la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei în care a intervenit aceasta obligatie o declaratie privind sumele rezultate ca urmare a ajustarilor taxei pe valoarea adaugata.

(10) Persoanele impozabile al caror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost

anulat potrivit prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a) - e) trebuie sa depuna o declaratie privind taxa colectata care trebuie platita, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1¹) si (1³), pâna la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrari de bunuri/prestari de servicii efectuate si/sau pentru achizitii de bunuri si/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabila nu are un cod valabil de TVA.

(11) Persoana impozabila prevazuta la art. 134² alin. (3) lit. a), care trebuie sa aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 134² alin. (3) - (8), are obligatia sa depuna la organele fiscale competente, pâna la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare din care sa rezulte ca cifra de afaceri din anul calendaristic precedent, determinata potrivit prevederilor art. 134² alin. (3), nu depaseste plafonul de 2.250.000 lei. Nu are obligatia sa depuna notificarea prevazuta la prima teza persoana impozabila care a aplicat sistemul TVA la încasare în anul calendaristic precedent si care este obligata sa continue aplicarea sistemului TVA la încasare ca urmare a faptului ca cifra sa de afaceri nu a depasit în anul calendaristic precedent plafonul de 2.250.000 lei. În situatia în care persoana impozabila prevazuta la art. 134² alin. (3) lit. a), care trebuie sa aplice sistemul TVA la încasare, nu depune notificarea prevazuta la prima teza, aceasta va fi înregistrata din oficiu de organele fiscale competente în Registrul persoanelor impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, prevazut la alin. (13), începând cu data înscrisa în decizia de înregistrare în Registrul persoanelor impozabile care aplica sistemul TVA. În perioada cuprinsa între data la care persoana impozabila avea obligatia aplicarii sistemului TVA la încasare si data înregistrarii din oficiu de catre organele fiscale competente în Registrul persoanelor impozabile care aplica sistemul TVA, dreptul de deducere a TVA aferente achizitiilor efectuate de persoana impozabila este amânat pâna în momentul în care taxa aferenta bunurilor si serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost platita furnizorului/prestatorului sau, în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1²), iar pentru livrarile de bunuri/prestari de servicii efectuate de persoana impozabila în perioada respectiva se aplica regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevazute la art. 134² alin. (1) si (2).

(12) Persoana impozabila care aplica sistemul TVA la încasare si care depaseste în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei are obligatia sa depuna la

organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depasit plafonul, o notificare din care sa rezulte cifra de afaceri realizata, determinata potrivit prevederilor art. 134² alin. (3), în vederea schimbarii sistemului aplicat potrivit prevederilor art. 134² alin. (4). În situatia în care persoana impozabila care depaseste plafonul nu depune notificarea prevazuta la prima teza, aceasta va fi radiata din oficiu de organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, prevazut la alin. (13), începând cu data înscrisa în decizia de radiere din Registrul persoanelor impozabile c aplica sistemul TVA la încasare. Pentru livrarile de bunuri/prestarile de servicii efectuate de persoana impozabila în perioada cuprinsa între data la care persoana impozabila avea obligatia de a nu mai aplica sistemul TVA la încasare si data radierii din oficiu de catre organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, se aplica regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevazute la art. 134² alin. (1) si (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achizitiilor efectuate de persoana impozabila în perioada respectiva este amânat până în omentul în care taxa aferenta bunurilor si serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost platita furnizorului/prestatorului sau, în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1²).

(13) Agentia Nationala de Administrare Fiscala organizeaza Registrul persoanelor impozabile care aplica sistemul TVA la încasare conform art. 134² alin. (3) - (8). Registrul este public si se afiseaza pe site-ul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala. Înscrierea si radierea în/din Registrul persoanelor impozabile care aplica sistemul TVA la încasare se face de catre organul fiscal competent, pe baza notificarilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (11) si (12), la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusa notificarea, sau din oficiu în conditiile prevazute la alin. (11) si (12). Prin exceptie, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA în cursul anului calendaristic, prevazute la art. 134² alin. (3) lit. b), sunt înregistrate din oficiu de catre organele fiscale competente în Registrul persoanelor impozabile care aplica sistemul TVA la încasare, de la data înregistrarii acestora în scopuri de TVA.

Norme metodologice:

80¹. (1) În aplicarea prevederilor art. 156³ alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziții intracomunitare mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentația care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi în sensul art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal și dacă se datorează sau nu taxa aferentă respectivei achiziții intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată și care nu avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153¹ din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decont special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 156³ alin. (2) și art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situația în care respectiva persoană realizează în România achiziție intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform art. 126 din Codul fiscal sau este scutită de taxa conform art. 142 din Codul fiscal;

(ii) în situația transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reședință, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la valoarea din legislația altui stat membru al art. 143 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziție intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziția intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal și care nu are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa

în România;

c) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată și care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform art. 153¹ din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decont special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 156³ alin. (2) și art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi și sunt achiziționate intracomunitar la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand potrivit unor prevederi din alte state membre similare art. 152² din Codul fiscal nu sunt achiziții intracomunitare impozabile în România, potrivit art. 1 alin. (3) lit. a) și alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (1¹) și (1³) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declarația prevăzută la art. 156³ alin. (10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător, conform prevederilor pct. 73.”

49. Punctul 81 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Codul fiscal:

Plata taxei la buget

ART. 157

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art.

156² si 156³.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), persoana impozabila înregistrata conform art. 153 va evidenta în decontul prevazut la art. 156², atât ca taxa colectata, cât si ca taxa deductibila, în limitele si în conditiile stabilite la art. 145 – 147¹, taxa aferenta achizitiilor intracomunitare, bunurilor si serviciilor achizitionate în beneficiul sau, pentru care respectiva persoana este obligata la plata taxei, în conditiile art. 150 alin. (2) - (6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu exceptia importurilor scutite de taxa, se plateste la organul vamal în conformitate cu reglementarile în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care detin o autorizatie unica pentru proceduri vamale simplificate, eliberata de alt stat membru, sau care efectueaza importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA pentru nu au obligatia de a depune declaratii vamale de import trebuie sa plateasca taxa pe valoarea adaugata la organul vamal pâna la data la care au obligatia depunerii declaratiei de import pentru TVA si accize.

(4) Prin exceptie de la prevederile alin. (3), pâna la data de 31 decembrie 2016 inclusiv, nu se face plata efectiva la organele vamale de catre persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care obtinut certificat de amânare de la plata, în conditiile stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice. De la data de 1 ianuarie 2017, prin exceptie de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectiva la organele vamale de catre persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Persoanele impozabile prevazute la alin. (4) evidenziaza taxa aferenta bunurilor importate în decontul prevazut la art. 156², atât ca taxa colectata, cât si ca taxa deductibila, în limitele si în conditiile stabilite la art. 145 – 147¹.

(6) În cazul în care persoana impozabila nu este stabilita în România si este scutita, în conditiile art. 154 alin. (3), de la înregistrare, conform art. 153, organele fiscale competente trebuie sa emita o decizie în care precizeze modalitatea de plata a taxei pentru livrarile de bunuri si/sau prestarile de realizate ocazional, pentru care persoana impozabila este obligata la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxa în conditiile prevazute la art. 142

alin. (1) lit. l), organele vamale pot solicita constituirea de garantii privind taxa pe valoarea adaugata. Garantia privind taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor importuri se constituie si se elibereaza în conformitate cu conditiile stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

Norme metodologice:

81. (1) În scopul aplicarii prevederilor art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adaugata pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 care au obtinut certificat de amânare de la plata, în conditiile stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2017, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adaugata pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada ca sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Nu se apl aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achizitii intracomunitare conform art. 153¹ din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile art. 157 alin. (3) din Codul fiscal.

(3) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal care au obtinut certificat de amânare de la plata, în conditiile stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice, reflecta taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor importuri în jurnalele pentru cumparari pe baza declaratiei vamale de import sau, dupa caz, a documentului pentru regularizarea situatiei emis de autoritatea vamala. Contabil, taxa aferenta importului se înregistreaza concomitent atât ca taxa c cât si ca taxa deductibila. În decontul de taxa pe valoarea adaugata, taxa se evidentiaza atât ca taxa colectata, cât si ca taxa deductibila, în limitele si în conditiile prevazute la art. 145 – 147¹ din Codul fiscal.”

50. La punctul 81², alineatele (1), (3), (7) si (8) se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“(1) În sensul prevederilor art. 159 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care tine loc de factura este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligatiile impuse de un acord sau tratat la care România este parte, care contine cel putin informatiile prevazute la art. 155 a in. (19) din Codul fiscal.

[...]

(3) Organele de inspectie fiscala vor permite deducerea taxei pe valoarea adaugata în cazul în care documentele controlate aferente achiziti lor nu contin toate informatiile prevazute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal sau/si acestea sunt incorecte, daca pe perioada desfasurarii inspectiei fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul sa aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. din Codul fiscal pentru a corecta anumite informatii din factura care sunt obligatorii potrivit art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natura sa modifice baza de impozitare si/sau taxa aferenta operatiunilor ori nu modifica regimul fiscal al operatiunii facturate initial, chiar daca a fost supus unei inspectii fiscale. Aceasta factura va fi atasata facturii initiale, fara sa genereze înregistrari în decontul de taxa al perioadei fiscale în care se opereaza corectia, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

[...]

(7) Prevederile art. 159 din Codul fiscal se aplica numai de catre persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate si nu au obligatia înregistrarii în scopuri de TVA în România, se aplica prevederile art. 155 alin. (2) din Codul fiscal.

(8) În cazul autofacturilor emise conform art. 155 alin. (7) si (8) si art. 155¹ alin. (2) din Codul fiscal, daca persoana impozabila emitenta constata ca a înscris informatii în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o noua autofactura care trebuie sa cuprinda, pe de o parte, informatiile din autofactura initiala, numarul si data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus, iar pe de alta parte, informatiile si valorile corecte, fie va emite o noua autofactura continând informatiile si valorile corecte si concomitent va emite o autofactura cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numarul si data autofacturii corectate. În situatia în care autofactura a fost emisa în mod eronat sau prin norme se prevede ca în anumite situatii se poate anula livrarea/prestarea catre sine, persoana impozabila emite o autofactura cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numarul si data autofacturii anulate.”

C. Titlul VII „Accize si alte taxe speciale”

1. La punctul 83, dupa alineatul (17) se introduc doua noi alineate, alineatele (17¹) si (17²), cu urmatorul cuprins:

„Codul fiscal

Reguli generale

Art. 206²¹

[...]

(3¹) Micii producatori de vinuri linistite prevazuti la alin. (3) lit. b) au obligatia de a se înregistra la autoritatea competenta, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

(17¹) Operatorii economici, care în conformitate cu prevederile art. 206²¹ alin. (3¹) din Codul fiscal au obligatia de se înregistra în calitate de mici producatori vinuri linistite, depun o declaratie de înregistrare la autoritatea vama teritoriala în raza careia își desfasoara activitatea, înaintea desfasurarii activitatii de productie, potrivit modelului prevazut în anexa nr. 60.

(17²) Autoritatea vamala teritoriala conduce o evidenta a micilor producatori de vinuri linistite, în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum si informatii privind capacitatea de productie si cantitatile de produse realizate.”

2. La punctul 85, dupa alineatul (1¹) se introduc trei noi alineate, alineatele (1²) - (1⁴), cu urmatorul cuprins:

„Codul fiscal

Conditii de autorizare

Art. 206²³

[...]

(1¹) Prin exceptie de la prevederile alin. (1) lit. a), antrepozitarul autorizat pentru productia si îmbutelierea produsului bere poate utiliza instalatiile de îmbuteliere a acestui produs si pentru îmbutelierea bauturilor racoritoare si a apei plate, potrivit

prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

(1²) Antrepozitarul autorizat pentru productia si îmbuteliere produsului bere care intentioneaza sa utilizeze instalatiile de îmbuteliere si pentru îmbutelierea bauturilor racoritoare si a apei plate potrivit art. 206²³ alin. (1¹) din Codul fiscal, notifica aceasta intentie autoritatii vamale teritoriale.

(1³) În situatia în care functionarea instalatiei pentru utelierea bauturilor racoritoare si a apei plate influenteaza declaratia prevazuta la alin. (21) al pctului. 84, aceasta va fi modificata în mod corespunzator de catre antrepozitarul autorizat.

(1⁴) Autoritatea vamala teritoriala transmite o copie a n icarii, precum si a oricaror altor documente anexate de catre antrepozitarul autorizat, directiei de specialitate care asigura secretariatul Comisiei.”

3. La punctul 88, alineatul (12) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

„Codul fiscal

Art. 206²⁸

[...]

(11¹) În situatia în care, în perioada de valabilitate a autorizatiei de antrepozit fiscal, intervin modificari ale conditiilor de autorizare sau de functionare ale antrepozitului fiscal, iar neconformarea la acestea at revocarea autorizatiei, o noua autorizatie poate fi emisa de autoritatea competenta la data la care persoana a carei autorizatie a fost revocata din cauza neconformarii la aceste conditii îndeplineste toate conditiile de autorizare.

Norme metodologice

(12) Termenul de 6 luni prevazut la alin. (10) nu se aplica în cazul unui operator economic aflat în situatia de la alin. (11) care doreste o noua autorizare cu conditia sa fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor, precum si în cazul antrepozitarilor autorizati prevazuti la art. 206²⁸ alin. (11¹) din Codul fiscal.”

4. La punctul 90 subpunctul 90.3, alineatele (1) – (3) se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

„(1) În cazul produselor din biomasa realizate în antrepozite fiscale de productie produse energetice si destinate amestecului cu produse energetice, al caror cod de produs nu se regaseste în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, deplasarea produselor în cauza catre alte antrepozite fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru productie de produse energetice ori ale unui alt antrepozitar autorizat din România se realizeaza în regim suspensiv de accize si va fi însoțita de un document comercial care va contine aceleasi informatii precum cele din documentul administrativ electronic pe suport de hârtie prevazut în anexa nr. 40.1, mai puțin codul de referinta administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamala teritoriala în raza careia își desfasoara activitatea antrepozitul fiscal expeditor, cât si de autoritatea vamala teritoriala în raza careia își desfasoara activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(2) În cazul produselor din biomasa destinate amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru productie de produse energetice, al caror cod de produs nu se regaseste în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, achizitionate de antrepozitul fiscal prin operatiuni proprii de import, deplasarea produselor de la locul de import pâna la antrepozitul fiscal se realizeaza în regim suspensiv de accize si va fi însoțita de documentul administrativ unic.

(3) În cazul produselor din biomasa destinate amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru productie de produse energetice, al caror cod de produs nu se regaseste în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, provenite din achizitii intracomunitare, regimul aplicabil pentru deplasarea produselor în cauza este în relatie directa cu legislatia statului membru de expediere.”

5. La punctul 108, alineatul (29) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

„(29) În cazul antrepozitarului autorizat sau destinatarului înregistrat, Comisia poate aproba, la cerere, reducerea garantiei, dupa cum urmeaza:

a) cu 50%, în situatia în care în ultimii 2 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligatii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor

administrare de Agentia Nationala de Administrare Fiscala, pentru care s-a dispus executarea garantiei si a fost începuta procedura de executare silita;

b) cu 75%, în situatia în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligatii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agentia Nationala de Administrare Fiscala, pentru care s-a dispus executarea garantiei si a fost începuta procedura de executare silita.”

6. La punctul 108, alineatele (29¹) si (30) se abroga.

7. Dupa anexa nr. 59 la Normele metodologice de aplicare titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se introduce noua anexa, anexa nr. 60, având cuprinsul prevazut în anexa nr. 1, care face parte integranta din prezenta hotarâre.

Art. II. – Antrepozitarul autorizat pentru productia si îmbutelierea produsului bere, care utilizeaza instalatiile de îmbuteliere si pentru utelierea bauturilor racoritoare si a apei plate în baza unei decizii a Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, nu intra sub incidenta prevederi pctului. 85 alin. (1²) din normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Art. III. – Prezenta hotarâre intra în vigoare la data publicarii în Monitorul Oficial al României, Partea I cu exceptia lit. B si pct. 1, 4 si ale art. I lit. C care se aplica începând cu data de 1 ianuarie 2013.

Art. IV. – Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR VIOREL PONTA

Contrasemneaza:
VICE-PRIM MINISTRU
Ministrul finantelor publice,
Florin GEORGESCU